ஆதி திராவிடர் வரலாறு.

இது

திரிசிரபுரம் ஆ. பெருமாள் பிள்ளை,

அவர்களால் இயற்றப்பட்டு

சென்னை வியாசர்பாடி,

ஸ்ரீ சிவஞான சுந்தர சித்விலாச பக்த பஜனையின்

ஆசிரியரும்,

புரசை தாக்கர் தெரு

ஆதி திராவிட சங்கத்தலைவருமாகிய,

புரசை

ஸ்ரீமான் மு. சிவசுப்பிரமணியம் பிள்ளை,

அவர்களது முயற்சியால்,

சென்னை, விக்டோரியா அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

1922-௵

விலை ரூபாய்

Y. A. Vadamu Sabai
Pillai

Teacher no 8 pada
Padavattam II Koil St.
Ka...

5270a

... T. ... Utamathan
pillai

~~S.~~ Pad...
3, Dada... ...

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்
1	6	விளஙகஙகூறல	விளஙகககூறல்
4	7	ஸதலஙவளின	ஸதலஙகளின
4	14	பொனனலமபலம	பொனனமபலம
6	22	வகுககமபடடுள்ள	வகுககபபடடுள்ள
8	5	Gcological	Geological
9	26	எனபபடுபவரில	எனபபடுபவரில்
13	5	யசராணட	யராசாணடு
13	20	உறவினராக	உறவினராக
15	13	ஆராயசசினபடி	ஆராயசசியின்படி
15	19	கரலம	காலம
15	20	இரரவணன	இராவணன
16	3	இததியாதியரல	இததியாதியால்
19	6	விளஙகபபடுதவின	விளஙகபபடுதலின
19	10	இருநதாகவே	இருநதராகவே
19	11	சாபாகவே	சாபாகவே
19	19	தணடகததின	தணடகததின்
19	19	இராமயணததில	இராமாயணததில
19	21	விருஷஙகடகு	வருஷஙகட்கு
21	21	வகுடஙகளுககு	வருடஙகளுககு
23	12	பஷைஷயை	பாஷைஷயை
23	13	காட்டுசின்றனர்	காடடுகினறனர்
23	22	பரஷர	பாஷா
24	6	எணறவாறு	எணறவாறு
25	17	தேய'ததின	தேயததின
25	27	நெடுநதூர	நெடுநதூர
26	3-6	இராமயண	இராமாயண
26	21	ஜமபதும	ஜமபதும
28	6	ஆழுமுக	ஆறுமுக
29	22	அலவது	அலலது
29	25	அகததியனருநகு	அகததியனருக்கு
30	18	வாயதத	வாயநத
31	1	யரல	யால
31	19	இவவழககோடு	இவவழககோடு
32	5	தூலில	நூலில
37	10	இவவாறுக	இவவாறுக
7டீ	46	வணடோதரி	மணடோதரி
65	24	ஐஙகார	ஐயஙகார்
88	10	முகததார	முகததார

முகவுரை

"ஆதிதிராவிடர் வரலாறு" என்பது ஆதிதிராவிடர் என்ற சொற்பெயர் வந்த காரணத்தை எடுத்துக்காட்டுவதாம். எனவே இது இந்நூற்குப் பெயராயிற்று.

ஆதியெனும் அடைச்சொல் ஈண்டுக் காலத்தின் பொருட்டாயக் கொண்டுள்ளதின், அதனடைபே ஆதிதிராவிடர் யாவர் என்பதை விளங்கக்கூறல் இந்நூலின் வழக்காகும்.

இக்கருத்தினை வலியுறுத்துவான் நக்ஷத்ரும் வழங்கு தோற்றம் தேற்றமாய முதுகிளர்ச்சி முறையும், ஆன்ற அறிவு சான்ற சரித்திர ஆராய்ச்சி வல்லுநர்தம் உடன்பாட்டையே ஆணிப்பாயக்கொண்டு திரட்டப்பட்டதாகும்.

ஆதலால் இது வாசிப்போருக்குப் பாழ்த்த பொய்க்காப் புனைமை இனப்பேதங்களை நன்கெடுத்துக்காட்டி உண்மையினை யறியச் செய்யும் பயனுடையதாகும்.

நமது இந்திய நாடு மிகப் பழமையானதொரு நாடாப் ஆதலின், இது பல்லினத்தார்களையும், அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் கொண்ட பகைமையால் அவ்வவர் சார்பினரால் சேர்ந்த திரிபான பல்லாயிரம் சரிதைகளையும் அகணிதமாயக் கொண்டுள்ளதாம்.

இவையனைத்தையும் ஆண்டருகேயிருந்து கண்டேனென்றும் அல்லது கற்றேனென்றும் ஈண்டு கூறிப்பேனல்லேன். ஐயரிய இமாசலத்தின்முன் நாமம்பற்றி ஒரு சிறு மண்ணாங்கல் ஒருத்தசொல்லப்ப நிரம்பிய ஆராய்ச்சி மிக்க பண்டிதர்முன், சிறியன் "ஏழ்மேரா ப்தா" என்ற திடத்திருவ கறம்புதுரைகளோட்ப கருங்கு கொட்டி நூலென இதை வெளியிட்டனன்கு "பனிமா லிமயப் பொருப்பகத்து சேர்ந்த பொல்லாத கருவகாக்கையும் பொன்னிறமா

யிருக்கும்.'' என்ற அமுதசாகரர் கூற்றொப்ப இது சின்னூலே யாயி
னும் பெருநூல் உணர[illegible]ர் மாட்டுச் சிறக்குமென்பது துணிபு

இந்நூலை இயற்றுமாறு வந்தெனக்குக் கட்டளையிட்ட வரும, சென்னை ஆதிதிராவிட மகாஜன சபையின் கௌரவ காரியதரிசியும சென்னை சட்டசபை மெமபருமாகிய ஸ்ரீமான M C இராஜா M. L C அவாகளுககும, அங்ஙனே இந்நூலிடை அபிமானமுடையாரகி, இஃது வெளியாகததமது அங்கீகாரங்காட்டிய ஆதிதிராவிட பண்டித் மணிகளுககும, இந்நூலை அச்சுவிமான மேறறப பெரிதும முயனறு முடிதத ஸ்ரீமான மு சிவசுபபிரமணியம பிளளையவாகளுககும நானமிகவும நன்றிபாராட்டக கடபபாடுடையனாகினறேன

தி அ. செ.

சிவமயம்.

ஆதிதிராவிடர் வரலாறு.

காப்பு.

குலம்போற்று மெளியவர்தங் குறைங்கருத் திற
நகன்றுவெளி குவிந்ததேய
நிலம்போற்று முயிரனைத்து நிறைந்தியருள
பொழிகின்ற நிமலபெம்மான்
வலம்போற்று நற்றமிழின் மலிந்தவாதி
திராவிடரின் வரலாறுயப்பாம்
நலம்போற்று மதம்பிளிற்றும் மழகளிற்றின்
றடங்கழலை நயந்துநாளே.

ஆதி திராவிடர் என்பது முதன்மையான திராவிடர் என் பொருளுடையதாம் எனவே பண்டைய திராவிடர் என்ப கருத்து முதன்மையான திராவிடர், பண்டைய திராவிடர் என்ப தால், இடை திராவிடர் அல்லது கடை திராவிடர் அல்லது புது திராவிடர் என்று பிறிதோர் திராவிடரும் உளரோவென்பது உட ஜுண்டாகும் ஐயப்பாடாகும். இங்ஙனம் பேதம் உள்ளதோவெனின் உள்ளதென்பதே பலநூல்களின் துணிபாம்.

அவற்றைப்பின் வருமாற்றாலறிக திராவிடர் என்பது திரா விடம் என்ற பகுதியடியாய்ப் பிறந்த பெயராகும்.

இந்தத் திராவிடம் என்ற சொல்லின் வரலாற்றைச் சீர்தூக்கு மளவில் அது பல சரித்திரவடியாய்ப் பிறந்துள்ளதாகவே தெரியப் படுகிறது. விரிந்த அவ்வரலாறுகளை இடம் பாஷை ஜாதியென்னும் மூவதிகாரமாகத் தொகுத்து அவற்றெவ்வோர் அதிகார முகத்தால் விளக்கிக்காட்டுதும்.

முதலாவது திராவிடர்.

இடத்ததிகாரம்.

1. "பூர்வகாலத்தில் திரௌ வென்னும் நாமமுள்ள அரசன் தென்னாடுகளுக்குள் பிரவேசித்ததால் அவன் சிறப்புற்றோங்க இந்தத் தென் திசைக்குத் திராவிட தேசமென்னும் பேர் நேரிட்டதாகப் பல சரித்திரங்களால் தெரிய வருகின்றது" என்றார் *டாக்டர் ஸ்ரீ. பழநி ஆண்டி M. D அவர்கள்.

2. பின்னும் "தென்முனைக் கடல்வழியாய் எதியோபிய கண்டத்திலிருந்து எகிப்து முதலிய ஸ்தலங்களின் மார்க்கமாய்த் தென் திசையில் திராமலி என்ற நாமமுள்ள ஜனங்கள் பிரவேசித்ததாக"வும் சொல்லுவர் ஆராய்ச்சியுடையோர் என்றுங் கூறினார்.

3 திராவிடம் என்பதற்குப் பொருள், நீடி விளைந்ததாம், எனவும், ஆதலால் மகாநதிமுதற் கன்னியா குமரியீறாக நீடிவிளைந்த கோடி மண்டல நிலமே திராவிடம் எனவுங் கூறுவர் சிலர்.

4. "திருவிடம் என்பதே திராவிடம்" என்றாயிற்று என்பார் ஸ்ரீமான் T பொன்னம்பலம் பிள்ளையவர்கள் M. R. A. S. (Retired Excise Commissioner of Travancore)

மேற்காட்டியவற்றால் திராவிட மென்றசொல் திரௌவெனும் மன்னன் பேரால் பிறந்ததென்றும் அம்மன்னன் தென்திசைக்குட் குடிபுகுந்தானென்றும் அங்ஙனே திராமலி என்ற இனத்தாரும் தென் திசைக்குட் குடிபுகுந்தாரென்றும், கொள்ளப்படுமாறுள்ளதால் அத்தென்றிசையாம் நிலம் யாது? என விசாரிப்புழி மேற்காட்டியபடி மகாநதிமுதல் கன்னியாகுமரி பரியந்தமாம் நிலமே திராவிடம் என்றுங் கொள்ளற்காகின்றது இதன் சார்பாகவே திராவிட கர்நாடக கூர்ச்சர மகாராஷ்டிர தைலங்கமாம் ஐந்நிலமும் திராவிடமென்றார் அபிதான கோசத்தாசிரியர்.

---

*விஸ்வ வித்யா விநோதினி March 1908 7-ம் பக்கங்காணக.

ஆகவே* பழத்தின் கதையினால ஜம்புதுவீபம் என்றும் † தன் ஆட்சியினால பரதகண்டமென்றும், நதியின் பெயரினால் சிந்துவென்றும் (இந்தியாவென்றும்) ஆரியர் இருக்கையால ஆரியவர்த்தமானமென்றும் அழைக்கப்படும் இந்த இந்திய தேயமே திராவிடம் என்ற மற்றொரு பெயரும் பெற்றுள்ளதேபோலும்.

இதனை சார்பாகவே 1911 இந்திய குடிமதிப்பு விளக்கத்தில் Mr. E A. Gait C S I. C I E I C S. அவர்கள் சீதோ திராவிடர் ஆரிய திராவிடர் மங்கோலிய திராவிடர்கள் இந்திய பெருமபாலாரையுமே திராவிடரெனக் கூறியுள்ளார், என்றபோதிலும் டை திரிவிதத் திராமிலி தெற்கே குடிபுகுந்தா எனறபடியே திராவிட — கன்னட — கூர்ச்சர — மகாராஷ்டிர — தைலங்கமெனப்படும் பஞ்ச திராவிடத்துள் திராவிடம் என்பது சிறப்புப்பெயராக முன்னையோரால எடுத்துரைக்கப்பட்டிருத்தலோடு டை ஆதிகாலத்தான கோசமும் திராவிடம் எனபதற்கு தமிழ் நாடெனும் பொருள் தந்துள்ளமையால இந்தியாவின் தமிழ் தேயமாகிய தென் பாகமே திராவிடமெனப்படும் இந்த தமிழ் இடத்தைப் பின் வருமாற்றாலறிக

*மேருமலைக்கு அருகே 11000 யோசனை யளவாய உயர்ந்த ஜம்பு மரமொன்று உண்டாம். அது அநேக பொன்மயமெரியயானை கட்போன்ற பெருமபழங்களைத் தருமாம் அப்பழங்கள மேருமீது விழுந்த மாத்திரத்தில சாறாகக் குணடு ரசம நதியாக வோடுமாம் இந்த ரசத்தால்வந்த நதியே ஜம்புநதியெனறும அதனை சூழ்ந்திருக்கச் சம்புத்துவீபமென்றும், அந்தப் பழரசம கரைநது காய்ந்து உலர சாம்புநதம எனற பொனனாகுமாம இஃதொரு விநோதக் கதை

† துஷ்யந்த மகாராசனுக்குச சகுந்தலையினிடம தோன்றிப் பிரசித்திபெற்ற ஓரரசர் பெயரும் பரதன் இராமன தமபியின் பெயரும பரதன்.

"Saivas, in this sense form the bulk of the population the districts of Tinnevelly, Madura, Trichinopoly, Tanjore South Arcot Salem and Coimbatore and are also found in large numbers in certain parts of Ceylon, Malabar, and Travancore, in short wherever Tamil is the prevailing tongue"

(Tamilian Antiquary By Prof P Sundaram Pillai M. A.)

அதாவது திருநெல்வேலி, மதுரை, திருச்சிறுப்பள்ளி, தஞ்சாவூர், தென்னாற்காடு, சேலம், கோயமுத்தூர் முதலியவை தமிழ் நாடு என்றவாறு

"Tamil is the language of a section of the Dravidian race, inhabiting the extreme south of the Indian Peninsula [Tamil Studies By Srinivasa Ayyangar M A]" என்பது இந்தியாவின் தென்கடை பாகம் திராவிடம் என்றவாறு பின்னும் விளக்கமாக

வையை யாற்றின் வடக்கும், மருதயாற்றின் தெற்கும் கருவூரின் கிழக்கும் மருவூரின் மேற்கும் செந்தமிழ் நாடென்றும்

தென்பாண்டி குட்டம் குடங்கற்கா வேண்பூழி
பன்றியருவா வதன் வடக்கு—நன்றாய
சீதம் மலாடு புனனாடு செந்தமிழ் சே
ரேதமில் பன்னிரு நாடென்ப என்றபடி

ஆயவை கொடுந்தமிழ் நாடென்றும் வகுக்கப்பட்டுள்ள இவைகளே திராவிட மெனப்படும். இது நனகு தோற்றமாகும் வண்ணமே திராவிடம் என்பதற்குத்திரு—இடம் என்று பிரித்துக் காட்டி அதற், கிசையமாய்த் தாயமை - அழகு பொருந்தியது இதென்றோடே யென்றும், தேற்றமாக கோதாவரி, கிருஷ்ணை, பெண்ணை, பாலாறு, காவேரி, கொள்ளிடம், வைகை, தாமபரபரணி இவைகளால் பாயச் சப்பட்ட, செழிப்பினால் ஓங்கிய வளங்களைப் பெற்றிருப்பதுமன்றி,

உளங்களிற் கூறல் வண்ணம் செய்யும் இடங்களிலும் புண்ணிய தீர்த்தக்கரைகளிலுமுண்டா யிருக்கப்பட்ட வட இந்தியாவிலில்லா வியப்பை விளக்கும்படியான கோயில்களும், அறச்சாலைகளும், தென்னாட்டிற்குச் சிறப்பியல்பாக விருக்கின்றன. இதனால் சிதேவி யானவள் எந்நாளுமிங்கு வாழ்கின்றாள் என்றுகிறது. அந்நிமித்தங் கொண்டே இந்நாட்டிற்குத் திருநாடென்றும் திருவிடமென்றும் கூறத்தகும்.'' திருவிடம் என்பதைத்தான் ஆரியர் தங்கள் மொழிக்கிணங்கத் திராவிடமென்றழைப்பாராயினர் என்று பெருஞ் சொற் கூறிய ஸ்ரீமான் T பொன்னம்பலப்பிள்ளையவர்களின் தீர்மானமே போற்றத் தகுந்ததாம்.

இதன் சார்பாக * Dr கிரீர்சன் † Mr ரிஸ்லி யவர்களுந் தமது நூல்களிலே தென்னிந்திய மக்களே பண்டைய திராவிடக் குடிகளென்றும், அவர்கள் புராதன குடிகளல்லர் என்று துணிவதற்குத் தாம் யாதொரு உரையும் பெற்றிலர் என்றும் எடுத்தோதினர். Prof Wilson Sir Moniur Williams அவர்களும் திராவிடர் என்ற சொல்லின் வரலாற்றைப் பிரித்துரைக்குமிடத்து 1-வது தமிழரே திராவிடரென்றும் 2-வது தமிழ்த் தேசத்தின் பூர்வ குடிகள் என்றதும் கண்டுப் போற்றத் தக்கதாதலைக் காண்க.

சமஸ்கிருத பண்டிதர்களும் திராவிடம் என்பது தென்னிந்தியாவிலுள்ள ஒருநிலப்பகுதிக்கேயுரிய பெயர் என்று கூறுவர் என்பதாக ஸ்ரீமான் ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் அவர்கள் அருளிய 'Tamil Studies' என்ற நூலில் முதற்பக்கத்தில் அமைந்துள்ளதும் நோக்கிப் போற்றத் தக்கதாம்.

இந்தியாவில் திராவிடமென்பது இந்தியா முழுதுக்கும் பெயராகாமல் இந்தியாவின் தென்பாகநிலத்திற்கே பெயராய்க் கொள்ளப்பாலது. இத்தென் பாகநிலமாவது விந்திய முத

* The language of India.

† The Peoples of India.

கன்னியா குமரி பரியந்தம் பரந்துள்ள இடமாகும். இதுவே ஆதி திராவிடம் எனப்படும். அவ்விடத்து மக்களாய் விளங்குபவர் தாமே ஆதி திராவிடர் எனப்படுவர்.*

* This race the most primitive of the Indian types occupies the oldest geological formation in India, the medley of forest clear ranges, terraced plateau, and underlying plains which stretches roughly speaking, from the Vindhyas to Cape Camorin [Report on the Census of India 1911. By Mr E. A. Gait C. S. I., C. I. E., I. C. S., F. R. S.]

இங்ஙனமிருக்கத் திராவிடரென்ற பெயர் பல வேறிடத்து மக்களுக்கும் பெயரானது நாம் பெரிதும் சிந்தித்து அறியவேண்டிய தொன்றாயிருக்கின்றது. அவற்றைப் பின்வருமாற்றாலறிக. திராவிடம் என்பது தென்னிந்தியா வென்றும் திராவிடர் என்பது தென்னிந்திய மக்களென்றும் பொருள் தீர்ந்துள்ளமையாற்றானே இந்தியாவிற் குடியேறிய வேற்றாருக்குந் திராவிடர் என்ற பெயர் போலிப் பெயராகத் தோற்றுவான், சித்திய திராவிடர் ஆரிய திராவிடர், மங்கோலிய திராவிடர் என்றும், ஆந்திர—கர்னாடக—கூர்ச்சர—கௌடதைலங்க திராவிடர் என்றும் பின்னும் பல அடைமொழிச் சார்த்திச் திராவிடர் என்றழைக்கப் படுகின்றனர் பலர். இதனை விரிவு பின்வரும் ஜாதியதிகாரத்திற் காண்க. சுத்த திராவிடன் என்ற மூலக்கணங்களுக்கு இலக்காய் இருந்த திராவிடர் தாமே உண்மையுடைய திராவிடர் என்ற பொருள் குறிப்புறும் ஆதி திராவிடர் எனப்படுவர்.

மற்றுந் திராவிடர்களாயுள்ளவர்களிற் சிலர் மத்திய ஆசியாவினின்று அஸ்ஸாம்—பர்மா வழியாக இந்தியாவின் வடகிழக்கெல்லையுட் புகுந்தமாந்தனர் என்றும், சிலர் வடமேற்கு வடகிழக்கெல்லையாகவே நோக்கிக் குடிபுகுந்தார் என்றும், சிலர் ஆசியாவின் மேற்குத் திசையினின்று இந்தியாவிற் குடியேறினோராவர் என்

றும் சிலர் இந்துமகா சமுத்திரத் தருகான லிமூரியாவெனும் இடத்தினின்று குடிபுகுந்தாராவர் என்றும், திபேத்தினின்று குடிபுகுந்தாராவர் என்றும் இவ்வாறு ஆராய்ச்சியாளர்கள் பலவாறாகக் கூறுவர். இவர்களெல்லோரும் திராவிடர் என்றழைக்கப்பட்டது மிகவும் சீர்தூக்கத் தக்கதொன்றாம். பின்னும் திராவிடர் எனப்படுபவர் ஆரியரினின்று பிரிந்தவர்கள் என்பது அன்டர் துரையவர்களின் கோட்பாடு. ஆயினும் திராவிடர்களில் இருவகுப்பினருளர் அவர்களாவெனின் ஒருவர் கொலேரியர் என்றும் மற்றொருவர் திராவிடர் என்றும் அழைக்கப்படுவர். இவர்களில் கொலேரியர் என்பார், வடகிழக்கு வாயிலாக இந்தியாவுக்குள் நுழைந்து விந்தியமலையின் வடபாகத்தில் தங்கினர் என்று கூறிய ஹண்டர் துரையவர்களே திராவிடரென்பார் ஆரியர் படையெடுப்புக்கு முன்னரேயே சிந்து கணவாய் வழியாக இந்தியாவுக்குள் பிரவேசித்தவர் என்றும் கூறுவர்

ஆரியரினின்று பிரிந்தோர் ஆரிய திராவிடர்களே யாதலால் இவ்வாரியரின் புராதன நகரத்தையுஞ் சீர்தூக்குமளவில், ஆரியர்கள் ஐரோப்பாக் கண்டத்தின் ஓர் பகுதியாகிய ஸ்காந்திநேவியம் என்ற இடத்தினின்று மத்திய ஆசியாவிலுள்ள துருக்கிஸ்தானம் என்ற இடத்தில் தங்கிக் காபூல் வழியாக இந்தியாவில் பிரவேசித்தாராவர், என்னும் திபேத் தேயத்திற்கு வடக்கிருக்கும் உயர்ந்த குளிர்ச்சி பொருந்திய பமீர் எனும் நாட்டினின்று பின் ஆசியாவின் மேற்குப் பக்கங்களிற் சென்றதாகவும் அனேக நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின் இந்தியாவுக்குட் பிரவேசித்தவராவரென்றும் (Vedic India) T Wheeler Prof Sayce அவர்களின் அபிப்பிராயப்படி நோக்குமளவில் இவ்வாரியரென்பார் மோகல் வகுப்பின் சந்ததியாவரென்றும் அறிய விருத்தலால் ஆரியரும் திராவிடர் எனப்படுபவரில் பெரும்பாலாரும் இந்தியாவில் குடிபுகுந்தோராகவே தெரிவாகின்றது. திராவிடம் என்ற பெயர் இந்தியாவின் தென்பாகத்திற்கே

உரியதாயிருத்தலின் தென்னிந்தியரே ஆதி திராவிடர் என்ற பெய ருக்குரியராதலோடு வந்தேறிகளாயுள்ள மற்றையோருக்கும் இந் தத்திராவிடப் பெயர் வழங்கற்கிருந்த காரணமென்னவெனின் இது ஆதி திராவிடர்களின் இனம் பற்றி வந்ததாகுமேயன்றி வேறன்று.

நாம் வசிக்கும் இவ்விந்தியாவானது மிகவும் பெரிய தேசமாம். இதன் விஸ்தீரணம் 15 லட்சம் மைல் பரப்புள்ளதாம். வடிவத்தில் ஒரு ரூபாயும், அரையணாவும் எப்படி உள்ளவா யிருக்கின்றதோ அது போல நமது இந்தியாவும் ஐரோப்பாக் கண்டமும் ருஷியாவொன்று தவிர ஓரளவினதென்றே சொல்லற்காகின்றது. ஆகையாற்றானே (Seeley) சீலி நிபுணர், இந்நாட்டின் பரப்பை விளக்கக் கூறுவான் ஆண்டபோது "இந்தியாவின் வடமேற்கு மாகாணம் வங்காளம் ஆகிய இவற்றின் பரப்பளவு, ஐரோப்பாவின் இங்கிலாந்து, ஸ்காத்துலாந்துக்குச் சற்றேறக் குறையச் சமமென்றும், அயோத்தி ஹாலண்டுக்குச் சமமாமென்றும், மத்திய மாகாணங்கள் பெல்ஜியத்திற்கும், மதராஸ் இத்தாலிக்கும், இந்திய சுதேசநாடுகள் யுனைடெட் ஸ்டேட்டுக்கும், சமமானதென்று வியாத்துள்ளார்கள். இது போலவே Mr. E. A. Gait, அவர்களும் பம்பாய் தேசமானது ஐரோப்பாவின் பகுதியாய ஸ்பெயின் தேயத்திற்கும், மதராஸ், பஞ்சாப், (பலுசிஸ்தானம்) இந்தியாவின் மத்திய மாகாணங்கள், பீரார் இராஜபுதனம், ஆகிய இவைகள் பிரிட்டிஷ் தீவுகளுக்கும் United Provinces (ஐக்கிய மாகாணம்) பீஹார் ஒரிஸ்ஸா இத்தாலியா தேசத்திற்கும், ஐதராபாக்கம் காஷ்மீர் தேயம் (யார்க்ஷா தவிர) கிரேட் பிரிட்டனுக்கும் இந்தியாவுக் கணித்தாயுள்ள பர்மா ஏறக்குறைய ஆஸ்திரியா ஹங்கேரியாவுக்கும்) சமமென்பதாகக் கூறுகின்றனர். இந்தியாவின் ஜனத்தொகையோ ருஷியா வொன்று தவிர ஏனைய ஐரோப்பாக் கண்டத்திற்கு மேம்பட்டதென்றுங் கூறுவர்.

இத்தகையதாய்ப் பரந்துள்ளது இந்தியாவாதலினால் அதன்

எல்லைகள் பலவாகப் பெயரிடப் பட்டிருக்கின்றன. இவற்றுள்ளே ஆரியர்கள் குடியேறித் தங்கி யிருந்தமையால் இந்தியாவின் வடபாகங்கள் ஆரிய வர்த்தமானமென்றும், ஜம்பங்கனி மேருமலைக் கணித்தே பழுத்து ரசம் பிரவாகித்த தென்பதால், இந்தியாவின் வட பாலே ஜம்புத்துவீபமென்றும், சிந்து நதியானது இந்தியாவின் வடபாலே புள்ளமையால் இந்தியாவின் வடபாகங்களே சப்தசிந்து வென்றும் அயோத்தியரசனாகிய தசரதபுத்திரன் பரதன் அரசாண்டமையால் இந்தியாவின் வடபாகங்களே பரதகண்டமென்றும் பெயர் பெற்ற தெனலாம்.

சிந்து நதியின் பெயரடியாகவே பிறந்த இந்தியா பெயர் நந்நாடெல்லா வற்றிற்கும் பொதுப் பெயராக விளங்குகின்றதே போலப் பழம் பெயர்களாகிய ஆரியவர்த்தமானம், நவகண்டமாய் வழங்கப்படும் பரதகண்டம், ஆகிய இப் பெயர்களும் நந்நாடு முழுமைக்கும் பெயராய் விளங்கிற் றெனலாம்

இங்ஙன மிருக்க இந்தியாவின் தென்றிசைப் பெயராகிய திராவிடம் என்பதூஉம் நந்நாடு முழுமைக்கும் மற்றொரு பெயராய் வழங்கற் கிருந்தது யாதினா லெனின்,

வடதிசைக் கண்ணிருந்த ஆரியர்களிற் சிலர் திராவிடமாய தென்றிசைக்கட் குடி புகுந்ததே போலத் திராவிடரிற் பெரும்பாலார் வடக்கே சென்றும் வந்தும் இருந்தோராவர். எங்ஙன மென்றால், பாரதப்போர் நடந்த இடம் குருக்ஷேத்திரம் என்றியம்புவர். இந்த இடமோ தற்காலம் பஞ்சாப் என வழங்கும் வடஇந்தியாவின் கண் உள்ளது (அஸ்தினபுரி டில்லி என்றுங் கூறுவர்)

• இவ்விடத்திலே யுண்டான பாரத போர்வீரருக்குத் திசை யரசன் உணவளித்தான் எனப் பின்வரும் பழஞ் செந்தமிழ்ப் பாக்களால் தெரிவாகின்றது.

புறநானூறு.

ஈரைம பதின்மரும பொருது களத்தொழியப்
பெருஞ் சோற்று மிகுபதம வரையாது கொடுத்தோய.

சிலபபதிகாரம்.

ஓரைவர் ஈரைமபதின மருடன் றெழுந்த
போரிற பெருஞசோறு போறறுது தானளித்த
சேரன பொறையன மலையன றிறமபாடி
கார்செய குழலாட வாடோமோ ஊசல
கடமபெ றிநதவா பாடி யாடாமோ ஊசல் "

எனபவற்றைககாணக

பின்னும நாட்டுச சரிதஙகளில் வெகு பழஙகாலதத தெனக கொணடாளபபடும இராமாயண வாயலாயக காணுஙகால இந்திய தெனகடை பாகமாகிய இலஙகையின வேநதனுகிய இராவணன எனபான அககாலததிலேயே இநதியாவின வடபாலாகிய இமா சலததிறகுச சென்றதாகவும குபேர நாடாகிய அளகாபுரிககுச சென்றதாகவும தெரிவாகினறது

இததியாதியால திராவிடா வடதிசைக கேகிப்பரவின தாற றானே திராவிடம எனற பெயரும வடதிசைமுதல ஈநநாடு முழு துககும ஒரு சார ஏறபட்டது போலும இவறறால திராவிடம வேறு, ஆரியவாததமானம வேறு எனற பிரிவு நனகு தேறறமாகின றதனறே? இநத ஆரிய வாததததினின்று திராவிட தேசததிறகுக குடியேறினவாகளுள் முதனமையானவா மாறா அலலது பழையனா எனபபடுவாரென ஆராயசசி யுடையவா கூறுகின்றனா. இதற்கா தாரமாக

மதுரைக்காஞ்சி.

மழையொழுககறுப பிழையா விளையுட்
பழையன மோகூா வையகம விளஙக எனபதூஉம்.

கசு

பழமையென்னும் பொருளுடைய 'பண்டு' என்ற பதத்தடியாக மாறன் என்றது பாண்டியன் என்றாயிற்று *இந்தப் பாண்டியருக்குப்பின்னல் தென்றிசை நாடினவர் திரையர். இவர்கள் அரசன் இருநிலங்கடந்த திருமால் வழித்தோன்றினவன், என்றும் இவ்வழி வந்தோரே காஞ்சி நகரத்தை யரசாண்ட சூரியவம்ச சத்தவர்களாகிய சோழர்கள் என்றும் புலப்படுகின்றது, இதற்கு,

"இருநிலங்கடந்த திருமறுமார்பன்
முந்நீர் வண்ணன் புறங்கடை யுந்நீர்த்
திரைதரு மரபி னுரவோ னும்பல்
மலர்தலை யுலகத்து மன்னுயிர் காக்கு
முரசு முழங்குதானை மூவருள்ளும்
இலங்குநீர்ப் பரப்பின் வளைமீக் கூறும்
வலம்புரி யன்ன வசைநீங்கு சிறப்பின்
அல்லது கடிந்த அறம்புரி செங்கோல்
பல்வேற் றிரையன் படர்குவி ராயின்"

என்னும் பெரும்பாணாற்றுப்படையும் சான்று பகரும். இவர்களுக்குப் பின் வந்தவர் வானவர் எனப்படுவார். இவர்கள் முதலில் தென்னிந்தியாவிலுள்ள கொல்லிமலை முதலிய இடங்களில் குடியேறி யிருந்ததாகத் தெரிகிறது. இமயமலையில் வாழும் வானவரென்னும் கூட்டத்தாரை உறவினராகக் கொண்டவர்கள்.

"மாநீர் வேலிக் கடம்பெறிந் திமயத்து
வானவர் மருள மலைவிற் பூட்டிய
வானவர் தோன்றல்" என்னுஞ் சிலப்பதிகாரம் கூறும் இதனை வலியுறுத்துவான எழுத்துப்போலும்

(1) இந்தப் பாண்டியர் [illegible] தென்னிந்தியாவுக்குள் முதன்மையாகப் புகுந்தகாலம் எப்போதென்று விசாரிக்குமளவில்

* ஸ்ரீமான் S சிவஞானம் பிள்ளை "தமிழ்மொழி"

இவர்கள் கி மு. 1100 வருடங்களுக்குமுன் குடிபுகுந்தோராவார் என்று (Tamil Studies Page 57) கூறுவர் ஆராய்ச்சி மிக்கார். எனவே இவர் குடிபுகுந்தகாலம் இற்றைக்கு 3020 ஆண்டாகின்றது.

(2) கிறிஸ்துவுக்குமுன் 1500 வருடங்கட்குமுன் எனக்கணிக்கக் கூடிய மகாபாரத காலத்தில் திராவிடர் எனப்படுவார் மேலிந்தியாவின் ஒரு சிறுபாகத்தில் வசித்திருந்ததாகவும், மகாபாரத முடிந்த மாத்திரத்தில் இந்தியாவின் மேற்குவாயலாக புறப்பட்டுத் தென்றிசை நோக்கி மைசூரிலுள்ள காவேரி சமுத்திரத்தில் சிலகாலந்தங்கியிருந்து அதன் பின்னர் மூன்று சிறு கூட்டமாக, இந்திய தென்பாகங்களில் கிழக்கு தெற்கு மேற்கு என்ற எல்லையளவில் இராஜ்யங்களைத் தாபித்துக்கொண்டனர், இவர்களே சோழ பாண்டிய சேரர் எனப்படுவர் (Tamil Studies Page 378) என்றுங் கூறுவர் இதனால் டை மூவரசர்காலம் இற்றைக்குச் சுமார் 3420 வருடங்களாகின்றன

(3) அசோக சக்கிரவர்த்தியின் கி மு 250 ஆவலஉள்ள, Edicts கற்பிளவுச் சின்னத்தின் சான்றுகத் தமிழ் அரசர்களாகிய சேர சோழ பாண்டியர் வெகு புராதன காலத்தவர் என்றும் பெறப்படுகிறது Mr. M. J Payne அவர்கள் தருமாறு அசோகன் சிங்காதனமேறினது கி மு 272 எனபதும் கவனிக்குமளவில் திராவிடர் எனப்படுவார் தென்னிந்தியாவில் குடி யேறின காலம் இற்றைக்குச் சுமார் 3420 வருடங்களாமெனத் தோன்றுகின்றது தற்போதிய இந்தியா ஐரோப்பிய அரசுக்குட் பட்டிருத்தலின் அவ்வரச இனத்தையே சோந்தவர் ஆரியர் என்றியம்பும் படித்தங்கள் புராதனம் ஐரோப்பாகண்டம் என்றெழுதப் பட்டிருப்பதுபோல், சேர சோழபாண்டியர் ஆளுகையில் அவர்களது உறவையுங் கொள்ளுமாறு இம் மூவரசரும் ஆரியரினின்றே பிரிந்தவரென்றும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அங்ஙனே மசமதியர்

ஆட்சி யிருந்த காலையில் அந்த மகமதியர் உறவைப் பெறும்படித் தாங்கள் மோகல் வமிசத்தவர் என்று மகாண எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. வெகு பழைய அரசாகிய இராவணன் உறவைக்கொள்ளும்படித் தமக்கில்லாத நிறமாகிய கரிய நிறத்தையுடையேம் என்பார்போல இராமனும் இராவணனைப் போல் கரிய நிறத்தை யுடையவன் என்றப்போல் எழுதிப்பின்னும் இராம இராவண சம்பந்தம் பல வெடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. இதன் உண்மைத்திறம் யாதாயினுமாகட்டும் என்றுபோகிறோம்.

ஆரியரின்னும் பிரிந்தவர்களே திராவிடர் என்று கொள்ளவிருத்தலால், இவ்வாரியர்கள் இந்தியாவில் குடியேறின காலம் யாதென விசாரிப்பாம்.

Historians' History of the world என்ற நூலாசிரியராகிய (1) Mr வில்யமன் அவர்களின் ஆராய்ச்சின்படி, ஆரியர்கள் இந்தியாவில் குடியேறியகாலம் குறைந்தது கி—மு 1000 வருடமென்றபடியாம். பின்னும் (Tamil Studies Page 54) இவர்கள் கி மு 1500௵களுக்குமுன் குடியேறினோர் என்றபடியாம்.

(2) இராம லட்சுமணர் ஆரியரே யாதலாலும், இந்திய சரித்திரங்களின் மிகவும் பழமையானதாகவும் உள்ளது இராமாயணமேயாதலாலும் ஆரியர் குடியேறியகாலம் இராமாயண காலமே யாகலாம். ஆயின் இராமனின் விரோதியாகிய இராவணன் ஈசுவரனிடமிருந்து அடைதற்கரிய பிரமசிரமென்ற அஸ்திரத்தைப் பாண்டியன் பெற்றிருப்பது தெரிந்து, அம்மன்னனுடன் சந்திசெய்து கொண்டு இந்திரலோகத்தை வெல்லப்போனான் என இரகுவம்சம் சர்க்க—6 சுலோ—66 காணவிருத்தலால் இராமாயணகாலமும் ஏறக்குறைய இற்றைக்கு 4000 வருடமென்றே அளவிடற்காகின்றது. அல்லது மகாபோதிசங்கத்தாரின் பிரசுரம் (Oct. 1912.) தருமாறு பாரதம் புத்தருக்குமுன் 2800௵ எனக் கொள்ளுங்கால் அது இற்றைக்கு 5200 வருடங்களாகின்றன.

ஆதலால் ஆரியர் குடியேற்றமும் சுமார் 5200 வருடமென்று கொள்ளலாம்.

இத்தியாதியால் முற்கூறியபடித் திராவிடர்களும், ஆரியர்களும் குடியேறிய சுமார் 4000 அல்லது 5000 வருடங்களுக்கு முன்னர் ஆதிதிராவிடம் என்ற பெயருக்குரிய தென்னிந்தியாவானது எந்நிலைமையிலிருந்தது என விசாரிப்போம்.

வான்மீகி பகவானது வாக்கியத்தால், விந்தியபர்வதத்துக்குத் தெற்கே நருமதை கிருஷ்ணவேணி, கோதாவரி தாம்பிரபர்ணி முதலிய நதிகளும் மேகலதேசம் (விந்தபாதேசம்) உத்கலதேசம் (கஞ்சம்) தசார்ணம் (சண்டாகிரியின் கிழக்கு) அசுவவந்தி, விதர்ப்பம் (பீரார்) ருஷிகதேசம் (பங்களூர்ப்பகுதி) மாஹிஷகதேசம் கலிங்கம் (வடசர்க்கார்) வைசிகம் ஆந்திரம் தெலுங்கானம் புண்டரம் (வங்கதேசப்பகுதி வங்காளப்பகுதி) சேரசோழ பாண்டிய முதலிய நாடுகளும், தண்டகாரண்யம் என்ற பெரிய வனமும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. சுக்கிரீவன் வானர வீரர்களைத் தென்றிசைக்குச் செல்லும்படி விடுக்குமிடத்து இந்நாடு முதலியவை கூறுதலால் இவை ஆரிய மக்களால் நாட்டுப்பிரிவுகளாக முன்பு கருதப்பட்டிருந்தனவாக விளங்கும்" (ஸ்ரீமான் மு. ராகவையங்கார் செந்தமிழ்ப் பத்திராசிரியர்)

மேற்கூறியவற்றால் ஆரிய மக்கள் காலத்திலேயிருந்த நகரங்கள் இன்னவென்று தோற்றமாயின. ஆனால் நாமெடுத்துக் கூறிய தண்டகாரண்யத்தின் வரலாற்றை நோக்குமளவில் அது நாளும் ஆரியர் தெற்கே வருதற்கு முன்னமேயே சிறந்த நகராக விளங்கியிருந்ததென்பதே தெளிவாகின்றது. அது எப்படியென்றால்.

இட்சுவாகுவின் புத்திரர்களில் தண்டன், தன் தந்தைக்கு மாறு பொழுகி வருநாளில் அவனைத் தந்தை விந்தியகிரிப் பக்கத்திற் போயிருக்குமாறு ஓட்டி விட்டான். அவன் அங்கே மதுமந்தமென்னுமொரு பட்டணத்தை உண்டாக்கி, அங்கே சுக்கிரனுக்குச்

ஷேனையினான். ஒரு நாள் சுக்கிரனுடைய மகள் அரசையைக்கண்டு மோகித்து அவளைப் பலவந்தமாய்க் கூடினான். அது கேட்ட சுக்கிரன், அவனும் அவன் பட்டணமும் மண்மாரியாலழிக வென்று சபித்தான். அங்ஙன மழிந்த விடமும் அதன் தெற்கின் கணுள்ள பிரதேசமும் தண்டகாரணியமெனப் பேர்பெற்றது” அதுவே தக்ஷிணதேசம் என்றார் யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீமான். முத்துத்தம்பிப் பிள்ளையவர்கள்

“தண்டகாரண்ணியமென்பது, முற்காலத்தில், சேர சோழ நாடுகளை அடுத்திருந்த தென்பது, அந்நாடுகட்கும், விந்தத்துக்கு மிடையில் வேறு தேசங்களைக் குறியாது விந்தத்தின் தெற்கே ஆயிரம் யோசனை யளவும் வெறுங் காடாய்க் கிடந்தது” எனவான்மீகி கூறுதலால் விளங்கும் “என்றார் செந்தமிழ்ப் பத்திராசிரியர்

இவ்வளவு பரந்த நிலமுழுவதையுஞ் சாபஞ் சென்றழித்தது எனும் விதம் அக்காலத்தவர்களே நம்புவதற்காக வெழுதிய உண்மையோ அல்லது அக்காலத்தவருக்குச் சமமாகவுள்ள இக்காலத்தவர் கண்டின்புறும் உண்மையோ! இது நல்ல ஆராய்ச்சி மிகவே யுடைய சான்றோர்பால் அடங்கி கிடக்கும் கதையேயாம் பாரத காலத்தில் இந்தியாவின் தென்பாலில் அநேக ராஜ்யங்கள் இருந்தனவாகப் பந்தார்க்கரும் தனது தக்ஷிணசரித்திரம் எனும் நூல் 142ம் பக்கத்தில் குறிக்கின்றார்

இந்தத் தண்டக வனத்தின்கதை இராமன் இலங்கைக்கு வருங்காலத்தில் சொல்லப்பட்டதா யிருக்கின்றது. இராமனின் விரோதியாகிய இராவணன் அரசோச்சிய இலங்காபுரியின் விபரத்தை நோக்குமளவில், அது முதலாவது மாலியவந்தனுக்கு இராஜதானியாகவும், பின்னர் குபேரனுக்கு இராஜதானியாகவும் அதன் பின்னர் இராவணனுக்கு இராஜதானியாகவும் இருந்ததென்பார் சிலர். அகஸ்தியர் முதலியவர்களுக்கு நாம் வயது குறிக்கின்ற உண்ணம் பத்துத் தலைகளையுடைய இராவணனுக்கும் பல்லாயிர

வருடங்களே வயதா யிருந்திருக்கலாமென நமது நாட்டின் புராண விதிகாச ஆசிரியர்களின் கொள்கையின்படியே யீண்டு நம்பவேண்டியதாகிறது.

அப்படி முழுதுமே நம்புவது அறிவு முதிர்ந்த இக்காலத்தில் செல்லா. ஆயினும் ஓராயிரமாகவேனும்கொண்டு பார்ப்போமா யின் முற்கூறியபடி ஆரியர் குடியேற்ற காலத்தோடு இற்றைக்கு ஏறக்குறைய 6000-ஆம் ஆகும். அந்நெடுங்கால வளவில் "இந்தியாவின் தென்பாகமானது தற்போதுள்ளதுபோலக் கன்னியாகுமரியோடு முடிந்ததோ! அன்றோ வென்பதும் சந்தேகம். ஏனெனின் தற்போதுள்ள குமரிமலைக்கும் (ஆற்றுக்கும்) தெற்காகவும், பஃறுளி யாற்றுக்கு வடக்காகவும் 800 காதம் அதாவது 8000 மயில் தூரமுள்ள தரை இருந்ததாகவும்' தெரிகின்றது

இந்த" இராமாயண காலத்தில் விந்தியமலைக்கு வடக்கு நாடாக விருந்தது, அதற்குத் தெற்கு தண்டகம் ஜனஸ்தானம் எனவிருங்கள சஞ்சரிக்கும் இருவனமிருந்தன, அவைகள் நாடாகாமல் அவைகட்குத் தெற்கில் நாகரீக மேம்பாட்டையடைந்த நாடுநகரங்களும் அவைகட்கிணங்கிய கோட்டை கொத்தளங்களுமிருந்தன. அந்நாட்டுமக்கள் பலவித கலைகளிலும், அரசியல் முறைமை, இராணுவவகுப்பு முதலிய இராசசிய தந்திரங்களிலும், மிகவும் மேன்மையடைந்திருந்தார்கள் (ஸ்ரீமான்T. பொன்னம்பலம்பிள்ளை M. R. A S) எனக்கலவி கேள்வியாளர்கள் கூறுமாற்றை நோக்குமளவில் ஆரியர்கள் மழையையும் நதிகளையும் மக்களையும் கொண்டுவந்து இந்திய தென்பாலைத் திருத்தினோ என்பது ஒரு தலைக கூற்றுகின்றது. "துவராபதிபபோந்து நிலங்கடந்த நெடு முடியண்ணல் வழிக்கண, பதினெண்குடி வேளிருள்ளிட்டாரையும் அருவாளரையும் கொடுபோந்து காடுகெடுத்து நாடாக்கி (செழிக்கவைத்தார்) என்று தொல்காப்பியப் பாயிர, வுரையில் நச்சினார்க்கினியர் இயம்புதலும் மாறுபடலாகின்றது

தண்டகாரணியமானது சேரசோழ பாண்டியநாடுகளை யடுத்திருந்ததாகவே வான்மீகி தருகின்றார் மேற்படி யாமாற தென பாற் கண்ணிருந்த நாடு நகரங்கள் கோட்டை யாதிகளெனப் படுபவை சேர சோழ பாண்டிய ராஜ்யங்களாக விருப்பினும் அம்மூவர சா தாமும் அகத்தியரால் தென்னாடுக்கு கொணடு வரப்பட்டவராய் விளங்கப்படுதலின் கோட்டை யாதிகளை உடைத்தா யிருந்த நகர் தண்டகமேயாகும் தண்டகமானது இராவணனது இராஜ்யத்திற்குள்ளடங்கியதாகவே யிருக்கலாம்

அற்றேல் பாண்டிய இராவண ராஜ்யங்களிற்கு இடையில் அந்தத் தண்டகவனம் இருந்தாகவே கொள்ளவும்படும் ஏந்சோதக்குச் சார்பாகவே அணடுக்கன்னியா குமரியினின்று 8000 மயில் அளவு தரையிருந்த தென்பதுஞ் சாத்தியமாம் பின்னும் அத்தண்டகவனமானது இராவண ராஜ்ய மென்றுகொள்வதற்குச் சார்பாகவே, பூராவணனின் தந்தையாகிய விசிரவாகு எனும் பெயரினமாயுள்ள விசித்திரவாகு பராக்கிரமபாகு ஜஜவாகு என்ற இராவண தேசாதிபதிகளின் பெயர் சம்பந்த வகைப்பால் தோன்றும் இட்சுவாகு என்பானற்ன மைந்தனது நாடாக அமைந்திருந்த தெனும் வரலாறும் வலியுறுத்துகின்றது

இந்தத் தண்டகத்தின் பெயர் இராமயணத்தில் கேட்கப்படுவதால் இராவணனுக்கு முற்பட்டவன் இட்சுவாகு என்றும் அ—து காலம் கி.மு 6000 விருஷங்கட்கு முற்பட்டதாகும் என்ற சொலதாம் இவனது இடமாயிருந்த தென்பாயகரே ஆதிதிராவிடம் எனலாம்

கன்னியாகுமரி தொட்டு 8000 மயில பரப்பாக ற பெருநிலமானது கடலால் சூழ்கப்பட்ட தென்பார சரித்திராசிரியர்கள். ஆண்டு மதுரை ராஜதானிக்கு கதவணைய தாயிருந்த கபாடபுரமும் கடலில் மூழ்வுற்ற தென்பார். உதாரணமாக.

"பஃறுளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக்
குமரிக் கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள" என்றதற்கு
அடியார்க்கு நல்லார் உரை தருவதாவது

"அக்காலத்து அவர் நாட்டுத் தென்பாலி முகத்திற்கு வட வெல்லையாயது பஃறுளி யென்னும், ஆற்றிற்கு மிடையே எழுநூற் றுக் காவதவாறும், இவற்றின் நீர் மலிவானென்ன மலிந்த எழுதெங்க நாடும், எழுமதுரைநாடும் எழுமுன்பாலைநாடும் எழுபின்பாலைநாடும், எழுகுன்றநாடும் எழுகுணகாரைநாடும் எழுகுறும்பனைநாடும் ஆகிய இந்த நாற்பத்தொன்பதுநாடும், குமரிகொல்லம் முதலிய பன்மலை நாடும், காடும் நதியும் பதியும் தடநீர்க்குமரி வடபெருங் கோட்டின் காறும் கடல் கொண்டழிதலால்" என்பதில் எழு மதுரைநாடு என்னுந்தொகுதியில் கபாடபுரமும் மொன்றேயாகும்.

"ததோ ஹேமமயம்திவ்யம் பாண்ட்யாநாம் பாண்டய
ராஜாநாம் புத்தம் யோக்யம் கவாடம் அநேக
ரத்ந லக்ஷ்யதே முகதாருபைர் மணியி ரத்நை
பூஷிதம் தத்தபதி சேஷக வாதிதி பாவ"

இதன் பொருள் "முத்துமயமான மணிகளால் அலங்காரமானதும் பாண்டியர்க்கு யோக்யமானதுமான பாண்டியரது கவாடபுரம்" என்றார் ஸ்ரீகோவிந்தராஜர். பின்னும்

"இவ்வகை யரசிற கவியரங் கேறினார்
ஐவகை யரசர் ஆயிடைச் சங்கம்
விண்ணகம் பரவும் மேதகு கீர்த்திக்
கண்ணகன் பரப்பிற் கபாட புரமென்ப."

இத்தியாதியால் கபாடம் பாண்டிய நாடென்றும் இது தற்போதிய மதுரைநகர் அமைவதற்கு முன்னர் பாண்டிய இராஜதானியாக இருந்ததென்றும் இது மதுரையின் கிழக்கே 3 அல்லது 4 மயில்

தூரத்தில் அமைந்திருந்த ஒரு கிராமமென்றும் அறிய விருப்பத்தோடு இதுதானும் ஊழியில் மூழ்வுற்றது என்னுங்கால் பிரளயம் பாண்டிய நாட்டொடு 8000 மயில் அளவு பிரவாகித்தது எனக் கொள்ளப்படும்

இந்தப் பிரளயம் எப்போதுண்டாயிற்றோவெனின்,

"According to Professor Elliot there were many erosions and the last of which was about 9000 years ago." (Hon Mr S Rm M Ramaswami Chettiyar)

அதாவது, 9000 வருடங்கட்கு முன்னர் தென்பாலில் இப்பிரளய முண்டானது என்ல தெரிவாகிறது இதனால் 9000 வருடங்கட்கு முன்னர் தென்பால் 8000 மயில் அளவு தரையாக விருந்தது எனத் துணிவதோடு அக்காலம் தென்னிந்தியாவான நாவலந்தேயத்தாரால் குடியேறப்படாததாய்த் தன்னகத்துதித்த மக்களையே குடியாயக் கொண்டிருந்ததாய் விளங்குகின்றது இந்த செங்கோல காலத்திய சரிதமாய் விளங்குவது இராமாயண சரிதந்தானே யாகுமல்லது வேறன்றும் ஆதலின் அந்த பாண்டிய காலத்தியதாயக் கொள்ளற பாலதாம் கபாடபுரம் என்பது பிறரொருவன் செழுங்க பாண்டியராலான நாடென்று கூறவும் ஆதாரமில்லை அல்லது இலங்கை பௌத்த மகாவமிசாவளியெனும் நூலகருமாறும் கிறிஸ்தவ பைபிள் எனும் நூல் கருமாறும், மேற்படி பிரளய காலமானது இற்றைக்கு 4300 வருடங்களுக்கு முற்பட்டதென்பது தீர்வாம் இதன சாரபாக லோகதுங்கத்தில் இராமாயண காலத்திற்குச் சற்று முந்திய நூற்றாண்டிலேயே மேற்படி பிரளயம் உண்டானதா யிருக்கலாம் ஆதலால் தண்டக காடும் பிறவுமாயவிந்தத்தின் தென்னாடு முழுவதுமே ஆதி திராவிடம் எனத் துணியலாம்

இதுகாறுங் கூறியவற்றால் திராவிடம் எனும் சொல் தென்னிந்தியாவுக்குரிய பெயர் என்றும் திராவிடத் திருமக்களே வடதிசையாதி எல்லைகளுக்குப் போதகு வரத்துடையராயிருந்த கார

ணத்தால வடதிசையாதி நிலஙகட்கும் திராவிடமெனற பெயா தோனறறகாயிறறென்றும பின்னா வடவிநதியாவின மூலமாய் அநேக புறதேயததவாகள வநது குடியேறினாகளென்றும் அவா களும நாளடைவில திராவிடா எனற பெயரை தம் பெயராகப் பாவிததுக கொணடாாகளெனறும, காலஙீட்சியளவாகக் கணிககுங கால இராவணனே திராவிட அரசனுவானெனறும, ஏனைய அரசா கள் திராவிடா எனற பெயரைத தம பெயராகப பாவிததுககொண டாாகளென்றும ஆதலால திராவிடம என்ற அருதத சமபநதமாக வுள்ள தென்னிநதியாவை ஆதி திராவிடமெனறும, இவ்விடத தவரே ஆதி திராவிடரெனறும வடதிசையாதி நிலததும இவவாதி திராவிடா போநது அமாநதுளளமையால இனறும ஆஙகாஙகு ஆதி திராவிடா உளரெனபதாகவும ஏனைய மககளைப போல் புறதேயத திருநது இநதியாவிநகுள குடிபுகாது புராதனமாகவே இவாகள ஈணடுறைகினறமையாறறுனே துணிபுடன இவாகளே ஆதி திரா விடரெனறும இவாகளது அரசனுக இராவணன இருநதமையால இராவணனே ஆதி திராவிட அரசனெனறும குறிகொளளக கூறினும்

திராவிடம எனற சொல் இடததடியாக வநதபெயர் என்பதாக விவகரிததாற்றியபடியே இரணடாவதாக, திராவிடமெனபது பாஷை யடியாகப பிறநததெனறும வழககுளளதால் அதனைப் பின் வரும திராவிடம பாஷை யதிகாரம எனுமுகததால விளககிக காட்டுதும

இரண்டாவது திராவிடர் பாஷை யதிகாரம்.

ஆரியாகள ஆதியில தமிழ எனும் மொழியை உச்சரிககக கூடா தவர்களாயிருநதாாகள. தமிழ்எனும மொழியிலுள்ள ழகாரம தமிழ்ப் பாஷையொனறறகேயுரிய சிறபபெழுததா யிருபபதினுலும், ஆரி யர்கள் பெருமபாலும மெயயெழுததுக்களை மொழிககு முதலாகக கொண்டு உச்சரிப்பவாகளாதலாலும் இந்தத்தமிழ் எனும் மொழி

யை தமிள் த்மிளம் என்று வழங்கினதாகவும் அதுதானே திரிந்து திரமிளம திராவிடம என்றாயிற றெனபார சிலா.

ஆயின் இந்தத் தமிழ்ப்பாஷை எந்நிலத்தில தோனறிற்றோ எந்நிலத்திலே நிறைந்து வழங்கப்படுகிறதோ அந்நிலந்தானே ஆதி திராவிடம எனறகாகும.

இந்தத் தமிழ்ப்பாஷை யாணடுத்தோறறமாயிற்றென விசாரிப் புழி, சிலர் இப்பாஷை வட இந்திய பாஷையாகிய ஆரியபாஷை யாம சமஸகிருதத்தின கிளைப்பாஷை யெனறியமபுவா. ஆனால் தமிழ்ப் பாஷையினது நல இலக்கணத்தோடு அப்பாஷைக்குரிய மக்களது புராதனம இடம முதலியவற்றை நோக்குமளவில அது ஒரு கிளைபாஷையென்று சொலலற்கு நியாயமிலலை ஆகையாற் றானே ஆரியந் தமிழெனும பஷையைத் தோந்த ஆசிரியாகள் இரு பாஷைக்குமுள்ள பேதங்களை நனகெடுத்துககாட்டுசினறனர், அவற் றுள் சிவஞானசுவாமிகள கூறுவதாவது —

" தமிழ் மொழிப்புணாச்சிக்கட படுஞ் செயகைகளும் குறியீடு களும வினைக்குறிப்பு, வினைத்தொகை முதலிய சில சொலலிலக்க ணஙகளும உயாதிணை, அஃறிணை முதலிய சொற்பாகு பாடுகளும் அகமபுறமெனும பொருட்பாகு பாடுகளும ,குறிஞசி வெட்சி முத லிய திணைப்பாகுபாடுகளும அவற்றின பகுதிகளும, வெணபா முத லிய செய்யுளிலக்கணமும இனனோரனன பிறவும வடமொழியிற் பெறப்படா. எனபதாம

Dr. Caldwell. துரையவாகள தானியற்றியுள்ள திராவிட பாஷா விலக்கண நூலிலே கூறுவதாவது

("தான் நினைக்கினறவாறு) சமஸகிருத பாஷையானது தமிழ்ப்பாஷையினின்று 20 வாாத்தைகளைக கடனகப் பெற்றிருக் கின்ற" தெனபதாம அவ்வாாத்தைகளாவன அககா, அத்தை அடவி , அம்மா ; ஆணி , கடுகு , கலா, குடி, கோட்டை, நீா, பட் டணம முதலியவையாம்

ஸ்ரீமான் M. ஸ்ரீனிவாசயயங்கார M. A. அவாகள் கூறுவ தாவது. This in itself is sufficient to prove that Tamil has no philological affinity with either Sanskrit or any Indo—European tonque " அதாவது தமிழ பாஷையானது சமஸ்கிருதம அலலது ஐரோபபிய பாஷையினினறு பிறநதெதனற் கரக. எனறவாறு.

பணடையகாலத தமிழரும ஆரியரும எனும அரிய நாலிலே ஸ்ரீலஸ்ரீ சுவாமி வேதாசலம அவாகள கூறுவதாவது.

"ஆரியாகள இநதியாவிற புகுநத பினனரே ஆரிய பாஷை முறைசெயயபபடடது" எனபதாம Hon Mr. S Rm இராம சுவாமி செட்டியாா அவாகள கூறுவதாவது

" Tamil language has an originality and a singularity of its own and it cannot be classified under the Turanian Group." etc , etc.,

இததியாதியால தமிழபபாஷையானது மறறொரு பாஷை யின கிளைபபாஷையலல வெனபது தெளிவாம

ஆரியபாஷையினது கலபபிலலாமலே தமிழபபாஷை எழுதற காகும ஆறறல அதனகணணுள வெனறும அஙஙனே, முதல் ஔவையாராகக காணபபடும பணடிதையின நூலகள முதல, பழந் தமிழ இலககியஙகளில பலவும ஆரியபாஷை கலபபிலலாமலே எழு தப்பபடடுளளனவாகவும ஸ்ரீமான செலவகேசவராய முதலியாா. M. A. அவாகளும தனது "தமிழ" எனும நூலிலே எடுத் துக் காட்டியுள்ளாா.

தமிழப் பாஷையானது கிளைபாஷையலல வெனறுணா விருத்தலின் இப்பாஷையானது யாணடுதிததது எனபதை விசா ரிப்பாம:—

Tamil Studies எனும் நூல 41-ம் பக்கம தருவதாவது "இந்தியாவின் தெனகடை பாகததே புராதனமாயுள்ள திராவிடக்

களின பாஷை இதத்தமிழென்பதாம், எனவே (6) பககத்தில் குறிதத செந்தமிழ் கொடுந்தமிழ் நாடுகளைக கூர்ந்தறிக கொடுந் தமிழ நாடெனக்கூறிய குட்டம—குடம—கற்கா —வேணா—பூழி யெனபன தறபோதிய மலையாளம திருவாங்கூர் இராஜ்ஜியத்தைச் சார்ந்தனவாம அருவா வடதலையாதி செங்கறபட்டு வடஆற்காடு ஜில்லாவைச சார்ந்தனவாம சீதம நீலகிரி மலையைசசார்ந்ததாம். மலாடு அலலது மலாடு தெனனாறகாட்டு ஜில்லாவைச சார்ந்தன வாம பனறி மதுரையின வடமேறகு எல்லையைச சார்ந்ததாம். பொதுங்கர், ஒளி எனபன பூர்வ இராமநாத தேயததைச சார்ந்தன வாம். (இஃதால சேரநாடு, சோழநாடு, தொணடை மண்டலமும் கொடுந்தமிழ நாடென மயஙகபபடுகினறன.)

பின்னும், "நெடியோன குன்றமுந் தொடியோள் பௌவ முந் தமிழ்வரம பறுதத நனனாடு" என்றது சிலப்பதிகாரம் அதாவது வடக்கே வேங்கடமும தெறகே குமரியாறும் தமிழ் கூறு மெல்லை யெனறவாறு

வேஙகடமெனும திருப்பதிககு மேறகிலுள்ள மடிகரையி லிருந்து, புராதன நம்முடைய தேயததின வடகிழககு பரியந்தமுள்ள தேயஙகளும முபபாஙகரும கடலாற கவியபபட்டுள்ள இந்திய தீப கறப (Peninsula) தெனபகுதிப பாஙகரும தமிழகம எனறார் ஸ்ரீ மான M ஸ்ரீநிவாசயயஙகார M A ந்வறறுல தமிழின பண்டைய நாடுகள இனையவெனல காணக பிரளயததிறகு முன்னர் ஜாவா, நியூசிலனட் ஆஸதிரேலியா பரியந்தமும தமிழ பரவி யிருந்ததாகவும தெரியபபடுகினறது அஙஙனே பணடை நாளிலே வடக்கே இமயமலைசசாரல மேறகே ஆபகானிஸதானம வரையி லும பரவி யிருந்ததாகவுந் தெரிகினறது தமிழமககள பரவியிருந் தமையால அவாகளது பாஷை யவவளவு தூரம பரவறகாயிறறன்றி ஆஸதிரேலியா ஆபகானிஸதானம முதலிய நெடுந்தூரத் தேயங் களும் தமிழகம எனக் கொளளறகாகா.

தமிழ்ப் பாஷையானது மிகவும் பழமையானது என்பதற்குச் சான்றாக, இப்பாஷையானது அந்நாளிலே அநாரியரான வேறு சாதியாராலும இராக்ஷசராலும வழங்கப்பட்டிருந்ததாக இராமயணத்தாலும (இலவலன வாதாபி கதையுரைக்கு மிடத்து) ஸகாந்தத்தாலும் தெரியபபடுகின்றது இதிகாசங்களிலே மிகப் பழமையானது இராமயணமேயாம் இராமயண காலத்திலேயே தமிழப் பாஷையிருந்ததெனறால இது 9000 வருஷங்களுக்கும முறபட்டதெனறே கொள்ளற்காகும. அபிதானகோசத்தாரின கணிதப பிரகாரம பனனீராயிரவருடம தமிழச சங்கத்தின காலம் எனபதைக் கொளவாயின தமிழப பாஷையின காலம மிகை மிகையேயாம ஆனால் தமிழச்சங்கம அவவளவு காலத்தது என்பது உறுதியாகுமானால பாண்டிய ராஜாககள பிறகாலத்தில வந்து அசசங்கத்தைத தாங்கினவராதல வேணடும எனெனின இந்தியாவில குடிபுகுந்தோரலலோரும் இறறைக்குச சுமார 5000 வருடங்களுக்குப பினனாதானே இந்தியாவுக்குள புகுந்ததாகச சரித்திரஙகள தருகினறனவாதலால. அறறேல் பாணடியா ஆதிதிராவிட வகுபபைச சார்ந்தவரே யாதல வேணடும. இவவிசாரணையினைப பினவருஞ சாதி அதிகாரத்தில சீர் தூக்குவாம

இததியாதியால தமிழ்ப்பாஷை மிகபபுராதனமான தொனறேயாம். ஆகையாலனறே "தமிழபபாஷையில, காறறு எனனுஞ் சொலலுக்கு 34 பிரதிச்சொறகளும அங்ஙனே நீருக்கு ஐம்பதும், மேகத்துக்கு 35-ம் மண்ணுக்கு அறுபத்திரணடும மலைக்கு அறுபதும்." * அறத்தினை யுணாதத 21. சொறகளும, அசசத்தினை யுணர்தத 24. சொற்களும் உயாவினை யுணாதத 17 சொறகளும மலையினை யுணர்தத 28 சொற்களும. † வருகினறன வெனபார் பணடிதாகள். ஒரேகாலதது இச்சொற்களெல்லாம் ஒருஙகு பிறநதனவாகா. ஒவ்

* Tamil Studies

† பண்டைக்காலத் தமிழரும ஆரியரும.

வோர் சொல்லும் ஒவ்வோர் காலத்துத் தோன்றிச் சிலகால வெ
ளாம நடைபெற்று அச்சொல் வழங்கிய மக்களோடு அதுவுமொழி
அவாக்குப்பின னெழும மக்களொடு பிறபுதிய சொற்கள் தோன
அவையு மவ்வாறே நடைபெற்றொழிய இங்ஙனம பாஷை நா
றும திரிபெய்திவரும இயறகைததாமெனக. இதனுலே
தமிழபபாஷை மிகபபுராதனமான தெனறறிக.

பினனுமொருசார நோககுமிடதது தமிழப்பாஷை அகத்தி
மாஞைகளெனறு இயமபபபடும தொலகாபபியஞரால செய்யப
தெனபதாலும அபபெரிய நூலினகண வழஙகப்படும் அத்து
பலதிறபபட்ட சொறகளானவை இலககியமாய்ப பொதி
கிடநதிருபபினனறி இலககண வரமபடையா தாதலினும் தமி
பாஷையானது தொலகாபபியஞா அகததியா முதலிய பிற்கால
வாககும முறபட்டதெனபதே துணிபாம அஙஙனே பூர்வீகதமி
வரலாறுகளும மறைபபுணடு போயின வெனறும் துணியற் கா
றது நிறக

தமிழ, எனுஞ்சொலலின அமைபபும அதன பொருளு
சீாதூககுவமேல தமிழப பாஷையானது மிகபபணடைய கா
தொடடே இலககண வரமபுடையது எனறு துணியாமற் வி
கினறது ஒரு பொருள அலலது ஒரு காரியம உணடான போ
அதற்கொரு பெயா உடன தோனறுமற போகாது. பாஷைக்கு
தமிழ எனற பெயா எழுநததூஉம தமிழ தோனறிய காலததரா
யிருததல வேணடும. "இலககியததினினறு எடுபடு மிலககணம்
எனறபடித தமிழ் இலககியமாக விருநதபோது தமிழ் என்பதற்கு
பொருள, தம-அமமன தகப்பன், தாய அலலது தம-ஆய, தமய
தமபி, தமபிரான, எனறபடித தம-இழு என்பது தஙகளி
இனிமை எனறு பொருள படுமாறே தமிழ எனறு பெயா தந்த
போலும தேனுறை தமிழ' எனறது கலலாடம "இனிமையு
நீர்மையுந தமிழெனலாகும" எனறது பிங்கலதநதை. பின்னு

தனிமை யென்றும பொருள படும் இவவாறுக இதறகுப "ருள் தாவிருந்த தெனனேயோ"

தமிழ எனும சொலலமைதியை நோககுமளவில, த-மி-ழ என மூவெழுததுககளில த + அ = த, ம + இ = மி, ழ் + உ = ழு என ஆறெழுததுககள அமைநதன இந்த ஆறே முகஙகளாகவும கொணடு தமிழககாசான ஆறுமுகககடவுள முதூஉம ஸகாநதததில இந்த ஆறுமுகனே அகததியனுககுத ஓதினானெனறதூஉம, ஆறுமுகனது பெயராகிய குமரன ஓா தமிழ இலககணம இருநததாகவும கொளளப பெறறது ஃ தமிழில உளள அ. இ உ. வெனற் மூவெழுததாலே தமிழ் எழுததுககள எலலாம கொணடுளளதாம எஙஙன ஒலியுணடாக அஙகாபபு தரும அகாரமானது முத அகர முதல ஔகாரம பரியநதம உயிரெழுததுப பேதங தோறறி அவறறுள அய அவ அஃ எனற அயல மூனறெழுததுக ளில் ஆதி அகாரததை எடுததுத தோறறிக ககாரததிறகு க கும ஙாரததிற்கு ச சும முடிவுபோல மெயயெழுததுககளை வகைபடுத தொபப, அகாரததிறகு முடிவுபோல, ஃ எனற எழுததை மைததனா. ஆகவே அகரமுதல ஃ பரியநதம அகரததின ஆடசி ஃ என்பதை எடுததுச்சரிபபதால் உதிததது க எனற எழுதது ானபோலும ஃ எனபதற்கு அணிதசே வைததுளள க என உச்சரிககுமளவில இககு இசசு எனறறைய விருததலால எழுததுககளுககு முனனே இகரததின ஆடசியாம இக் இச. ஒறறுககளில ஒலி நிரபப உகரந தோனறி இககு இச்சு வழஙகறகாகினறமையால ஒறறெழுததுககளுப பினனே ததின் ஆட்சியாம ஆகவே இமமூவெழுததுககளின ஆட்சியே எழுததுககளியாவும கொணடனவாகும. இநத ஆளுகை ததுககளின் பெருமை காடடுவானபோலுமே ஃ என்ற புள்ளிகள் தோறறினா என்றுங கூறலாம. இநத மூன்று

எழுத்துக்களும “ தனிநடங் குயிற்றுஞ் சம்புக பெருமான் ருகப பறைக்கண அ இ உணுவென, றமாதரு சூத்திரம்

திருசிசை நுணுக்கச செந்தமிழியல பிணச்

பின்ன ” எனறபடி பரசிவத்தின் துடியினின்று பிறந்ததாகக் னா தத்துவராய சுவாமிகள். பின்னும ஆதி பரசிவமே முதற்ற சஙகத்திறறலைமை பெறறிருந்தார் எனறுங் கூறபபடுகிறது. ஆ- சிவமே தமிழாசிரியா எனறவாறும ஆயின இதனபெருமை சிறிதோ' ஒத்து முறைவைப்பாயக கவனிக்குமிடகது அ. முதலு டாகும ஒலியேயாம இ இரணடாவதுணடாகுமஒலியேயாம். இ குவிய உதட்டகத்திருந்து வெளிபடும பெறறியது உ, வா இது மூனறாவ துணடாகும் ஒலியேயாம ஆகவே இம்மூன்றெ ழுதககளையே பாஷாபபெயாககணடே முறைபபடி, அமைத ளாாகள.

தமிழ் எனபதிலுள்ள அ. இ உ வெனபதின் பெற்றியி படியே ாணடுள்ள த- ம- ழ எனபவறறைச் சோககுவமேல் எழுதது ககளெலலாம, வல்லினம-மெலலினம-இடையினம மூவகுப்பினதாக வகுககபபட்டுளளதால அவவவற்றுள்ளே ஆ வெழுததுககளில ஒனறுய தகாமும, மெலலெழுத்தாறனுள் றுய மகாமும இடை யெழுத்தாறனுள ஒனறுய ழகா ஆகமூவின தொவேோரெழுதது எடுததுப பாஷைக்குப் ாாக முறைபபடி அமைத்துளளாாகள பின்னும இது (செ ெதனமொழி என்று காடடுவானபோலும செ.ந-மொ-ழி என ாாகவம அலலது தீம-மொ-ழி எனறனாாகவும காண்ட த-மி-ழ எனற மூவெழுதவெதாருமொழிப பாஷாப்பெயர் ளிய நுண்ணிய அறிவோ டமைத்த பெயராக விளஙகுகின்றது

இததியாதியால தமிழ்ப்பாஷை அகத்தியருககுமுன்கா லததிலேயே இலககணமுடையதாயிருநதசெதனலாம.

தமிழ் ஒலியெழுத்துக்களின் முதலும் முடிவுமாகத் தோவது
ாப் பியறறும அகாாமேயாம இவவகாரததை வரியெழுததாக
தொடஙகிய ஆசிரியர் வரைவான ஏற்றபோது அதாவது எழுத
ரியை ஒலையினமீது ஊனறிய வககணததில முதல தோறற
ாது, புள்ளியேயாம. இநதப் புளளிதானே வரியெழுசதுகக
கு முதலும முடிவுமாம.

"உட்பெறு புள்ளி உருவாகுமமே" எனறா தொலகாபபிய
என்றபடி ● புளளிதானே ○. உருவமாகி உருவமதானே
ரியேற்க ൭. கொமபாகிக கொம்புதானே ா காலாகி அமைநத
ா இம்மூனறுமே அகாரமெனற வரியெழுததாய விளஙக
மத்துளளாாகள ஆகையாறறேனே அகரமுடிவாறற முபபுளளி
ந்தினை ஆணடு முடிபெனத தாதுளளாரெனலாம

சுருககமாகக கூறுமிடததது மெலலின இடையின வெழுத
ளெலலாம வலலினத தொடுஙகவும அநத வலலினததுள ககா
நுயதவெழுததாம முபபுளளியுள இருபுள்ளி யுளளொடுஙகவும
ஒரு புளளியானது, ா ൭. எனவிருநதபடியே புளளியுள
கமாமெனலாம

இததகையதாயப பெருமை வாயதத தமிழ் எனற பெயரின
டைய புராதனததை நனகு காணபிபபதாக விளஙக இருநத
ப் பாவையானது கி மு. 3-4. நூறறாணடிலே யிருநதவராகக
ப்படும அகஸ்தியரால வெளியிடப் படடதெனபது எவவாறு
ருநதும

அகஸதியா எனபாா வடவிநதியாவில காசி(Benares)யிலுள்ள
இருத சஙகததில வேதமேறபடுததிய வியாசரின அகிராக
இன் கீழ் ஓரஙகமாக விருநதனரெனறும அஙகே தனது சகபாடி

களோடு சச்சரவிழைத்துக் கொண்டமையால், தான் தென் இந்தியாவில் குடியேறி மதுரையில் முதல் தமிழ்ச் சங்கத்தை யேற்படுத்தினரெனத் (Tamil Studies P. 237) தெரிய வருகின்றது.

ஆரியர் குடியேறத்தின் காலம் பற்பல சரித்திரக் கணிதத்தைக் கூட்டியுங் கழித்தும் பார்த்தபோதும் சுமார் 5000ஆண்டு என ஏற்படுகின்றது.

ஆனால் "Origin of Brahmins" Page 46 எனும் நூல் தருவதையுங் கவனிக்க வேண்டியராகின்றோம். இந்நூல் தருவதாவது:

The migration of the Aryans towards India could not have taken place before about 690 or 700 B C.

ஆரியர் இந்தியாவில் குடியேறின காலம் கி. மு. 690 இல்லது 700 வருஷம் இக்காலத்திற் கதிகமாகாது என்றவாறு.

வேதமேற்படுத்தினோர் வியாசர் என்றபடியினால் வேதவரலாறுக் கை. நூலை விசாரிக்கு மளவில்

Vedas are supposed to have been composed some 2000 years before Christ, some people even holding that they are as old as 4000 B C

வேதமேற்பட்டது கி மு. 2000 வருஷம் என்றோ

இவ்வழக்கோடு பண்டைக் காலத் தமிழரும் ஆரியரும் என்னு நூலைக் காணுங்கால் "ஆரியர் இந்தியாவிற் புகுந்த பின்னரே ஆரிய பாஷை முறை செய்யப்பட்டது" என்றறியற்கா கின்றோம்.

இத்தியாதி முரண்படும் காலங்களை யொருப்படுத்திக் காணினுமமுற்கூறியபடியே 5000 வருஷம் ஆரியர் குடிபுகுகிய காலமாய்த் தீரும். அக்காலத்திலே அகஸ்தியர் இந்தியாவுக்கு வந்தவராய் இருக்குமானால் பிரளய காலமாகித் தமிழ்ச்சங்க பீடமாகிய கபாடபுரத்தைக் குறிக்கும் 8000. 9000 எனப்படுந் தமிழ்காலத்தை என்னென்று கூறுவது?

பின்னும அகஸதியா என்பாா அவலோகிதா எனபாரிடம தமிழ் கறறுககொணடதாக ஜைனா கூறுவா. ஜைனமதாசாரியராகிய மகாவீரன் எனபாரது காலம கி மு 5து நூறறாணடென றுட்சின்சன M A F R. G S F R A I துரையவாகளனது History of the Nation எனும நூலில குறிககினறுா. இதனாலும அகஸதியா காலம மூவாயிரவருடமெனறே தெரிவாகினறது

" About the precise date of Agastyas' migration to the south nothing defnite can be said but as has been pointed out it cannot be earlier than the 5th or 6th Century B. C."

இவவாறுகத தேரபபடும அகஸதியரைப பாரத இராமாயண சரிதஙகளிலே நுழைதது அவா அககாலததிறகுப் முறபட்டவா என்றும இனனும அவா திருநெலவேலியிலுளள பொதிய மலையில் வசிக்கினறுா என்றும பொய்ககதை கட்டிவிட்டாாகள்

இதனாலே அகஸதியர் தமிழுககாசிரியா எனபது பொருததமற்றதாகின்றது. பின்னும இவரது மாணககரெனபபடும தொலகாப்பியா தானும உணமையிலே அகததியரின மாணககாதாமோ வென்று நோககுமளவில, தொலகாப்பியததில எஙகினும தமிழ இலககண விதிபபடி அவா அகததிய குரு வணககங கூறினதாகவுந தோற்கிலலே. தொலகாபபியனாது காலமும இறறைககு 4300 வருடஙகளே யாகிறதாக பணடிதாகள் கூறுவா. இததியாதியால் 9000 வருடஙகளுக்கு முனனே இசதெனனிநதியாவில தமிழ இருந்ததாகவும இதன முதல அதிகாரத்தில கணடபடித் தெனனிநதியமககள் வடதிசையாதி பல்லிடங்களில் சென்று இருந்து வந்தமையினலே யவவவவிடஙகளில தமிழ்ப்பாஷை பரவியதா மென்றும் துணிதறறககதாகும. ஆகவே முதலஅதிகாரததிற் குறிததபடி ஆரியா, ஆரியரினின்று பிரிநத ஒரு கூட்டத்தாரைப் போலத தமிழா இநதியாவில் குடிபுகுநதோராாகார்.

"முக்கியமாமலங்களில் தமிழராயுள்ளோருக்கு வேதங்களிருந்தும் மற்றைய ஸமஸ்கிருத நூல்களிலிருந்தும் அநுமதிகளும் ஆதாரங்களும் தேடப்புகுவது தப்பு. இந்தியாவின் வடபாகத்தில் வேதகாலத்தில் குடிபுகுந்தோரினின்றும் தமிழர் உற்பத்தியாகவில்லை. தமிழர் கிரபபாதிக்கப் பட்டாவது சுயேச்சையாகவாவது வடக்கினின்று குடியெழும்பித் தெற்கே குடிபுகவில்லை" என்றார் ஸ்ரீமான். P சுந்தரம்பிள்ளை M A யவர்களும்.

ஆதலால் பண்டைப்காலத் தமிழ் மக்களே ஆதிதிராவிடர். குடிபுகுந்து தமிழ் கற்றவர்களே வேறு திராவிடர். குடிபுகுந்து தமிழ் கற்றவர்களுள் முதன்மையாக நிற்பவர் ஆரியரேயாவர். சமஸ்கிருத பாஷையாளர்கள் தமிழ் கற்றுக் கொள்ளினும் அவர்கள் திராவிடராகார். இந்திய பாஷையானது பஞ்ச கௌடம் என்றும் பஞ்ச திராவிடம் என்றும் இருவகையாகவே வகுக்கப் பட்டிருக்கின்றது. அவற்றுள் பஞ்ச கௌடமானது சாரஸ்வதம், கன்னியா குப்சம், மிதிலம், கௌடம் உத்கலம் என்னும் இவ்வைந்து தேயத்தாரின பாஷை யென்பார். இவற்றுள் கௌடம் என்பது வங்க தேசமாம். வங்கமாவது தற்காலம் வங்காளமென்று வழங்கப்படும் வடவிந்திய தேசமாகும். இத்தேயத்துற்பத்தியான பாஷையாகிய அதினின்று கிளைப்பாஷைகள் தோன்றின போலும். திரிந்த அப்பாஷைகளுக்கும் கௌடமென்றே பெயராகிப் பஞ்ச கௌடமென்றழைத்ததற்காயிற்று. இதனால் வடவிந்திய பாஷைகளெல்லாம் பஞ்சகௌடமென முடிய அவற்றை யுடையார் பஞ்சகௌடர் எனறே முடியுமாறும்.

இந்தச் சமபவத்தைப் போலவே விந்தகிரியின் தென் பகுதியாம் தென்னிந்தியாவின் கடைகோடி பாகத்தே தமிழ்ப் பாஷை விளங்கி யிருக்க, அந்தத் தமிழ் திரிந்த அடைவே திராவிட மென்றாகித் தென்னிந்திய பாஷையாய் விளங்க அதன் கிளையெனப் பிறந்த தெலுங்கு-மலையாளம்-கன்னடம்-துளு வென்பவற்றையும் உரிமைப் படுத்திப் பஞ்ச திராவிட மென றழைத்ததற்காயிற்று.

"பலவுயிரும பலவுலகும படைத்தளித்துத் துடைக்கினுமோர்
எல்லையறு பரமபொருள முன்னிருந்த படியிருந்தது போல்
கன்னடமுங் களிதெலுங்கும கவினமலையா ளமுந்துளுவும
உன்னுதரத் துதித்தெழுந்தே யொன்று பலவாயிடினும
ஆரியமபோ லுலகவழக் கழிந்தொழிந்து சிதையாவுன
சீரிளமைத் திறமவியந்து செயன மறந்து வாழ்த்துதுமே."

ஏன்றார் P சுந்தரமபிள்ளை யவர்கள்.

தமிழ்ச்சங்கங்களும தமிழபபுலவர்களும தமிழ நூல்களும நிரமபிய ...ணமைச சாரபால அறியககூடிய தெனனிந்திய வரமபினைத ... திராவிட தேயமெனறும அந்த இடத்தைச சார்ந்ததாயும தமிழின திரிபாயும விளங்கும ஷை பாஷைகளைப் பஞ்ச திராவிட மென்றும வழஙகன முறையே தாயப பாஷையாகிய தமிழலலாது வேறு பாஷைகள வேறாத திராவிட மெனறும தமிழ ஒன்றே ஆதி திராவிடமெனறும கோடன முறையேயாகும இதறகுச சான்றாக இறறைககுந ஏறககுறைய 2000 வருடஙகட்கு முனனிருந்த ஆதி திராவிட வகுப்பைச சேர்ந்த திருவளளுவ நாயனார் அருளிய திருக்குறள எனற செந்தமிழ் நூலே ஆதி திராவிடர்களின பாஷை யையும அவர்களது குணஙகளைச சிலஙகளையும தெறறென எடுத் துக கூறுவதா யிருககினறது இந்த ஆதி திராவிடர் திருககுறளைப் புகழாதாருமுணடோ ? இந்தத் திருககுறளை ஆங்கிலத்தில மொழி பெயர்த்தவராகிய Rev G U Pope M. A D D. அவர்கள, இக்குறளைப் பற்றிய தனது அபிபபிராயங் காட்டுவதில,

"Sweet to the thought Sweet to the ear Sweet to them outh
Great cure for twof old deed's disease is Valluvar
Sweet kurral Venba verse, with tongue right eloquent,
Set forth, that we the way of good may know."

...படி இனிமையானது மருந்து போல்வது சனமார்க்கமானது ... சாற்றியுள்ளார், இவ்வண்ணமாக திருககுறளை விசாரித்தா

ரொவ்வொருவரும் அதனைப் புகழ்ந்த தாத்தாதாகவே இயற்றினார்.
ஆதி தமிழரான வள்ளுவனார்.

இதுகாறும் கூறியவற்றால், பாஷையடியே வந்த திராவிடப் பெயரை விளக்கிக் காட்டி ஆதி திராவிடமென்பதை விளங்கக் கூறினோம்.

மூன்றாவதாகத் தற்கால இருள்வழி வழக்கத்தாரும் சாதி பேதத்தாரகத்தால் திராவிடம் என்பது ஒருவருடைய சாதியென அறியக்கூறும் விபரீதம் நீங்க 'ஜாதி'யெனுமோர் அதிகார முகத்தால் உண்மை ஆதி திராவிடர் என்பதை விளக்குதும்.

மூன்றாவது. திராவிடம்.

ஜாதியதிகாரம்

மள்ளர் எனுஞ்சாதியார் ஒருவருள்ளரென்றும் அந்த மள்ளர் எனுஞ்சொல்லோடு திருவெனும் அடைச்சொல் சேர்த்த திருமள்ளர் என்றுகிச் சிதைந்து சிதைந்து திராவிடர் என்றாயிற்றென்பார் ஒருசாரார். ஆயின் இந்த மள்ளர் எனுஞ்சாதியார் எத்தேயத்தாரென நோக்குழி, "குசிநகரத்திருந்த மள்ளர்கள் புத்தரின் உடலை சுட்டெரித்தார்கள் என்று (Early History of India By Mr V A Smith) தருகின்றபடியால் இதன் ஆதாரவின்படி மள்ளர் தேயம் குசிநகரம் எனத்தெரிகிறது. இந்தக் குசிநகரமாவது காசிக்கு 120 மயில் தூரத்ததென்றும் ஷைபுத்தகமே தருகின்றது.

ஆகவே மல்லர் அல்லது மள்ளர்களின் தேசம் நாம் முதததிகாரங்களில் காட்டியபடி வந்தேறிகளின் இடமாகிய வடவிந்தியாவே யாதலைக்காண்க. ஆதலால் முந்துகூறிய செழும்பொரு ளாதாரவின்படி இந்த மல்லர் பெயர் கௌடரென்றுதற் பாரித் திராவிடரெனற்காகாது. ஆதலின் தென்னிந்திய ... தமிழர்பெயர்தானே திராவிடர் என்பதை உய்த்துணர்க.

1912-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மீ பிரசுரமான மகாபோதி சங்கத்தாரின் பிரசுரப் பிரகாரம "புதது கி.மு. 578ஆம் ஆண்டில் காசிநகரில் பிறந்தார்" என்றமையாலும், கானல H. S ஆல்காட்டுத்துரையவர்கள் புத்தரின காலம் கலியுகம 2478ஆம் ஆண்டு எனகினறமையாலும, பின்னும ஒகடோமஸ்கி யெனபவா புததரது காலம குறிதத ஷை கணிததநோடு 1000 வருடஙகளுககு முன்புளளதாக கருகினறமையாலும, கிாப்பாக சராசரி இறறைக்கு 4000 வருடங்களுககு முன்னிருநதவராவா புததபிரான.

இக்காலத்தில மல்லரெனுஞ்சாதிப்பெயர் கேட்கபபடுகிறது. அஃதோடு அக்காலததிலே "மகத தேசாதிபதியாகிய அஜாதசதரு வேசாலியிலுளள லிக்காவிஸ் (Lechavis) கபில வஸதுவிலுளள சாக்கியர்கள், அளகபபாவிலுளள புயூலிஸ் (Bulis) இராமகாமாவிலுளள கோலியர் (Koliyar) வேதாதிப்பாவிலுள்ள பிராமணன் இவாகளெலலோரும ஷை புததரின அஸதியிலோர்பாகம வேணடினா."

எனப்படுவதால மல்லாகளன்றி யநேக சாதிகளும அநநாளிலேயே வடவிநதியாவினகண இருநதனா என,த்தெரிகிறது. அதுபோலவே தென்னிநதியாவில கன்னியாகுமரி தொட்டு 8000 மயிலபரப்புள்ள நிலமிருநததாகவும முனனே காட்டினேம். இது நனகுதேரப் பின்வரும வியாஸததைக கவனிபபீாகளாக.

The identity of certain fossil flora and faune in India and South Africa supports the theory of a former land connection, the fragment of which survive in Madagascar the Seychelles and other continental islands. At the same period an Indo-Austral continent linked together New Guinea, Australia, Tasmania and New Zealand, so that a continuous land surface permitted migration of the Hominidol in various directions. Apart from the impermanence

incidental to traditional forms the enormous changes in the distribution of land and water have obliterated traces of origins and movements. The starting point in the enquiry is unknown and may never be discovered as it may be buried in the bed of the Indian ocean or of some other marine or lacustrine basin."

என்றார் எட்வார்ட். கிளாட் (தனது Magic & Religion என்ற வியாசத்தில்) ஆதலால் தென்னிந்தியா குமரியோடு முடிந்ததாகாமல் ஆஸ்திரேலியா பரியந்தம் நீண்டிருந்ததாகும். அங்ஙனே ஜனப்போக்குவரவும் உடைத்தாயிருந்திருக்கலாம், தமிழ்ப்பாஷையும் சங்கமிருந்த தமிழகத்தினின்று விசாலித்துப் பரவியிருக்கலாம் தமிழ் ஐம்பெருங் காப்பியங்களிற்சிறந்த மணிமேகலை சிலப்பதிகாரம் பிறந்தஇடம் சேரநாடாய்க்கருவூராயிருப்ப (திருவஞ்சைக்களம்) இவ்விடத்தில் தமிழ் மருவி மலையாளப் பாஷையானதுபோல தூரநாடாகிய நியூஜீலண்ட் முதலிய இடங்களிலும் தமிழ் மருவியிருக்கலாம் அங்ஙனே தமிழ் அரசனுக்கிருந்த இராவண தேசமானது சிங்களதேசமானதும் அதற்கு அணித்தாயுள்ள யாழ்ப்பாணம் செந்தமிழுடைத்தா யிருப்பதும் சாதுக்கற் பாலனவாய் இருக்கின்றது.

என்னே கிரேதத்தில் ரேணுகையே கூற்றுவனும்
தன்னோ திரேதத்தில் ஜானகியே—பின்யுகத்தில்
கூடுந் திரோபதையே கூற்றாங் கலியுகத்தில்
வீடுதோறும் பெண்களே யாம்.

என்ற நீதிவெண்பாவிற்கண்டபடித் திரேதாயுகம் ஜானகிராமன் காலம் என்றவாறுகின்றது இதனுள்கண்ட ரேணுகையென்பவள் ஜமதக்கினியின் மனைவி, பரசுராமனின் தாய் இரண்டாவது ஜானகி இராமனுடைய மனைவி. திரௌபதி பஞ்சபாண்டவரின் மனைவி. இவர்களது சரித்திரங்கள் ஒன்றனோடொன்று

முன்னும பின்னும் பினனுக்கு முன்னுமாக முரண்டுகிடப்பதும் யுகமொன்றுககு விரிததுள்ளதாயுள்ள வருடத தொகையும் பின்கண்டபடி.

கிரேதை 1 728,000 வருஷஙகள
திரேதை 1,296,000 வருஷஙகள
துவாபரம 864,000 வருஷஙகள்
கலி 432,000 வருஷஙகள். (என)

அளநது கொட்டிககிடககவும அவறறை நமபவும ஆட்களிருப் பதால இவவளவு சாமாததிய பொய்ககாலஙகளை நாமெனன வென்று தோவதோ அறியிலம். கிடககட்டும ஈணடைககு வேணடியது அநததததிரேதாயுகமே ஆனால அது அவவளவு வருடஙகளைககொணடதாகா, எனறுமட்டுஞ சொலலககூடும அதிகமாகப பாாககுமிடததில இராமனகாலம 5,000 வருஷத்திற்கு அதிகப்படுவதாகவிலலை அதறகு முனனே யிருநத தெனனிந் திய பரப்பெலலையில மிகுபாகம இராவண ராஜ்ஜியமாகவே யிருநததாகப் பினவருபவறறால தெரிகிறது

அதாவது —விநதியமலையின தெனபாகமுழுவதும (இலங கையுமசேர) இராவணனது இராஜ்ஜியமாகவிருநதது இதன் கிழககு கடலணித்தான பாகம், நிறததால் வானரமெனறு அழைககபபட்ட திராவிடர்களின இருக்கையாக விருநதது.

குரஙகுகளைபபோனற இநதததிராவிடர்களின புராதன இடம ஷை தெனனிநதியா பாஙகா தாமோவெனின, இலலை. யெனறே வாலமீகியாரது வாககினால தெரியவருகிறது. எப்படி யெனறால கிஷகிநதையில சுககிரீவ மகாராஜன் சீதாபிராட டியைத் தேடிவருமபடி வானரவீரர்களை ஏவும்போது தென் பக்கமாகச் செலலுதற குரியாரை நோககிச சொனனதாக வானமீகி முனிவர் கூறியவை அடியில வருமாறு :—

அப்பெரிய வானர சேனையை அனுப்பிவிட்டுக் குறிக்கப்
சிலரைத் தென்றிசைக் கேவுவானுயினன ....

பின்பு அவன் தென்றிசையில் போதற்கரிதாயிருக்குமென்பதைப் பற்றி அவர்களை நோக்கிச் சொல்லத் தொடங்கி பலவித மரங்களும் கொடிகளும் செறிந்த ஆயிரஞ் சிகரங்களையுடைய விந்த மலையையும், பெரும்பாம்புகள் தங்குவதும் கடத்தற்கரியதுமாகிய நருமதா நதியையும், பெரும் பகுதிகளையுடைய வரதா நதியையும் மேகலை உத்கலை தசார்ண முதலிய நாடுகளையும், அசுவவந்தி, அவந்தி முதலிய நகரங்களையும் நீங்கள் காண்பீர்கள் விதர்ப்பம் ருஷிகம் மாஹிஷகம் வங்கம் கலிங்கம் கௌசிகம், மலைகளும் நதிகளும் குகைகளுமுடைய தண்டகாரணியம் கோதாவரி நதி முதலியவற்றையும் காண்பீர்கள் அவ்வாறே ஆந்திரம் புண்டரம், சேரளம், கேரளத்தோடு கூடிய பாண்டிய நாடுகளையும் காண்பீர்கள், பின்பு தாதுக்கள் நிறைந்ததும் விசித்திரமான சிகரங்களையுடையதும் பலவானவான பூக்கள் நிறைந்த சோலைகளையுடையதும் சந்தன வனங்கள் செறிந்ததுமான அயோமுக மலையைத் தேடுங்கள் அதன் பின் தேவரம்பையர் வந்து நீராடுகின்ற திவ்யமான தெளிந்த நீருடைய காவேரி நதியை அங்கே காண்பீர்கள் அந்த மலையாமலையின் சிகரத்திலே ஆதித்தனுக்குச் சமானமான மிகுந்த ஒளியையுடைய முனி சிரேஷ்டரான அகஸ்தியரைக் காண்பீர்கள். பின் அம்மகரிஷியிடத்தில் அனுமதிபெற்றுச்சென்று முதலைகள் நிரம்பிய பெரிய தாமிரபாணி நதியைத் தாண்டுங்கள். அந்நதி அழகிய சந்தனச் சோலைகளால் மூடப்பெற்ற திட்டுகளையுடைதாய், கணவனிடத்தன்புள்ள யுவதியானவள் புக்ககம் புகுமாறு சமுத்திரத்திற் சென்று விழும் பிறகு பொன் நிறத்ததாயும், அழகுடைத்தாயும் முத்தமயமான மணிகளால் அலங்கரிக்கப்பெற்றதாயும், பாண்டியருக்கு போக்கியமாயுமுள்ள கவாடத்தையும் பார்க்கக்கடவீர்கள் அதன்பின் சமுத்திரத்தையடைந்து காரியநிச்சயத்தைச் செய்யுங்கள்" என்றவாறும்

• [மேகலதேசம்—விந்தப்ரதேசம்; உத்கலதேசம்—கஞ்சம் தசார்ணம்—சண்டமுநிகிரியின் கிழக்கு, அசுவவந்தி, விதர்ப

இதனுல் ஷை வானரதிராவிடர்கள். விந்தத்திற்கப்பாலைய வடவிந்திய பகுதியினின்று தென்னிந்தியாவுக்குள் புகுந்தவாக ளென்றே நன்கு தேற்றமாகின்றது, பின்னும்

Ancient History of India. Prof Max-Duncker.

Page 8 In epic poetry of the Indians we find mention of black inhabitants of Himavat (i e., inhabitants of the snowy mountains the Himalayas) and of black sudra beyond the delta of the Indus.

வடவிந்தியாவிலுள்ள இமயமலைக் குடிகளிலும் கரிய நிறத் தோர் இருந்தனராகக் குறிக்கப்படுகிறது

"*Vibishnan Buddhi*"—By Srimath M S. Purnalingam Pillai Avergal, B A , L T , Principal Camisis College, Tinnevelly.

. . . . "The hardy and enterprising Dravidians, who, from their deminutive size and black or brown colour were poetically described as monkeys Evidently these nigger Mannikins were paying homage to their overlord and writhed under his supermacy."

இதனுல் திராவிடர்தாமே ஆரியரால் வானரமென்றழைக் கப்பட்டாரென்று ஏற்படுகிறது

எனவே வான்மீகி பகவானது மொழிக்கிணங்க ஷை மாக்ஸ் டங்கர் தருமாற்றலின்படி வடவிந்தியா வாசிகளானோ கரிய

யம்—(பீரார்), ருஷிகதேசம்—பங்காளப்பகுதி, மாகிஷதேசம் லிங்கம்—வடசாக்கார், கௌசிகம், ஆந்திரம்—தெலுங்கா ணம்; புண்டரம்— வடதேசப்பகுதி, அயோமுகமலை—குடகு மலை அங்கம்—கிழக்குபீரார்; வங்கம்—பங்காளம்—கலிங்கம்— ஒரிஸ்ஸா.]

நிறததோா எனறும் ஷை விபீஷண புததி. தருமாற்றலினபஞ்சரிய நிறததிராவிடரே வானரமெனறு கொளளற்காகினறமையாலும ஷை Ancient History of India. Page 25.

(The Southern Indian, the Non-Aryan population, who were at that time for less broken up in the Deccan by Aryan and other settlers than now and must therefore have existed in far greater masses were not quite so black as the Ethiopians (the Negrœs)

வடநாட்டார் புகுமுனனா பணடு தொடடிருநத ட திராவிடராம தெனனிநதியா, கரியரேயாயினும் ஷை வட வாசிகளுககு வேறும நிறததவா எனபதாலும ஆதி திராவிடர் என்பவா இநதத திராவிடாகளுககு வேறானவரென்றே தேற்றமாகும

இராவணனது கொடுமையைச சகிககொதிருநத திராவிடாகளெனப படுவோரும இநத வானரத திராவிடரைச சோநதமக்களாகவேயிருநது இசசேனைகளுககுசசறறு முனபதாகத தென்னிநதியாவில வநதிருநதவாகளாகவே கொளளலாம அநாகரீகமாயிருநத வானரமககள நாகரீகநிறைநத இராவணன ஆட்சியில இருததல அவாகட்கு விபரீதமாயததான இருநதிருததல வேணடும

ஆகையாற்றானே இவாகள அடிககடி இராமனிடஞசென்று இராவணனையடககு முயனறதுமாம இவாகளது முறையைக் கேட்டு இராவணனமீது படையெடுதத ஆரிய மகனாகிய இராமன் ஜெயம கொணடதாகவும ஆதாரம ஏறபடவிலலை. இநதப் போரினால் இராவணனது தமபியாகிய விபீஷணனுககே அரசு கிடைததத்தாய்த தெரிகிறது. இவவாறு தோலவியுறற ஆரியர் தம்பாலுளள அழுககாறறுப் பகைமையினாலேயே இராவணனை அரக்கனென்றும கொடியனெனறும பலவாறாக இழிததுக்கூறிபுள்ளதாகத தெரிகிறது.

இராவணன், பத்துத் தலைகளையுடையவன என்பதால நான்முகன் ஐந்துமுகன் ஆறுமுகன் என்று கடவுள்ஞான அபிதானத படியே இராவணன் மகா புததிசாலியானவனென்றே தெரிய வேண்டியதாகிறது இதறகேறப விபீஷணனைப்பற்றிப் புகழுமிடத்தே அவனை யொரு மகாஞானியென்றே இராமாயணம் பேசுவதால அவனது தமையன, ஆரியா கதை தருமவவளவு tan தாடியனாக இருந்திரான பின்னும இராவணன் உலகந of bl ஏனறி மககள பெருகிய முதறகாலததிலேயே சிருஞசிறபபும ...ந்த அருமபெறல உயரிய தமிழமொழியாளனாக விருநததா ...ம தெரிவாகிறது இவனது கோட்டை கொததளம அரசி தே ...பல முதலிய நாகரீகஙகளைப்பற்றி இராமாயணமே நனகெடுததி யம்புகினறது சீதாபிராட்டியை மீட்டுககொணடு வரசசென்ற அனுமான இலஙகையுடசெனறபோது இராவணனது அரணமனைமுழுதும திவயபரிமள முளளதாகவும ஸபடிககலலாலும யானைததநததாலும பொனனாலுமவெளளியாலும முததாலும பவளததாலும அலஙகரிககபபட்ட அநேகஸதமபஙகள நிறுத்திய கட்டிடஙகளைககணடார, அபபொழுது அவவனுமான கணட ஸ்திரீகள அனைவரும உதகிருஷ்டமான பதமினீ ஜாதியைசசோநதவாகளாதலால அவாகள உறஙகுகையில பலலைககாண பித்தல அரைககண திறததல தூககநத வாயுவை வெளியிடுதல தூர்ககுணஙகளிலலாமல பவளததளிரபோனற அதரஙகளால மூடப்பட்ட பற்களோடு தாமரை மொட்டுபபோல அழகாய மூடபபட்ட நேததிரஙகளோடும தாமரைப புஷபஙகளினின்று வீசும பரிமளததோடும நிததிரை செய்வதைக கணடார

இராக்ஷஸாதிபதியான இராவணனைபபாததாவாகவடைநது சுகித்துவருகிற அவவரணமனையிலுள்ள சுநதரிகளைக்கணட அனுமான் புணயபரிபககுவததால ஆகாசத்தில் நக்ஷததிரஙகளாய மினுஙகிப் புணயம நீஙகினவுடன சேஷமான ஸவல்ப புண்யத்தோடு பூமியில விழுகிற நட்சததிரஙகள தானோ வெனறெண்ணினர். (வாலமீகி ராமாயணம சுந்தரகாணடததை இததோடு

வாசித்துணாக) இராவணனது நாயகியாகிய வண்டோதரியைப் பார்த்து இவள் தானோ நஞ்சீதாதேவியென்றே மாந்தார்.

என்றவாறாகப் புகழப்பட்ட திவ்வியராஜ்ஜியம் இராவணனுடையதாயிருந்தது. பின்னும் இவன் சிவபிரானிடத்தே மிக்க பக்தி வாய்ந்தவனாக விருந்தான், என்பதாக வரதுங்கராமபாண்டியன் வாக்காலும் மற்றும் சிவபுராணங்களினாலும் அறியப்படுகிறது. அதனைப் பின்னர் விளக்குதும்.

இத்தகைய பேரரசனை, வலிமையில் மிக்கானை, கொடியவன் என்றதும் இழிவாய அரக்கன் என்றதும் நாம் கவனிக்கவேண்டியவராகின்றோம்.

"ஆரியர் வருமுன்னரே தமிழர் அரசியல் முறைபிறழாது வாழ்ந்தனராகலின் அவரை ஆரியர் அசுரரென்று பெயரிட்டு வழங்கினர். இருக்குவேதத்தின் முதல் ஒன்பது மண்டிலங்கள் முழுவதும் அசுர வென்னுஞ்சொல் வலிய அல்லது அதிகாரமுடைய எனும் பொருளில் உரிச்சொல்லாய் வழங்கப்பட்டு வருகின்றதென்றும் உரோமேஷ சந்திர தத்தரும் இனிது விளக்கினர்" என்பப் பண்டைக்காலத்தமிழரும் ஆரியரும் எனும் நூலிலே காணப்படுகின்றது. பின்னும்

"ஸ்ரீமிறு என்பது மிஸ்ரிறு எனவும் விசிறி யென்பது சிவிறி யெனவும் எழுத்து நிலைமாறி வருதல்போல "அரசு" எனுந்தமிழ்ச்சொல் அசுரவென நிலைமாறி இருக்குவேதத்தில் வழங்கப்படுவதாயிற்று."

என்றும் பண்டிதர் சௌரிராயம் அவர்களின் நுண்ணிய ஆராய்ச்சியுந் தோன்றுகின்றது.

"எனவே தமக்கு எதிரே நாகரீகம் நிரம்பி விளங்குகின்ற தமிழ் அரசரைத் தமக்குத் தலைவராக ஒருப்பட்டுப் பண்டை ஆரியமக்கள் அன்னோரை அசுரர் எனவழங்கினர். பிற்கால[illegible] வடமொழியில் மாத்திரம் அசுரர் எனும் அச்சொல்லின் உ[illegible]சிப்பொருளைமாற்றி அதற்கு அரக்கரெனப் பொருள்கட்டி விட்டார்."

இதன் சாரமாகவே Rev. Dr Macdonald என்பவர் Brahmans of the Vedas என்னும் தனது நூல் 35-ம் பக்கத்திலே கூறுவதாவது

"On unquestionable authority that the Asuras of the old Hindus were none other than their brethren of Persia".

அதாவது அசுரரென்று பண்டைய இந்துக்களால் வழங்கப்படுபவர் பாரசீகதேயத்துத் தமது சகோதரர்களே யாவரன்றி ஏனையோரன்றென்னல் துணிபு என்றவாறும். ஷை Rev. மக்டானல்துரையவர்களின் கருத்தாவது இந்துக்களானவர் பாரசீக தேயத்திலிருந்து இந்தியாவுக்குட் பிரவேசித்தமாந்தவர்கள், அந்தப்பாரசீக தேயத்து மக்கள்தாமே அசுரராவர் இதனையறியாமல் இந்துக்கள் அசுரரை இழிவாகக் கூறுகின்றார்கள் என்றார் போலும்.

இவற்றால் எண்டுபெற்றதாவது ஆரியராதி சாதிபேத இந்துக்கள் பலதேயத்தினின்று இந்தியாவில் குடியேறினவரென்று நாம் முன்னர் கூறியவற்றோடு இந்தப் பாரசீகதேயமும் அன்னோரது புராதன இடமாகக்குறித்துக் கொள்வதோடு அசுரர் எனப்படுமோர் இனத்தாருள்ளும் ஆதியசுரர் நவீன அசுரர் என்றுங்கொள்வதற்கிடமாகின்றது இங்ஙனம் சீராக்குவமாயின், இந்தியாவின் இதிகாசங்களில் மிகவும் பழமையானது இராமாயணமே! இந்த இராமாயணத்திலே, உத்தரகாண்டத்திலே,

"புலவா ளரக்க னிருநா லிரட்டி யொருநாலு பெற்ற புயமும்
தலையான பத்து முறவால விசித்த சயவாலி கொற்றமுழுதும்
மலையா சலத்து மறையோ னுரைப்ப வதெலா மனத்திலுணரா
நிலையா லரக்கா திறமவே றுத்த திறலானிவை யுரைக்கும்."

என்ற பாட்டிலே குறிக்கப்பட்டுள்ள இராவணன் எனும் அரக்கனே ஆதியரக்கன் ஆகின்றதையுங் காண்க.

அசுரன் அரக்கன் எனுஞ்சொற்கள் சிலகால் நற்பொருளு டையதாகவும், பிற்றைய காலத்தில் தீயபொருளுடையதாகவும் திரிந்திருந்த தென்னையோ வெனின், எல்லாச்சீலமுமொருங்கு டைய இராவணன்மீது படையெடுத்தாராகிச் செயம்பெறாது வாளாப்போந்த இராமன் வகையராம் ஆரியர்கள் தாம் பிழைத்துக்கொள்ளும் உபாயத்தை நாடிப் பலதந்திரங்களாற்றி இராவணனது மதமாகிய சைவத்தை அநுசரித்துக் கொண்டவராகவும் இராவணனது பாஷையாகிய தமிழ்ப் பாஷையைப் புகழ்கின்றவராகவும் இராவண வகையாரை மிக்க நேசிப்பவராகவும் நடித்துத் தமதுள்ளத்தில் வஞ்சத்தையே இருத்திப் பார்வைக்குச் சாதுக்களாக விளங்கி அரசினத்தாரை அங்ஙனே தமவயப்படுத்தி, அரசவையில் தாமுமிருந்து கொள்ளற்கான வழியைத் தேடிக் கொண்டனர்.

பின்னர் இவர்கள் தமதுள்ளத்துள்ள வஞ்சத்தை நிலைநாட்டவும் இராவணன் சந்ததியின் குடியைக் கெடுக்கவும் தருணசந்தியாரே தலையெடுக்கவுமாகின்ற வழியைத் தேடினவராய் முதலாவது தங்களின் வாசஸ்தானம் தனிமையாக இருத்தல் வேண்டும், அதாவது இராவண குடிகளுக்கும் அல்லது திராவிட குடிகளுக்கும் அப்பால் தாம் வசித்தலே தமது காரிய சித்திக்காதாரமாகும் எனற்படிச் சேர்ந்துவசிப்பதால் சேரியென்றுவழங்கப்படும் அவ்விடங்களுக்ககன்று தமக்காக அகரம் என்றோரிடத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு, அவ்விடத்திலே இவர்கள் கலந்து புராதனசரித்திரங்களைப் பாழ்படுத்தற்கான உபாயங்களைத் தேடிப் பேச்சு வழக்கற்றதாயத் தென்னிந்தியாவுக்குப் புதிதாயுள்ள தமது சமஸ்கிருத பாஷையில், இக்காலத்திய சிறார்களும் நம்பற்காகாத புன்மைப்பொய்மொழிகளை அளவிடற்காகாதபடி அபூரியிதமாக நுழைத்துத் தமது புராதனப் பெருமை தமது மதத்தின் பெருமை, தமது ஜாதிப் பெருமை யென்று பலவற்றைக் கற்பித்தெழுதி வைத்துக்கொண்டார்கள் எனலாம்.

உதாரணமாகப் பார்க்குமிடத்து பிற்காலத்திய நூலாகிய பிங்கலந்தையுள்ளும், "மிலேச்சராரியர்" என்றன்னோரை இழித்துக்கூறியிருக்க, முற்போந்த அதிகாரங்களில் இவர்களது புராதான இடமும் குடியேறிய காலமும் தெற்றெனக்காணவிருக்க, இந்த ஆரியர்கள் லட்சத்து லட்சக்கணக்காக வருடங்களைத் தொகுத்து யுகம் என்றோர் படிவாயலாக அளந்து கொட்டி 11 லட்சம் 12 லட்சம் வருஷங்களுக்கு முன்பதாகவே தாங்கள் இந்தியாவில் இருப்பதாக வரைந்து வைத்துக்கொண்டனர்.

சீலவந்தனாகிய இராவணனது காலத்திலேயே கடவுள்—ஆன்மா—கன்மம் எனும் முப்பொருள் விளக்கமாகிய சைவசமயமானது நின்றிருந்தது என்னே! சிவபிரானிடத்தே செயற்கரிய தவங்கிடந்து மாபல லிங்கத்தை இராவணன் பெற்றானென்றும்

இராவணனது மனையாளாகிய வண்டோதரி சிவபிரானைத் தன்னிடம் குழந்தை வடிவமாக இருக்கப்பெற்றாளென்றும் நன்கு தெரிய விருக்கின்றது. பின்னும் சைவசமயமானது மிகவும் பழமையான தென்னிந்தியாவின் மார்க்கம் ஆரியர் குடிபுகற்குமுன்னரே இவ்விந்தியாவில் இருந்திருக்கும் மார்க்கம், பிராமண மதத்திற் சம்பந்தப்படாத மார்க்கம் என்றவாறாக Dr போப் துரையவர்கள் தனது திருவாசக மொழிப்பெயர்ப்பிலே கூறுகின்றார்.

"The tamils have developed a religion of their own independant of Brahmanism from the earliest period and that Saivism is the old prehistoric religion of South India essentially exhisting from pre-Ariyan times." (Dr. Pope)

பின்னும் ஸ்ரீவகாருண்யதாதா புத்தபிரானது திருமொழியாம் பௌத்தம், அசோக சக்கிரவர்த்தியின் குமாரன் மஹிந்தன்

எனவபஞல் தெனனிந்தியா (Ceylon) வுககுட் சென்று போந்த மாயிற்று. அசோக சககிரவாததியின ஆட்சியானது இற்றைக்குச் சுமாா 2192 வருடஙகளாகினறன.

இநத அளவிலேயுடைய காலததிறகும முறபட்டதாய அதாவது 2492 வருடஙகளுககு முனபதாகவே சைவசமயமானது அநத ராஜஜியததில இருநததாகத தெரியவருகிறது இதறகுச சானறாகத தறபோதுங காட்சியாயுள்ள இலஙகை அநுராதபுரததில பிரசித்தியுறற ஈசுருமணியெனற திருககோயிலின கறபாறைகளமீது வரைநதெழுததபபட்டுள்ள சிவன பாாவதி நந்தியெனபபடும சைவ விககிரகஙகளே விளமபுவதாக விருககினறனவெனறு கண்டோா கூறுகினறனா 1909-ம ஞு அக்டோபா மாததகிய Buddhist Review (251) பககததைக் காணக

பினனும இநநூல் 6-ம பககததில குறிததுளளபடி தெனனிநதியாவின பகுதியாய இடஙகளில சைவசமயமே புராதனமாயிருநததாகவும பினவருபவறறால தெரியவருகிறது.

* அதாவது கி.பி 875-ஆணம தேசததில அகபபட்ட சிலா சாசனபபடியும, ஆஙகுள்ள உலோகேஸ்வரமெனும விககிரகததின பெயாசாாபினலேயும, ஜாவாவிலுள்ள Mr Kern துரையவாகளின கருததினபடி பௌததம சைவம ஒனறறகொனறு அநநியோநயமுறறதெனற அபிபபிராயப்படியும, ஆணடு கி பி. ஐநதாம நூறறாணடில பௌததம நிலைபெறறதாயினும சைவத திறகு நிகர விதிமுறைகளறறதாயிருநதது எனபதினலேயும் ஆஙகிருநத இலிஙகம, பிரமா, விஷ்ணு, புததா இவாகளின விக்கிரகஙகளினலேயும், புததராஜன எனபபடும. முதலாவது சூரியவாமன தனது மரணததின பின வெளியான நிாவாணபதா வென்றகோவில மூலஸதான சிலாசாசனததில உள்ள ஸ்லோகஙகளிலே யொனறு சிவனுககும மறறொனறு புததருக்

* Prof. Louis. Finot. Buddhist Review.

கும் பின்னுமொன்று சைவாசாரியருக்குமாக வரைந்துள்ள விளக்கத்தினாலும் சைவசமயம் யாதொரு சங்கையுமறப் புராதன சமயமென்று துணிந்துரைக்கலாம்.

சைவசமயமானது தென்னிந்திய சமயமென இதனுலினக்குத் தோற்றமாகின்றமையால் இது ஆதி திராவிடர்களின் சமயமென்றறிக.

எபிரேய பாஷைக்குக் கிறிஸ்து மதமும் அரபி பாஷைக்கு மகமதிய மதமும் பாலி பாஷைக்குப் பௌத்த மதமும் எப்படி உரிமையுடையதாக விளங்குகின்றதோ அதுபோலக்குடியேறிய ஆரியர்களது சமஸ்கிருத பாஷைக்கு இந்துவேதமும் ஆதிதிராவிடர்களின் தமிழ்ப் பாஷைக்குச் சைவசமயமும் உரிமையுடையதாகும்

தமிழ்ப் பஷையையும் உயரிய சைவ சமயத்தினையும் உடைய ஆதிதிராவிட மன்னனாகிய இராவணனுக்கு விரோதிகளாய எழுந்த இராமலக்குமணரை யுள்ளிட்ட ஆரியரெனும் பிராமணர்கள், அவற்றின் உண்மை விளக்கத்தை மாற்றி, தமிழும் சைவமும் மற்றுள்ள இந்தியவளம் எல்லாவற்றிற்கும் தாங்களே காரணமென்றும்.

பல பிதற்றுரைகளைச் சமஸ்கிருதத்தில் முன்னடியே நுழைத்துவிட்டனர். ஊறுகாய் உணவுக்கு உதவுகின்ற முறைப்படிப் பின் தோன்றிய ஆரியர்கள் தமிழ்ப் பாஷையானது சமஸ்கிருதத்தினின்று ஆரியராய அகஸ்தியராலேயே சிறப்பிக்கப்பட்டது; சைவசமயமும் அவ்வாறே சமஸ்கிருதத்திலிருந்தே தமிழில் மொழிபெயர்த்தெழுதற் காகின்றது என்ற, படிற்றுரைகளை இக்காலத்தில பரப்புகின்றனர் யாம் இதுகாறும் கூறியவற்றால் ஆரியர்களின் உண்மை வன்மை எவ்வளவிற்றெனல் வெளியேயாம். பின்னுஞ் சில கவனிப்பாம்.

“ ஆரியர்களது புராதன வேதமாகிய இருக்குவேத முழுவதையும் துருவித் துருவிப்பார்ப்பினும் சிவம் எனும பதம்

பொருள் இயல்பு காணப்படமாட்டாது என்றார் சைவதுல்லியன் ஞானஞ் சுரந்த அரும் முனிவரான சுவாமி. வேதாசலம். அவர்கள் பண்டைக்காலத்தமிழரும் ஆரியரும் எனும் நூல் 31-ம் பக்கத்தைக் காண்க

"ஆரியர் இந்தியாவிற் புகுந்தபின்னரே ஆரியபாஷை முறைசெய்யப்பட்டது"

"ஆரியர் வருதற்கு முன்னரே தமிழர் மிக்க நாகரிகமுடையராய் இருந்தனர் என்பது இருக்கு வேதத்தினாலேயே இனிது அறியப்பட்டதொன்றும் ஆரியர் சிந்துநதிக்கரையில் வந்து குடியேறிய காலத்தில் உள்நாட்டில் இருந்த தமிழர் எழுவகை அரண்மனைகளும் தொண்ணூறு கோட்டைகளும் உடையராய் வாழ்ந்தனரென்று இருக்குவேதம் உரைதருகின்றது" என்றார் பண்டிதர் சௌரிராயம் அவர்கள் "உபநிடதங்களில் பெரும்பான்மையானவை வெண்ணிறப் பரதேசிகளான ஆரியருக்கு முற்றும் புறம்பான வேறொரு ஜாதியாரால் உற்பத்தியானவைகளென்பதற்கு மிகத்தெளிவான சாக்ஷியங்கள் அவ்வுபநிடதங்களிலேயே இருக்கின்றன" என்றார் P சுந்தரம்பிள்ளை M. A. யவர்கள்.

இவற்றால் தமிழ்ப்பாஷையும் சைவசமயமும் சமஸ்கிருதத்திலிருந்து மொழிபெயர்த்தனவென்றோம் எனக்கூறும் ஆரியர்களின் உண்மைத்திறம் நன்கு தெரிகின்றதன்றோ?

உதாரணமாக தென்னிந்திய சரிதமாகிய திருவிளையாடற் புராணத்தை இவர்கள் ஆலாசியமான்மியம் என்று சமஸ்கிருத பெயர்புனைந்து அதனைத் தமது நூலென்று தமிழர் அறியுமாறு விவகரிப்பதும், நாயன்மார்களெனப்படும் அறுபத்து மூவரும் தென்னிந்தியாவில் வசித்தவர்களாயிருக்க அவர்களது சிவபத்தி விளக்கத்தைக்காட்டும் பெரியபுராணமென்பதையும் தமது சமஸ்கிருத பாஷாப்பெயராய பக்தவிலாசம் என்று எழுதத்துத தமிழர் மருள விவகரிப்பதும், ஆதிதமிழ அரசனாகிய

இராவணனது சங்கித நூலுக்கு இராவணீயம் என்று சமஸ்கிருத பெயர் புனைந்தது தாங்களே அதை முதல் எழுதறகாளென்று வைத்திருப்பதும் ஆகிய இவற்றையெல்லாம் நாம் உய்த்துணருங்கால், ஆரியர்கள் பண்டைய தமிழ் நூல்கள் பலவற்றையும் நாளடைவில் தங்களது க்ஷேமத்திற்கு இயைபாகும் வண்ணம், தங்களுக்குத் தோற்றியபடியே கற்பனை பல புணர்த்தித் தம்மின தலைமையே தலைமையாமவண்ணம் மருட்டிவிட்டார்கள் எனலாம்.

"Ramayana and Mahabharatta. Neither of them has come down to us in its original form. Additions, interpolations and alterations seem to have been made from time to time to the Mahabharatta till the 10th or 11th century A D. and to the Ramayana at least up to the 2nd or 3rd century which have given rise to many anchronisms

[Tamil Studies, Page 51].

ஆரியர்கள் இந்தியாவின் பழஞ்சரிதைகளாகிய இராமாயணம் மகாபாரதம் என்பவற்றைக் காலத்திற்குக் காலம் மாறுபடுத்தி, அவற்றின் உண்மையறியற்காகாதபடிப் பெரிதும் மயங்கச்செய்துவிட்டனர். கம்பர் இராமாயணமெழுதியதும் இற்றைக்குச் சுமார் 735 வருடங்களேயாகின்றன.

புராதன சமயமாகிய சைவம் பிராமண மதத்திற்கு முற்பட்டதாயிருந்ததாலும் இராவணனாதியோர் சைவர்களாகவிருப்பதினாலேயும் இராவண விரோதிகளாகிய ஆரியர் காலதேசவர்த்தமானத்தை எண்ணியஞ்சினோர்களாகச் சைவத்தை அனுசரித்தவர்களாகவும் அல்லது, சைவசிறப்பை யுள்ளவாறுணர்ந்து அனுசரித்தவர்களாக இருந்தும் பிற்காலத்திலே தந்தலைமை எங்கும் ஓங்கும்படியாகப் பிரமம், விஷ்ணு, உருத்திரன் என மும்மூர்த்திகளைக் கற்பித்து சமஸ்கிருதத்தில் கதை கட்டினர். இதன் கற்

பித்தனை சோககுமின். முதலாவது சைவ சமயம் இருந்திரு ஆசிரியர்கள் மாறுய்த தத்துவமையே விளங்குமபடி முதலாவது தங்கள் தந்தையாகிய பிரமாவே முதல் கடவுளென்றபடி யமைத் தனர். இரண்டாவதாக வளங்கெழுமிய இந்தியாவில் தாங்கள் இருந்துவாழக காரணமாயிருந்த இராமனைக் குறிப்பான் விஷ்ணு வென்றார்கள். மூன்றாவது சிவனைக் கடைசியில வைத் தாராக உருத்திரன என்றாா்கள.

இவாகள இவவாறாக மும்மூாததிகளைத்தாபிததுககொணடு மும்மூாததிகளுககுக கோயிலகள கடடுவிதது அவறறிறகுத தங் கள எண்ணம போனபடிச சாதியாதார கதைகளையும ஏற்படுத்தி அககால அதிகாரிகளாய் இருநதவாகளை மகிழவிபபாராக அனறோரின பூாவ ஜெனனம புணயஜெனனமெனை முகஸ்துதி கள பலபுரிநது மும்மூாததி கோயிலகளைககட்டுவிததுஅவறறைத தமது (Office) ஆபீசுகளாகசசெயது தலைமை வகிததுக் கொண்டு சாதி பேதஙகளை நிலைபடுததும ஒருநோககததையே கொணடவாகளாக இருநதாாகள. அககால சைவசமயமானது ஏக கடவுள வணகக முடையதாக விருநதது. சைவசமயங கொணட கடவுள இலக்கணமானது தறபோதிய நாகரீக முதிாசசியிற பெறபபடும மாசிலலாததனமையைப் பொருததி யதாம

"காணவுங கருதவும படாத முதல்வனுககுத தாம நினைதத வாறு உருவஙகள சமைதது வணஙகல பொருநதா தாகலின், அபபரம பொருளை ஒருபிழமபாகக கொணடு வழிபடுதறகு ஓர் அறிகுறியாகப் பிழம்புவடிவான கநதரு நிறுததினா "கநது" என்பதறகுத 'தெய்முறையுந்தறி' எனறுரை கூறினா ஆசிரியர் நசசினாாககினியா 'கநது' எனபபடும் இதுவே இககாலத்தில சிவலிஙகம எனபபடுகினறது. இசசிவலிஙக உருத் தான் மிகப்பழைய நாள்தொட்டு எலலாச சாதியாரானும எல் லாததேயததாரானும வணஙகப்படடு வநதுதெனச சரித்திரவா

ராய்ச்சிவல்ல பண்டிதர்கள் உரைநிறுவுகின்றார்கள்" பட்டினப் பாலை ஆராய்ச்சி 57-ம் பக்கங்காண்க. இந்தச்சிவ வணக்க அறிகுறியே இக்காளிலும் ஆதிதிராவிட மக்கள்பால் விளங்குகின்றது. மரத்தடியினும் ஒருகல்லைநட்டு அதனை வழிபாடு செய்து வரும் வழக்கம் பெரிதும் ஆதிதிராவிடரிடத்தே காணப்படுகிறது. இத்தகைய அருமபெறலான சைவசமயமானது சாதிபேதம் பாராட்டாததாய் இருந்தது.

Concerning this the Government Epigraphist writes as follows.—The Saiva creed ......does not appear to have paid much attention to Sastric karma but taking unsullied devotion to Siva as its basis it received into its fold all classes of people without any distinction of caste. This Catholicity of the faith rendered it not very popular with the orthodox Brahmans

[Tamil Studies Page 292]

சைவசமயத்தின் புராதனத்தையும், சைவசமயம் சாதிபேத போராடிருத்தலையுங் குறித்துக்கொண்ட ஆரியர்கள் இச்சமயத்திற்கு விரோதமாக இராமன் பெயர்விளங்க வைணவ சமயத்தை ஏற்படுத்தியதாக சரித்திர வல்லுநர்கள் கூறுகின்றனர்.

உதாரணமாக.—Dr. Pope's statement that the Vaishnavas system has been a formidable rival of Saivaism since 12th century.

M. ஸ்ரீநிவாச அய்யங்கார், M.A., அவர்கள் கூறுவதாவது. சைவ பெரிய புராணத்துள் புகலப்படும் நாயன்மார்களின் சரிதமும் அவரது காலமும் ஆராய்ச்சிக்குப் பொருத்தமாகவுள, ஆனால் பெரியபுராணத்திற்கு எதிராக எழுதியதாய வைணவ ஆழ்வார்களின் காலமும் சரிதமும் மிகக் முரண்படுவதாகவேயுள்ளன என்றவாறு.

இவற்றுள் சிலவற்றைத் தெரிந்துக்கொண்ட சைவர்கள் இவவுணமை வெளிபடுமாறு பிராமணர்களின தந்தை அல்லது முனனோனுகிய பிரமா பொய்சொலலி அவனுக்குக்கோயிலுமிருந் தறறகா, சிவபிரான பிரமாவின்சிரசைக கொயதுவிட்டவனுகும் சிவன (பிராமணா வணஙகும) சூரியனது பற்களைசசிதற செய்தவனுகும் இயமனை உதைததவனுகும என்று கூறறினர் ஆரியாகள தமிழ வேததகில கூறும தேவதைகளை இழிததுக் கூறறகாயினா இவவாரியா முன்னுடியே சமஸகிருததகில எழுதி வைததிருநது பொது ஜனஙகளை ஏமாறற வெளிபடுததிய காலத்தி லேயே இநத வழககு ஏறபட்டதாக விருககிறது பினனர் இவர் கள ஜாதிபேத நிமிததம் எவவளவும முயனறு பிரமாவைப பதியாக வைககத துணிநதும,பிரமா பொய சொலலியெனறு பொது ஜனங் களுககு விளககமாய விட்டமையால தஙகருதமொருஙகே நிறை வேறறக கூடாதவராகிப் பிரமாவைக கோவிலற்றவராக நழுவ விட்டாாகள்.

ஆனுல் இவவாரியாகள வெகுநாளாக வநது தஙகி யிருநத இநதியாவில், அஜமீா எனற ஓரிடததில மட்டுமே பிரமாவுக்கு கோவில கட்டுவித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது, இநதத திரிமூர்த்தி வாது நிமிததமாக காசியிலிருநத சிலா வியாசரை நோககி நீங்கள் ஏறபடுததிய மும்மூாததிகளில தலைமையாவாா,யாவர் எனறு வின்வ வியாசரானவா (இராமனும) நாராயணனே பரமபதியென்று தனது கையை உயாத்தியவளவில ஆஙகிருந்த வீரமுஷ்டி யென்பவன் உயாததிய அககரததை வெட்டி விட்டதாக சிததூா ஜிலலா அநந லததுு கோாட்டுத் தீாபபு எனப்படும் ஒரு புத்தகததில எழுதப்பட் டிருககிறது.

சாதிபேத நிமித்தமாக இவவளவு பாடுபட்டுச சைவ முறைககப் பிரம விஷ்ணு மார்க்கததையும் சாதிபேததததை புது சைவமதத்தையும் இவர்கள் ஏற்படுத்தினாாயினும்

மக்கள் பாராட்டிய பதியிலக்கணங்களைக் குன்றுது எடுத்தண்டிம அவற்றை மறைவாகவே, மருளும்படி எழுதி யிருக்கின்றனர். ஆகையாற்றுனே சமயத்திற்கு மறையென்றும் ஒருபெயர் புனைந்தனர். கடைசியாகக் கூறுமிடத்து ஆதி திராவிடர்களின் தொன்மையாகிய ஆதி சிவம் வேறு—உருத்திரன் வேறு; ஆதி திருமால் வேறு, விஷ்ணு வேறு எனக்கொள்ளுமாறு பண்டைக்காலத் தமிழரும் ஆரியரும் எனும் நூல் தருகின்றதைக் காண்க.

இங்ஙனம் ஆரியர்கள் மதபேதம் ஏற்படுத்தியது ஜாதி பேதத்தை நிலை படுத்துதற்காகவே யன்றி வேறல்ல. இவ்வாறாக இவர்கள் மதமருள் சாத்திரங்கள் எழுதியதினாலேயே மறையோர் எனவும் பெயர் பெற்றார்

மறையோர் தாமே ஜாதி பேத மேற்படுத்தினவா,

என உணருணர்தற்கு ஆதாரமாகவே, தன் வயத்தனுதல் முதலிய தூயவெண்குணமுடைய பகவனது ஆலயங்களிலேயும் சாதிபேத விதிகளுகருகள் போற்றப் படுகின்றது. இராமனுதி ஆரியர்கள் தென்னிந்தியாவுக்குள் பிரவேசிப்பதற்கு முன்னர் அகஸ்தியர் தென்னிந்தியாவில் வந்திருந்தாரென இராமாயணத்தால் தெரியவருகின்றது. அந்த அகஸ்தியர் தன்னோடு 18 இராஜாக்களையும் 18 குடிகளையும் கொடுவந்து அருவாளரைத் துரத்திக் காடுகெடுத்து நாடாக்கினா எனத் தொல்காப்பியத்தில் நச்சினார்க்கினியர் உரை நிறுவுகின்றா. ஆகலின் இந்தப் பதினெட்டுக் குடிகளுக்கும் முற்பட்டதாக இந்தியாவில் இருந்த பூர்வகுடிகள்தாமே ஆதி திராவிடர் எனப்படுவோர் எனலாம். ஆனால் அருவாளர் துரத்தப்பட்டார் என்பதால் அவர்கள் சென்றோடி ஒழிந்த விடம் எதுவோ வென்பதும் அது இவர்களோ நாங்களாணும் ஆதிதிராவிடர் என்பதுஞ் சங்கை தருகின்றது.

ஏனெனில் "உலக சரித்திரம்" என்ற நூலிலே 654-ம் பக்கத்தில் டாக்டர் சாண்டர்சன் தருவதாவது "மிகவும் பழமையதாக

கொள்ளப்படும் பண்டைய காலத்திலே இந்தியாவானது ... ரல்லாத ஓரினமக்களை உடையதாயிருந்தது. அவர்களுள் இலட்சக் கணக்கான பலர் இன்னும் சண்டாளர் என்னும் பெயரிய சாதியின ராய் வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்றும், இவர்கள் பிற்காலத்தில் தட் சண பாகமாய் வந்து இலங்கையைச் சேர்ந்த புதிய மக்களால் துரத் தப் பட்டிருத்தல் வேண்டு''மென்பார். இது தவிர " ஆரியர்கள் தென்னுட்டாரை வென்றி கொண்டாரென்றும் அன்னோரைத் துரத்தி விட்டாரென்றும் கூறுதற்கு யாதோர் காரணமும் தாண வில்லை யென்பார் ஸ்ரீமான் T. பொன்னம்பலம் பிள்ளை M. R. A. S. அவர்கள்.

ரியாதியால ஏற்படும் பூர்வ குடிகள் என்ற அருத்த சம்பந் தத்தே அருவாளர் தாமோ ஆதி திராவிடர் எனற்காகின்றது. ஆனல், அற்றன்று. அருவாளர் வேறு ஆதி திராவிடர் வேறு என் பதைப பின்வருபவற்றுற காண்க.

Ancient History of India. By Prof Max. Duncker. Page 8. " In epic poetry of the Indians we find mention of black inhabitants of Himavat (i. e., inhabitants of the snowy mountains of the Himalayas) and of black Cudra" beyond the delta of the Indus. அதாவது வடவிந்தியாவிலுள்ள இந்து நதி பாங்கர் கரிய நிறமுள்ள மலைவாசிகளும் இருந்தனர் என்றவாறும்.

இது நிற்க இராமனுகியோர் இராவணனேடு பொருத வந்த காலையில் சேனையாக வந்த வானர மொத்த மக்கள் பலர் தென்னிந் தியாவுள் புகுந்தனர் எனறும் இராமாயணந் தருவதால் ஷை அத் தியால் 18 குடிகளும், பின்னர் இராமனுல் பல குடிகளும் ... ணிந்தியாவுக்குள் புகுந்தமர்ந்தனர் எனல் வெளியாம் ஷை ... யாகக் கூறப்பட்ட குடிகள் எல்லோரும் வடவிந்தியாவினின் ...

...கினரார்கள். வடவிந்தியாவில அபபோதிருநத ஜாதிகள் (36)-ம பககததில குறிப்பிட்டிருககினறது.

ஆகவே பெருமபாலும அனனோரகளே தெனனிநதியாவுக குள் பிரவேசிததவாகளாதல் வேணடும. ஆனல இவாகளில வேருகத் தென்னிநதியாவில இருந்தவாகளே ஆதி திராவிடா எனபபடுவா அவர்களியாரோ வெனின் சாதிபேதமறற ஆதிசைவ சமயிகளான இராவணனுதியோரனறி வேற்றெவரே யாவா ?

மேறபடி அகஸதியரால கொணடுவரபபடட குடிகளால துரத தப்பட்ட அருவாளரெனபாா யாவரோ வெனின அவாகளதாம தற போது குறுமபா எனறழைககபபடும ஒருவகைக காட்டுச சாதியா ரின் மூதாதைகள் எனச் சரிததிரககாரா கூறுவா. இநத அருவாள ருக்கும இராமன கொண்டு வநத வானா சேனைகட்கும இருநத பேதநதான என்னையோ ? ஒனறும காணேம, குரஙகுகளென ஆரி யரால மதிககபபடட இராமன சேனைகளானவை சுக்ரீவனைப் போல நிறததவராய, குளளாகளாய அதிக பலமுடையவாகளாயத தோன்றினா, எனப்படுவதால இராமா அழைததுவநத வானரஙக ளெனப்படுவாருககும குறுமபரெனறுய அருவாளருககும பேதம ஒன்றுமே தோனறவில்லை. இருவரும ஓரினததவரெனறே கொள் ளற்காகினறது.

இநத வானரஙகளதாமே தற்காலததிலுளள இருளா-காடா-சோலிகா முதலிய மலைச்சாதிகளின் மூதாதைகளாவார் எனறு ஆராய்ச்சி வலலா கூறுகின்றனா. எனவே வடதேசததினின்று இரா மனோடு சணடையிட வநத சிலர்தாமே போருககும் அலலது இராவணன வகையாருக்கும் பயந்து மலைகளிலும் குகைகளிலும் ...ந்து வாழற்காயினர் என்றும கூறலாம. அற்றேல் அருவாளர் ...பவர் தென்னிநதியாவில இருநது ஆரியரால் துரத்தப்பட்டா ரெனின் ஆரியர் தாம் நிகழ்த்திய பெரும்போரில் ஜெயம் பெற்று

ராகவேனும இருததலவேணடும் அப்படிககில்லாமல் விபீஷணன் தானே ஜெயஙகொணட_தாக வனரோ முடிகின்றது

* The Aryan races had penetrated into vast numbers into the punjab and gangetic valley and had all but exterminated or expelled the children of the soil who were either barbarians, and the population of northern Indian therefore is to the present day more or less of pure Aryan stock.

இதனுல அருவாளா எனபபடுவா தெனனிநதியாவின பூர்வ குடிகள் எனப்படும ஆதிதிராவிடா அலலவென்பதும, இராவணன வகையாரே ஆதிதிராவிடா எனபதும உணாநதேறறுக் கொள்ளற பாலதாம (11-ம) பககததிறகுறிததுளளபடி வட இநதியாவுள புகுநதிருநத ஆதிதிராவிடாகள, பிற்காலததில குடி புகுநத ஆரியாலலாதவாால துாததபபடடவாாகாா இராமனது சேனைகளான வானாம எனறழைககபபடடவாாகாா

ஆதலால ஆதிதிராவிடா எனபபடுபவா காடடுச சாதி வகுப்பினைச சேர்நதவாாகாா எனபது துணிபே.

சில நூலகளின விவகாாபபடி பூர்வகாலததில இருநத மககள் கறகால மனிதாகளெனறும உலோககால மனிதாகளெனறும நாகரெனும ஓா சாதியாரெனறும அறியபபடுகினறனா. இவறறை விசாரிப்பாம.—கற்காலமனிதா உலோககால மனிதாஎனும இவவகுபபானது நன்ஞானம மீககுடைய ஐரோப்பியாகளின சூழச்சியேயாம். இவை உலகின் எலலாத தேயததாரின புராதனமாகவே கொள்ளற் பாலனவேயாம. இவை சாதி யிருள்கவிநது பிதநேறித தடுமாறும் நமது இந்திய மக்கள் கொள்கைககு ஒத்ததாகுமோ ” ஒருககாலும் ஆகாது. ஆயினும கற்கால மனிதரெனபபடுபவா கற்களை ஆயுதமாகக் கொணடிருநதவரென்றும் அவாகளே பிற்றையகாலததிலே

* “ Ancient India” By. R. C. Dutt. C. I. E.

இருப்புக்கருவிகளை உபயோகிப்பவரானபடியால் உலோககாலமனிதர்களென்று அழைகப்பட்டார் என்றும் கூறுவர். இந்த வகுப்பினரே ஆதி குடிகள் என்பதற்கு யாரே மறுப்பர் !

நமது சரித்திர புராதனபபடியே பழைமையான தென்னிந்தியவாசியான இராவணனாதியோரே இவ்வகுப்பினைச் சேர்ந்தவரன்றி ஏறக்குறைய 4000 அல்லது 3000 வருடங்கட்குமுன் தென்னிந்தியாவுக்குட்புகுந்து இராவணனோடு பொருதுகளத தொழிந்த ஆரியராதியோரே கற்காலத்தவராயிருந்து உலோக காலத்தவரானார் என்பது பொருந்துமோ? எவ்வாறாயினும் தென்னிந்தியாவின் பூர்வவாசியார் எனததகக இராவணனாதியோரே அவ்வகுப்பினைச் சார்ந்த ஆதிதிராவிடரெனலாம்

(1) நிற்க நாகரெனும் ஒரு சாதியார் இந்தியாவின பூர்வகுடிகள் என்பர். இநதநாகர் எனும் வகுப்பார தமிழ் இலககியத்தில் காணப்படும, மறவர்—எயினர்—ஒவியர—ஒலியர்—அருவாளர்—பரதவர். முதலிய சாதிகளின் தலைவராவார். இவர்கள் தமிழர்களுக்கு விரோதிகளானவர் என ஸ்ரீமான் கனகசபை பிள்ளையவர்கள் கூறுகின்றார.

(2) ஸ்ரீமான், S. ஸ்ரீனிவாச அய்யஙகார் M. A. அவர்கள் கூறுவதாவது. நாகர்களே தென்னிந்தியாவின் பூர்வகுடிகளெனலாம். துரானியா சித்தியர் எனப்படும் (மத்திய ஆசியா கண்டத்தினர்.) வடவிந்தியர்கள் மங்கோலிய ஜாதியைச் சேர்ந்தவராவார். என்றும்.

(3) நாகரெனும் வார்த்தை பொதுவாக காட்டுவாசிகளுக்கும் பாதலலோகத் தவருககும் இலட்சியமாய்த் தமிழில் வழங்கப்படுகின்றது. இவர்கள் சேரசோழ பாண்டியர்களுக்கு விரோதிகள் என்றுங் கூறுகின்றார்.

(4) பின்னும் (Tamil Studies 80-ம் பக்கம்) புராதன நாகரென்பார் தண்டகாரண்யத்தைக் கெடுத்து நாடாக்கினவராவார்.

இவர்கள் அந்தக் காட்டை வெட்டற்கமர்த்தப்பட்டவர். ஆதலாலே இவர்கள் வெட்டியார் என்ற பெயர் பெற்றனர். அவர்களிற் சிலர் கிணறுகள் தோண்ட அமர்த்தப்பட்டபடியால அவர்கள் தோட்டி என்ற பெயர் பெற்றனர்.

இவர்களின் தலைவர்கள் வேலூர் அம்பூர் முதலிய விடங்களை அரசாண்டவர்களாகவும் நெசிவு முதலிய பலதொழில்களையுடையர் களாகவும் இருந்தார் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

(5) "நாகரென்பவர் புராதன குடிகள் எனபதற்குச் சாட்சி பலவுள. இவர்கள் இரண்டு பிரிவினராவர். அதாவது முதலிலே குடிபுகுந்தோர் நாகரீகமற்ற மிலேச்சர்களா யிருந்தார்கள்; பின்னர் வந்தவர்கள் சற்று நாகரீக முடையரா யிருந்தனர்கள் முதலிலே வந்தவர்கள் நீகிரோ ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள். பின்னர் வந்தவர்கள் கலப்புச்சாதிகளா யிருந்தார்கள். இவ்விருவர்களும் ஆஸ்த்திரேலியாவும் இந்தியாவும் சமபந்தமாயத தரைபாகத்தை யுடைத்தாயிருந்தபோது தென்பாகங்களினின்று குடிபுகுந்தோரா வார். இவ்வாறு குடிபுகுந்த இவர்களில் முதல்வந்த நாகரீக மில்லா நாகர் காடு மலைகளில் வசிப்பவராஞர் இரண்டாவதாக வந்த நாகரீக நாகர் கன்னியாகுமரியிலிருந்து விசாகப்பட்டணம். நாகப்பூர். மத்திய மாகாணம் பரியந்தம பரவிவாழ்ற்காரு. இவர்கள் தாம இராமாயணத்தில் கூறப்படும வானரம. இராக்ஷசர் எனப்படுபவர். இவர்கள் எப்பொழுது இந்தியாவில் குடிபுகுந்தார் என்று கூறல் எளி தானதல்ல." என்றுங் கூறினார் டை நூலாசியர்.

இவ்வாறு தோன்றியவற்றுள் முதலாவது கூறப்பட்ட கருத்தின்படி நாகர் என்பவர் எயினர் முதலியவர்களின் தலைவர் எனக் கொள்ளப்படின் இவர்கள் பூர்வதமிழ்த்தேயக் குடிகள் என்றே தேறவேண்டியதாகும். எங்ஙனமென்றால் அங்கீகரிக்கத் தக்க ஆராய்ச்சி வல்லுநரால் இற்றைக்குச் சுமார் 2270 வருடமென்று

அளவிடறகாகுங காலத்தைக கொணட தொல்காப்பியததிலே, அக்காலததிய மக்களை ஐநதிணை நிலத்தடியே வகுககுஙகாலே,

குறிஞ்சிநில மககளாவாா "பொருப்பன்—வெற்பன—சிலம்பன்—குறவன—குறததி—கானவா — கொடிச்சி என்றும.

பாலை நிலமககளாவாா —எயினா — எயிற்றியா—மறவா—மறததியா எனறும்

முலலை நிலமககளாவாா —இடையா—இடைச்சியா—ஆயர்—ஆய்ச்சியா எனறும்.

மருதநில மககளாவாா —உழவா—உழத்தியா—கடையர்—கடைசசியர் என்றும்

நெய்தல நில மககளாவாா —பரதா—பரததியா—நுளையா—நுளைச்சியா—அளவா—அளததியா எனறும் கேடகபபடுவதால் ஷநாகா அககாலத்தே யிருநத தமிழகததாரெனபது தேறறமாம

பொதுவாகத் தமிழ்பபாஷைககு இலககண மென்றெழுநத தொலகாப்பியததிலே, இககாலததில விரிநது கிடக்கும் பாாபபாா முதலி நாயுடு எனறபடியான சாதிகளும இருநததாகத தோன்ற வில்லை ஷை யோதிய வகுப்பினரும நிலமபற்றி வகுக்கபபட்டவராக இருநதவரே யன்றி இககாலததில மூச்சுககு மூநநூறு பொய பேசும் கதைகளைக கொணடு உயாநதாமெனறு நடிததும, கீழ் குலத்தா ரெனப படுமொருவா "தொட்டாற் பட்டுப்போம" என்ற அறப மதிப்பைக கொணடு உயர்சாதிபேதம பாாராட்டா திருநதனரெ னறும தோன்றுகின்றது.

குறிஞ்சி நிலமெனப்படுவது - மலைச்சாாபான இடமாம்
பாலை நிலமெனப்படுவது - நீரிலலாக் கடு நிலமாம
முல்லை நிலமெனப்படுவது - காட்டுச் சார்பான இடமாம்
மருத நிலமெனப்படுவது - வயற் சார்பான இடமாம்
நெய்தல் நிலமெனப்படுவது - கடற் சார்பான இடமாம்,

இதுதான அககாலததிருநத சாதிபேத காரணமென்று விளங்குகினறது. ஆகவே நாகரெனுஞ சாதியாா இந்தியாவின பூர்வ குடிகள என்ருகினறது

ஷ நாகா எனும விஷயமாய இரணடாவதாகக கூறபபட்டதின் கருத்தாவது நாகரே பூாவகுடிகள் இவாகளுக்குப பிறபட்டு வநதவாகள் மததிய ஆசியா கணட வாசிகள எனருகிறது. இவாகள யாவரோவெனின இவாகள தாம பாணடியா சோழா சேரர் எனும மூவாசா சநததியாரெனலாம இவாகள அநஙனம நாகாகளுக்குப பினனரே குடிபுகுநதோ ரானபடியினுலேயும, பிராமணரலலாதாராயிருநதும, பிராமணரைபபோல கூடிபபதறகுரியராய அவாகள கட்டளைககுட்படடவர்ன படியினுலேயும இவாகள நாகரை இழித்துக கூறும வேறு சாதியராயினா. இநதப பேதம அறிவுவிளஙகிய இககாலததும இருததல ஆதாரமாகவும நாகரெனப படுவோரே ஆதி திராவிடா எனப்படுபப வாகினறது

மூனருவதாகக கூறபபடடதுள நாகரெனபபடுபவா பாதல வாசிகளெனக கருதபபடடனா எனபதை நோககுமிடத்து உலகிலுள்ள மலைகள யாவறறிறகு முயாநத இமாசலத தணித்தான மேட்டுப பாஙகரினினறு குடியேறிகள தெனனிநதியாவுககுள நுழைநதனா. ஆனபடியால அநத அநநியர்களுககுத தெனனிநதியா வானது பாதலம பூமிககுள இருககும இடம போலும தோனறியிருககலாம. ஆகவே நாகாகளைப் பாதலவாசிகள எனருா போலும், அறறேல இவர்கள நாகரீக மற்றவரென்பமாயின வடபாலிருநத பாணடவருள அருச்சுனன் நாககனனிகையை மணநதிருகக மாட்டான பினனும நாகரீகம - நகா - நாகரி எனற சொறகளெலலாம நாகா என்ற சொலலையே குறிப்பிடுவதாகவே யிருததலின் நாகரெனபவா சீருஞ சிறபபும உடையவர்களாகவும, நகாகளை = பட்டினக்களை உடையவர்களாகவும். திருநதிய பாஷையை உடையவர்களாகவும் இருநதிருககவேண்டும்.

(The India through 'the ages.' By F. A. Steel.)

Page 2. It is not only that these Aryan invaders were themselves in a state of civilisation which necessorily implies long centuries of culture of seperation from barbarian man; but besides this they found a people in India civilised enough to have towns and discipline troops, to have weapons & banners, women whose ornaments were of gold &c &c.

அதாவது ஆரியா இந்தியாவுட் புகுமுனனா ஆங்கிருந்த பண டைய மககள் நாகரீக முடையராய அரசியலாதி சிறப்புக் குணங்க ளுமுடையராயிருந்தனா எனறவாறு இதனுல எறபடுவது இந்திய சரிததிரஙகளில பழமையதான இராமாயணம ஓதும இராவணன அவனது கோட்டை கொததளஙகளை குறிபபிடறகாகுமே யனறி வேறெனனும.

இவாகள சேர சோழ பாணடியாகளுககும முநதியவாாதலாலே இவாகளை ஆதிதிராவிடா என்றெபபவாகினறது.

நானகாவதாகக கூறபபடடதுள இவாகள அரசராக விருநது அரசாணடவாகள ; தணடக வனததை வெடடினதினுலே இவாக ளுககு வெட்டியாா எனற பெயரும, நீர் வசதிககாக கிணறு தோண டினபடியினுலே தோட்டியென்ற பெயரும இவாகளுககு உண்டா யிற்றெனறும விளஙகுகினறது.

அரசன எனற நன்வாாததையே அசுரனென்றும அரகக னெனறும தீயபொருள தாற்கான கறபனையே போலும், இந்த நாகரெனபாரை இழிவுபடுததும வணணம நற்பொருளடியே எழுநத வெட்டியான் தோடடி என்றபதஙகளை யவற்றின வா லாற்றினபடி யொழுகும தொழிலாளருக்கு இடாமல் அதனை மாற்றி ன தொழிலாளருககு அப்பெயரைப் புனைத்து , இநத ானர்தாம் அந்த நாகர் எனறபடிச் செய்து விடடனா எனலாம. ஆயினும

இவர்கள் அக்காலத்திற்கு அரியதான நெசவு முதலிய தொழில் செய்தவர் என்றமையாலும் தண்டக வன வழக்கினாலும் இந்த நாகர்களே ஆதி திராவிடர் என்று ஒப்பவாகின்றது.

ஐந்தாவதாகக் கூறப்பட்டதுள்ள நாகரென்பவர் குறித்தற்காகாதபடி பழமையதான வெகு புராதனகாலத்திலே இந்தியாவுக்குள் குடிபுகுந்தோர் என்று குறிக்கப்பட்டதோடு, அக்காலமானது ஆஸ்திரேலியாவும் இந்தியாவும் சம்பந்தப்பட்டிருந்த காலமென்பதால் (37) பக்கத்தில் தந்துள்ளபடி 8000 வருடங்கட்குமுன்னர் இவர்கள் தென்பால் ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து வந்தோராவார் என்றும் பெறப்படுகிறது. இங்ஙனமிருக்க ஏனைய வடபாலமக்கள் குடியேறியகாலமானது மிகவும் உச்சமாய ஏறிக்காணினும் 5000 வருடங்களுக்கு மேம்படுவதாக, ஆதாரம் ஏற்படுவதாயில்லை. ஆதலால் நாகரே ஆதிதிராவிடர் என்றதுணிபு.

பின்னும் நாகரே வானரர் இராக்ஷதர் என்றதை நோக்குமளவில், வானரர்கள் (38) பக்கத்தில் விளங்கும் வால்மீகி கூற்றின்படி வடதிசையினின்று வந்தவராகின்றமையால் நாகரென்பவர் வானர சாதியைச் சார்ந்தோராகார். இராக்ஷதரோ வன்னோ எனின் ஆம் எனலாம். என்னை? இராட்சதர் என்பதின் பொருளாவது "ரக்ஷாம—யாங்காக்க" என்றபடி காக்குந்தொழிலினராவர். பின்னும் இராமயணத்திலே இராவணனாதியோரையே இராட்சதரென்று கூறுகின்றபடியினாலும் இந்த இராவணன்தானே நாம் காணும் அரசர்களில் மிகவும் புராதனகாலத்ததாகத் தென்பாற்கண் அரசோச்சினவனாக விளங்குகின்றமையாலும் நாகர்தாமே இராக்ஷதர் என்றழைக்கப்பட்டார் என்பது சாவதந்திர சித்தாந்தமேயாகும்.

எயினர் முதலிய தமிழ் இலக்கணந்தரும் சாதிப்பெயர்களும் இவர்களுக்கு எய்தியதுபோலக், காலாந்தரத்தில் இவர்களுக்குப் பறையர் என்றும் ஒருபெயர் புனைவுற்றதாகச் சரித்திரங்கள் கூறுகின்றன. பறையர் என்ற சொல்லினவரலாறு காணல் கன்னிங்காம்,

வெட்டர்னே. டாக்டர் ஆப்பர்ட். அவர்களின் சமஸ்கிருத ஆராய்ச்சியின்படி பறையா மலைவாசிகள (நாகர்) அல்லது பொறையன்—என்றபேர்தானே பறையர் என்றவாறாகின்றது இஃதோடு பறையர் என்றபெயர் எயினர்களுக்கு உரிய பெயர் என்றும் கூறினார். எயினர், நாகரென்றுணர்க. பாறையா என்றது என்னேவெனின் நாக வம்சத்தவனாகிய இராவணன் தனது காலத்திலேயே அநேக கோட்டை கொத்தளங்களையுடையவனாக விருந்தான என்பது வெளி அங்ஙனே இராமனாகவந்து இராவணனோடு போர்புரிந்தார் எனப்படும் விஷ்ணுவானவரே ஆதிதிராவிடத்திருந்து புகழோங்கிய மாபலி சக்கிரவாத்தியையும் வதைத்தாரென்ற கதையின்படி மாபலிச சக்கிரவாத்தியின அரணமனையும கற்பாறையையே குடைந்து அமைத்துள்ளதாயிருக்கின்றது அதனை இன்னுங்காணகின்றோம.

"The sculptures at mavalıpuram have reference as well to the relıgıons worshıp of Sıva as of Vıshnu, prıncıpally however to that of Vıshnu. On the other hand as for our present knowledge extends we fınd not the least trace of the servıce of Buddah" (Antıquıty Hıstorıcal Researches. By Heeren)

மாபலி புரமானது தமிழ்சசைவ மன்னன அரணமனை. அது மிகக பழமையானது புத்தாகாலத்திற்கும முறபட்டது. இத்தகையதாயக கறபாறைகளைகொண்டு ஆ தி தி ரா வி டா வசித்திருந்தபடியால பறையா எனறழைக்கப்பட்டா ரென்றும் கொளளலாம். பொறையா என்றது என்னேவெனின், சங்க நூலாகிய பதிறறுப்பத்து தருமாறு பொறையா எனப்படுவா தமிழ்ச சேரநாட்டரசராவார். இவர்களில தகடூரெறிந்த பெருஞ்சேரலிரும் பொறையெனபாா ஒன்று, மற்றொனறு குடக்கோ இளஞ்சேரலிரும் பொறைஎன்றும் ஷை. நூலில் எட்டாம பதிகம். ஒன்பதாம பதிகத்தால் விளங்குகின்றது. இவர்கள் தமிழர்களே

யென்பதற்கிலக்காக அவ்விரு மன்னர்களையும் முறையே தமிழ்ச்சங்கப் புலவர்களாகிய அரிசிற்கிழாரும், பெருங்குன்றூர் கிழாரும் பாடி ஒன்பது, நூருயிரங்காணமும் முப்பத்திராயிரங் காணமும் பரிசிலாகப் பெற்ருர் என்பதால் தெரிகின்றது. ஆதலால தமிழ்க்குடிகளாயிருந்த ஆதிதிராவிடர்களுக்கு அந்தப் பொறையர் என்ற பெயர்ச்சிதைவினலேயே பறையர் என்ருயிற்ரே வென்றுஞ் சந்தேகிக்க இடமுண்டாகிறது

இந்தப் பொறையர் எனும் அரசர்களின்காலம் ஏறக்குறைய கிறிஸ்துவுக்குப்பின் இரண்டாம் நூற்ருண்டேயாயிருக்கலா மென்பது ஆராய்ச்சியுடையார் கொள்கை இந்தக் காலத்திலேதான் பறையர் என்றவார்த்தை யுதித்ததாகவும் ஸ்ரீமான் M ஸ்ரீநிவாச அய்யங்காரும் கூறினர் இதன் சார்பாக, "துடியன் பாணன் பறையன் கடம்பனென்ன நான்கல்லது குடியுமில்லை" என்ற புறநானூற்றின் மேற்கோள் எடுத்துச்சவியதல்லாமல

"We do not find the name paraiya mentioned either in early Tamil literature or in the inscription untill we came down to the time of the great Rajaraja Chola A D. 1013 from which period it evidently obtained currency as a caste denomination." என்றபடி, தான் இந்தப் பறையன் எனும் பெயரைப்பற்றி விசாரித்ததில் இப்பெயரானது இற்றைக்கு 907 வருடங்களுக்குமுன் அரசாண்ட இராஜராஜ சோழன்காலம்பரியந்தம்உள்ள சிலாசாசனங்களிலும் அல்லது பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலும் கூட பறையன் என்ருேசொல் இருக்கக் கண்டதில்லை என்கிருர். ஐயங்கார் அவர்கள் இவற்ருல பறையானென்றபெயர் சற்றேறக்குறைய 900 அல்லது 1000 வருஷத்திற்கு முன்னர்தான் உதித்திருக்க வேண்டியது. மேற்றந்தவற்ருல் நாகவம்மிசத்து இராவணனுதியோரின் சந்ததியே ஆதிதிராவிடர் என்றிதுகாறுங் கூறியிருக்கப் பின்னும் சேரநாட்டரசர் பெயராலும் பறையர் என்ற பெயர் வந்திருக்கவ்

மென்றது சந்தேகத்திற்கு இடமாம். இதனைநாம் விசா ரிக்குமளவில இதுவுமொருசார பொருத்த முடையதாகவே தோன்றுகின்றது. எங்ஙனமெனில் ஆரியர்களும முதல குடி புகுந்த மாறராதியரோடு இராவணனுதியோர கலந்து வாழ்ந்த தாகவும சரித்திரங்கள கூறுகின்றன இராவணன தேசம இந்தியா முழுவதுமாய விளங்கிற றெனறும முன்னோர கூறியுள்ளாம். கடைசியாக "கி. பி 12-ம நூற்றுண்டின பிற்பாகத்தில் பாண்டிய இராஜ்ஜியத்தில இரண்டு அரசிளங்குமாரர்களுக்குள யார சிம்மாதன மேறுவதென விரோதமுண்டாகி அவருள ஒருவன இராவணனது இராஜதானியான இலங்கைத்தீவின அரசன் பராக்கிரமபாகுவின் உதவிபெற்றிருந்ததாக ஆய்ந்தோர கூறுகின்றூர்கள நிற்க சேரர் கள் ஆரம்பத்திலேயே தங்கள நாடெல்லாம மாராட்ட குலவரசா களாலும சோழர்களாலும மற்றும பினவந்த அரசர்களாலும கவரப் பெற்று அவர்கள சிற்றரசர்களாக ஒடுங்கிய பின்னா அவர்கள குலம இருந்த இடமும தெரியாமல மறைந்துவிட்டார்கள." (என்று ஸ்ரீமான. T A இராமலிங்க செட்டியார B A. B L.)

சேரர்கள இவவாறு க்ஷீணமடைவதற்குச சிலநூறு வருடங் களுக்குமுன் சேரனது சமபந்தியாகிய சோழமன்னவன இலங்கை யரசனுகவிருந்த கஜபாகுவின்தந்தையோடு போர புரிந்து இலங்கை வாசிகளில் 1200 போர்களைச் சிறைபடுத்தி அனேரைக காவேரி யாற்றிற்குக கரைகட்டும வேலையிலமாத்தினனெனபர். இதனுல் ஆதிதிராவிடராய நாகவமிசத்தவர் சேரநாட்டிற்குள்ளும் புகுந்தி ருந்தனா எனறும தெரிகிறது. இதுவனறியும் Tamil Studies 403-ம் பக்கத்தருமாறு இலங்கையிலிருந்து மலையாள தேசத் திற்கு கொண்டு வரப்பட்டவர்களே தற்போது அந்த மலையாள தேசத்தில தீயரெனறு வழங்கப்படுகிறூர்கள் என்பதாலும் இந் தக் தீயர்கள இக்காலத்தில் தாழ்குலத்தவரெனப் படுவதாலும், ஈழரெனறும் பின்னுமொரு பெயரபெற்றவராகி க்ஷீணமாயினசேர

நாட்டரச பெயரால் பொறையா என்ற சொல்லளவே பறையர் என்றழைக்கப்பட்டார் ஆதி திராவிடர் எனலாம். எனினே பஞ்சாப் தேயத்திலிருந்து தென்கன்னடத்திலுள்ள கோகாணத்தில் குடியிருத்தல் நிமித்தமாக சில பிராமணாகளைத் தமிழரசர்கள் கொண்டு வந்ததாகவும் அந்தக் கோகரணத்திலே இந்தப் பிராமணாகள் தங்கவும் தங்களுடைய சுயதேசமாகிய பஞ்சாபுக்குத் திரும்பிப்போகாமலும் இருப்பதற்கு அடையாளமாகத் தங்களது பின் குடுமிகளைச் சிதைத்துத் தலைக்கெதிரே குடுமிவைத்துக்கொள்ள அரசா கற்பித்ததாகவும், அங்ஙனே யவாகள் முன் குடுமியுடையவாகளாகி (நம்பூரி பிராமணா) தமமுன்தோன்றும் ஏனைய மக்களெல்லோரும இழிஞா என்றும பேதம் பாராட்டுபவராஞா, என்று கேட்கப்படுவதாலும், நம்பூரி பிராமணர் மிகுதததுள்ள இடம சேர நாடாகவே பிருததலாலும, சாதிபேத முள்ள இவாகள, சேரா என்றும நாகரென்றமுள்ள பேதந்தெரியாமல நாகராய ஆதிதிராவிடரைப பொறையா என்றழைத்திருக்கலாம. ஆயின இதுவே பறையா என்றுனதுபோலும்.

அல்லது பறையா எனபது தொழிலை முன்னிட்டதாய் இருப்பின, பறையாகள புராதன காலத்திலே உழவு நெசவு முதலிய அநேக வேறு தொழில்களுஞ் செயதிருந்தவாகளாகத் தெரியவருகிறது

1910-மஞ ஜூலை 25ல "மதராஸ் கவான் மெணட் எபிகிராப்பிஸ்ட் ரிப்போாட் குறிக்கின்றபடி முடிப்பக்காஞா கிராம கோவில உரிமையைப் பற்றி ஒருபறையன 16-ம நூற்றுண்டின் சாசன ஆதரவோடு வழக்காடியதில பறையா பக்கமே ஜெயமாகத்தீாப்புண்டாயிற்று" என்று தெரியவருகிறது.

The Parayyas or the modern representatives of the ancient Eyinas, as Dr. Caldwell rightly observes, thus constituted '*a well defined distinct ancient caste* independant of every other.

[Tamil Studies page 81].

என்பதினாலே பறையா புராதனமானவாகளென்றும பிற்காலத்திலே யுதித்த ஒவ்வொரு சாதிகளிலும கலப்படையாத சுயாதீனமானவாகளென்றும் தெரியவருகிறது. பின்னும் இவாகள் புராதனகாலத்திலே அரசாகளாகவும கிராமத்தலைவாகளாகவும் இருந்துவாழ்ந்தது சான்றுகளுந் தறகாலத்திலும தஞ்சை திருவாரூா சிவாலயத்தில விழாக கொண்டாடுங காலை பறையரெனப் படுவாரிலொருவன் வெணகொடை பிடித்தவனாய் ஈஸ்வரனோடு ஊாவலம வருவதும காட்சியாயிருக்கிறது. சென்னை பெத்துநாயக்கன பேட்டையில உள்ள ஏகாத்தமமன் திருவிழாவிலும இந்தப்பறையரிலொருவனே அமமனுக்குத் தாலிகட்டுபவனாகவிருக்கின்றான்.

பின்னும தென்னிந்தியாவிலே அமமன உற்சவகாலத்திலே பறையன ஒருவனையே அதிக சிறப்பாக கொலுவிருக்க வைப்பதும் ஐதிகமாயிருக்கின்றது.

பின்னும (வட இந்தியாவில்) உள்ளபிராமணாகள் தாஙகள் திருமணஞகொள்ளுங்காலை தாலிகட்டுவதற்குமுன இந்தப்பறையரின் அனுமதிபெறும ஐதிகம இன்னும இருப்பதாக Rev. Andrew தனது Depressed Class Mission Report எனும புத்தகத்தில குறித்திருக்கின்றாா.

இந்தியாசிடமுள பறையா எனபது, இன்றுகாறும பொய்க்காப் பிரயோகத்தால தோன்றும இழிந்தன்மை யுடையரா அல்லது பண்டைய மெய்சசரிதஙகள் கூறும் சீலமுடையரா வென்பதை இதனை வாசிப்போரே தெரிந்துகொள்ளலாம்.

இத்தன்மையான சீலமபொருந்திய ஆதி திராவிடாகள் பறையரெனப்பட்டது பறையடிக்குந தொழிலினாலெனின், அதுவுமொருசாா பொருத்தமுடையதேயாகும. எஙஙனமெனின் ஆதிதிராவிடத தலைவனாகிய இராவணன் சிறந்த சங்கீத விற்பனன அவன அக்காலத்தில எழுதிவைத்திருந்த இராவணீயமென்ற சஙகீத நூலானது தனதுதண்ணிய தமிழ்ப்பறையை

யில் இல்லாது சமஸ்கிருதத்தில் அமைந்ததாகக்கொண்டதும், இராவணனது காலத்திற்குப் பின்னரே தோன்றிய சாமவேதத் திற்குச் சார்புடையதெனப் பிற்கால தற்போது புகழப்படுவது மாய ஒன்றையொருபாலிருத்தி நோக்குமிடத்து, தோற்கருவி—துளைக்கருவி—கஞ்சக்கருவி—மிடற்றுக்கருவி யெனும் சதுர்க் கருவிகூட்டமே சதுர்க்கச்சேரி யென்றழைக்கப்படுமே, ஆதலால் இந்தச்சங்கீதத் தலைப்படித் தோற்கருவி வாசிப்பவன் 'பறை யன் என்றும் பாடுபவர் பாணரென்றும் யாழ்ப்பாணரென்றும் பெயர்கள் ஆதிதிராவிடராய இராவணனாதியோர்க்கு உண்டா னதாகத் தெரிவதால் பறையன் எனபது இழிவான பொருள் பாவனைதரும் இக்காலத்துப் பெயர் போலாது சிறப்பெயராகவே அக்காலத்திருந்திருக்கலாம் பின்னும் அக்காலத்திலே

"தடாவுட லும்பாதத் தலைப்படு முழவம்"

நான்முகத் தட்டி நடுமுக முரசம்" என்ற கல்லாடங் காட் டுஞ்சிறந்த முரசமாதி பறைகள் இருந்துள்ளதாகத் தெரிகின்றது பிற்காலத்திலே தண்ணுமை—முரசம்—பேரி—உடுக்கை—இடக்கை பேரி—படகம்—கைத்தரி—முழவம் என்றிவைய பறைகளும் அதனை வாசிப்பவர்களும் அநேகமாகவே தற்போதுங் காணப்படு வதால் இவர்களுக்கும் பறையர் எனும்பெயர் தொழில் நிமித்த மாகச் சேரவேண்டியதாகவே யிருந்தும் அப்படிச் செல்லாமல் தற்போதும் பலதுறைப்பட்ட வேறுதொழிலினராகவுள்ள ஒரு மக்களுக்கே பறையர் என்றபெயர் சாதிப்பெயராக விளங்கு வதின் தாற்பரியமாவது இவர்களை ஆதிதிராவிடர் என்று வலி யுறுத்தும் பாவனையாகவே யிருக்கின்றதெனலாம் ஆகையாற் முன்போலும் அருணசலக் கவிராயரும் தானியாத்த இராமநாட கத்திலே (சுந்தரகாண்டம்) "பறையர் ஊரிலே சிறையிருந்த வென்னைப் பரிந்து கைதொடுவாரோ" என்று இராவணனிடஞ் சிறைபட்டிருந்த சீதை புலம்புவதாயத் தருகின்றார்.

இவற்றால் பறையர் என்ற பெயர் எவ்விதமாகச் சேர்ந்திருப் பினும் அது இராவணனாதியோரைக் குறிப்பிப்பதாய் ஆதி

திராவிடா என்ற பெயரினை வலியுறுத்துவதாய் விளங்கு வதை உய்த்துணர்க.

பின்னும் சிவபெருமான் உடுக்கைப் பறையுடையனாதலின் சிவனும் பறையன, சிவகணமாகிய நந்தி மத்தளப் பறை வாசிப் பவனாதலால் நந்தியும பறையனே எனறு கூறலாம் பின்னும, பறையென்ற சொல்லைப் பரியாலோசிக்கு மளவில் பண்டைத் தமிழ்நிலப் பகுப்பாம், குறிஞ்சியாதி ஐந்திணைககணும வெவ வேறு பறைகள இருந்தனளன, ஆகவே அவறறை முழககினா ராய மக்கள் எலலோருமே பறையா எனற முதுகுடிப் பெயர்க்குரியராவர். என்னை

"தொண்டகமுருகியம்போரத் தழிகுறிஞ் சிப்ப றைப்பே
மிண்டிய துடியே பாலை வேடாதம பறையினமம்
கொண்டெழு பம்பை யேறங கோட்பறை முல்லைக் காகுவ
இண்டிய மருத முற்ற கிணைபறை கிணையென் றுமே."
"நிறுவசா பறையே யெனப நெய்தலிற் பறையி னமம்."

எனறா மண்டல புருடன்.

அஙஙனே சேநதனுரும தனது திவாகரமெனற நூல் செயற்கை வடிவப பெயாதொகுதியின கண்ணே விரித்துள்ளமையுங காண்க.

அனறியும, "முரசு கடிபபிடூஉ முதுகுடிப பிறநதோன." என்றமணிமேகலையிற்றோனறும் "முரசு வெனபதற்கு தோற் கருவியாய பேரிகையலலது பொருள் வேறெஃதாம? ஆதலின் பறையாதாமே ஆதித்ராவிடர் என்பது துணிபாம். பின்னும முரசு தோற்கருவியொன்றே பறையர் என்றுரை யாடற்கு மின்றி மிடற்றுககருவி விறபனர் எனவுங் கூறற்கிலக்காய் அரிச சந்திர புராணம் சூழவினைகதுண்டத்திலே விளஙகுகின்றபடிப் பறை குலத்துப் பெண்களும் இன்னிசை கீதம் பாடினரென்று கூறப்படுகிறது.

" கண்ணை வேண்டினு மீகுவன் காகன்ற
மண்ணை வேண்டினு வாழவுட னீகுவன்
பண்ணை வேண்டிய செஞ்சொற பறைதலப்
பெண்ணை யானவேண் டிவனென று பேசினன."

எனபதைககாணக. இவறறால் "துடியன பாணன பறையன் ... . அலலது குடியுமிலலை ' யெனற இலக்கியபடியே பறையன எனற பெயரினனும அனனோரது புராதனம நன் கெடுதது கூறற்கு இலககாதலின அனனோரே ஆதிதிராவிடர் எனறறுணிபு.

இததகையதாகவும சிறபபு வாயநதவராய விளஙகும ஆதி திராவிடரை ஏனாகளெனறு பிறாகாணுமபடியாகவும அதனால் இந்த ஆதிதிராவிடாகள நாளுககுநாள க்ஷீணமடையுமபடியாக வும் சூழநத கறபனையாதோ வெனபதை விசாரிபபாம

There was no caste system among the Nagas and Dravidians It is an institution introduced by the cow loving Aryan settler.

[Tamil Studies 387].

அதாவது பணடைய மககளாகிய நாகர்— திராவிடாகளுக் குள்ளே ஆதியில சாதிபேதம இருநதிலலை. ஆனால இநத வரு ணாசிரம தருமம பசு விருமபும ஆரிய குடியேறிகளால தாபிக் கப்பட்டது. (எ—று)

எனபதால ஆரியா இநதியாவில குடியமாநத காலத் திலே தான இநதப்பேதம் ஒருவாறு ஏறபட்டதாகத் தோன் றுகின்றது. இதறகுக காரணமெனனையோவெனின கூறு தும. இராமனுககு விரோதியானவன் இராவணன் ஆதலா லும் இநத இராவண ராஜயம செழிப்புடையதாய இராவண வமிசயாராலேயே ஆளப்பட்டு வருதலாலும, இராமனுதி ஆரியர் கள் அந்த ராச்சியத்தை அபகரிததுக் கொளளவேணடுமென்று அவாவியக்கொள்கை முற்றுப்பெறுமல் போனபடியினுலும்,

...ற்றையஞான்றிலேனும் தமது கொள்கை சித்தியடையவேண் ... என்ற முயற்சி சூழ்ச்சி வன்மையினாலும் தமது கருத்தைத் ...பித்துக்கொள்ளும் ஒரு நோக்குடையவராகவே தங்கருத்திற் ...கேற்றபடி அநேக பொய்க்காலங்களும் பொய்க்கதா வர ...லாறுகளும் தமது நூதன பாஷைகளில் எழுதி வைத்துக் ...கொண்டு புராதன மக்களை நவீன மக்களென்றும், நீதியினை ...நீதியினென்றும், நாகரீகமுடையோரை அநாகரீகரென்றும், பொய்யை மெய்யாகவும், மெய்யைப் பொய்யாகவும் விகற்பஞ் ...செய்யத் தொடங்கினர். அவற்றுள் முதலாவது எல்லோரும் ...அங்கீகரிப்பதற்கான வருணபேதம்—நிறப்பேதத்தை ஏற்படுத்தி, ...மேன்கீழ் ஜாதிபேதத்தை நிலைநாட்டினர். இதுதான் அஸ்தி ...வாரம். என்றவர்கள் கொண்டதும் அங்ஙனே முடிந்ததும், இப் ...போது மன்னர் முதல் எல்லோரும் மயங்கற்கானதுமாயுள்ளதா ...கும். தற்போது பரவியுள்ள அச்சுக்கூடங்களும். அவற்றால் ...புத்தகம் பத்திரம் முதலான பிரசுரங்கள், தற்போது இந்தியாவில் ...பரவியிருப்பதுபோல சீரியஞானஞ் செழித்தலா பிரிட்டிஷ் ...ஆட்சிக்காலத்திற்குமுன், அதாவது 300வருடங்களுக்குமுன், ...இந்தியாவில் அச்சுப் புத்தகாதிகள் இருந்திருக்கவில்லை. ...குடியேறிகள் ...கொஞ்சத்தவரான குடியேறிகள் தாங்கொண்ட சாதி பேத கொள்கை வலிமை பெறவும், தங்களுக்கே பிழைப்புண் ...டாகும்படியாகவும், பறவைத்தலை—பாம்புத்தலை—மிருகத்தலை யென்றதோற்றம் சாமிகதைகளையும், அவற்றாற் சமயபேத ...கதைகளையும், அவற்றுள் உயர்வு தாழ்வுக் கதைகளையும்; ...அவற்றை விரித்தோதத் தந்தலைமைக் கதைகளையும், மீனவயிற் ...றிலும், மிருகவயிற்றிலும், தவளை வயிற்றிலும், சடப்பொருள் ...களாகிய குடம்—முதலியவற்றிலுமிருந்து மானிடவர்க்கம் பிறக் ...

...ரயும்; ஆதாரமற்ற இலட்சாதி லட்சமான வருட ...சரித்திர கதைகளையும், பலப்பலவாகத் தற்போதிய அறிஞரும் ... வண்ணம், தங்களது விருப்பின்படிப் பொய்களை எழு...த்துக்கொண்டார்கள்.

முற்போது அச்சுப்பிரசுரமற்ற காலமாயிருந்தமையால், அத்தகைய புனைமைகளும பரிமளத்தோடு அடங்கியிருந்தன, அச்சுத்துணை யற்றிருந்தமையாற்றுனே, புனைமைச்சுவடிகளும் மிக்க மதிப்புள்ளதாகி, அவற்றையுடையார் சக்கிரவர்த்தியொப்பப் பெருமை கொண்டவராய, அச்சுவடிகளை விரும்புமஒருவா அவற்றைக் கறகவேண்டுமாயின் தாம, தமது தானம்—அத்தம—அங்கம்—சறபாவம எனபவறறைத தந்து ஏமாந்து நின்று பெறுதற்காகவிருந்தனா.

ஆதலாலே பொய பொயயென்றும, மெய மெயயென்றும் உணாவதறககனறு தறபோதும இந்தியா தேசம பொய்ககதைகளில் புரணடு திணடாடறகாயிறறு எனலாம.

இததகைய கலவிசாரணையெழுக் காரணராயிருந்த பிரிட்டிஷ் ஆளுகையாருககு நனறிபாராட்டக் கடமை யுடையராதல் உததம தருமம் எனும பாறபடுவதாயிருநதும நனறி கெட்ட ராய அராஜகவினை புரியும இநதிய மககள், அககாலையில திராவிடரைக கெடுக்கும் வினையுடையராய இருந்தனரென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? பினனும

குளிர் தேசததிலிருந்து ஆரியாகள (உஷண தேசமாகிய) தென்னிநதியாவுககுள குடிபுகுநதோராதலால இவர்கள் வெண்ணிறததராயிருநதாாகள. இராவணன தெனனிநதிய வாசியாதலால கரியனுயிருநதான. ஆதலாலேயே இராவணன் எனற சொல்—இரா—இரவைபபோறகருகிய, வண்ணன்—நிறத்தையுடையவன. என்றுயகாணவிருககினறது. பினனும் இராமாயணம் சுநதரகாண்டததிலேயே இராவணன கரியநிறத்தன் என்பதைப் பற்றி வலியுறுத்துவதைககாண்க.

"தேவலோகமுதல நாகலோக மளவில நடுஙகுகிற பிரதாபத்துடன் இராஜ்யபோகம அனுபவிக்கிற பிரபுவாய்இராவணன்

பின்னும் வால்—கரா—ஆரனர் எனபதின் பொருளும் வெள்ளை மனிதரென்றேயாம.

...டின்மீது வருஷாகால மேகம்போல் கறுத்தசரீரத்தோடும் ...ருந்து உருண்டு நீண்ட கைகளோடும் சிவந்த கண்களோடும் .... இராக்ஷசப் பிரபுவான இராவணன் உறங்குவதைக் கண்டார் "

என்பதால் இராவணன் கரியன் என்றே விளங்க இதனை மறைப்பான் போலும் பொய்ச்சொல்லிகள் புதுகதை புதுக்கிச் சிவபக்தனுகிய இவ்விராவணன் சிவபிரானால் நசுங்குண்டா னென்றும் அப்படி நசுக்கப்பட்ட காலை இவன் கூக்குரலிட்டா னென்றும் அவ்வாறு இரைச்சல் இட்டமையினாலே சிவபிரான் இராவணன் (சத்தமிடுகின்றவன்) என்ற பெயரைச் சூட்டினு ...ென்றும் ஒருகதை எழுதிவிட்டார்கள் இப்படிக்கில்லாமல் ...நிறத்தைக் குறிப்பிப்பதே இராவணன் என்ற பெயர் என் ...தயுறறு நனகுதெளிக.

தென்றிசையார் கரியராகவும் வடதிசை ஆரியர் வெண் ...நிறத்தராகவும் இருந்தனர் என்பது பெற்றும். இந்த ஆரியரோடு வந்த திராவிடர்கள், மாந்தளிர் நிறத்தராயிருந்தார் என்பது தமிழ் வாசகமென்ற நூலில் காணப்படுகிறது. மாந்த ளிர் நிறமாவது—செம்பின் நிறமாம் ஆகவே செம்பின் செந் நிறத்தாராயிருந்தார் சில திராவிடர் என்பது பெற்றும் இந்நிறப் ...தத்தை முன்னிட்டே. "வெள்ளையாயிருப்பவருக்கு உத் ...தருமமும் மங்கலாயிருப்பவருக்கு மத்திமதருமமும் கறுப்பா யிருப்பவருக்கு அதம தருமமும் விதித்தவராய்ப் பிரம—க்ஷத் திரிய—வைசியர் என்று மூன்று வகுப்பைத் தோற்றிப் பின்னா ...தா"ல குறைகூறினர் போலக் கரியரை அதம தருமத்தில் விடுத்தாராய அவர்களைச் சூத்திரரென்று மற்றொரு வகுப்பைத் தோன்றவைத்தனர். சூத்திரர் எனப்படுபவரும் வடதேசவாசி களேயென்று 55ம் பக்கத்தில் காட்டியுள்ளாம். தவிரத்தற்போதிய ...முக்கிலும் அந்தச் சூத்திரர் எனப்படுபவர் "இந்து" வென்ற ...ப்பிற் சார்ந்தோர் எனல்பிரசித்தம். "இந்து" என்ற பெயர்

இந்தியாவின் வடதிசையின்கண்ணுள்ள சிந்து நதிக்கரையிற் குடிபுகுந்து தங்கியிருந்த சிலருக்கே டை நதியடியாக இந்து வென்று பெயராயிற்று எனக்காண விருத்தலாலும் அங்ஙனே ஆதிதிராவிடரெனும் புராதனமக்களை இறைறையன்றனறும இந்து வென்று டை சூத்திரா அழைப்பதுமில்லை. ஆதலால் சரியகிறத் திஞல ஆதிதிராவிடர்கள், ஆரியரால் ஏற்படுத்திய சூத்திரர் என்றவகுப்பினத்தாராகார் என்றறிக

இந்திய இராச்சியமானது தற்போது பிரிட்டிஷ் ஆளுகையில் சமாதானம அடைந்திருப்பதைப்போலாமல அக்காலத்தில் அடிக்கடி மன்னர் போராட்டம உண்டாதலும, ஓரரசனை மற்றொருவன் செயித்தலுமாக ஒழியாப்புரட்சியுடையதாய இந்தியா ஆட்டமுற்றிருந்தது, இந்த நிலைமை சாதிபேதம நாட்டுங்காரியஸ்தர்களுக்கு மெத்த அனுகூலமாகவேயிருந்தது. ஆகவே பிரம—க்ஷத்திரிய—வைசிய—சூத்திரா என்ற ஜாதியின் உற்பத்தி விஞோததை எடுத்துக்காட்டத துணிந்துவிட்டனர். என்னை! சீவக சிந்தாமணியின் கதாநாயகஞன சீவகன், பலசாதி மாதர்களை மணந்து அப்பல சாதியார்களோடு உண்டு உறவாடியிருந்ததாகவும ஆரியருமகெடுங்காலம திராவிடமாதரை மணஞ் செயது திராவிடரோடு கலந்து இருந்ததாகவும சரித்திரங் கூறுகின்றன. இவற்றுள் சீவகன கிறிஸ்துவுக்குப் பிற்பட்டு நூற்ருண்டில அதாவது ஏறக்குறைய 2000 வருடகாலத்தின் இருந்தவஞகின்றன. அக்காலத்தில், இக்காலத்திய மந்தபுத்திச் சாதிபேதம இருந்ததாக காணறகிலஸே. இதஞல பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரா என்ற நாற்சாதி ஆரியகதை எக்காலத்ததோ வென்பது வாசிப்பவர்களே யூகித்தறியல வேண்டும். இது இங்ஙனமிருக்க, பொய சொல்லியரான பிரம புத்திரர் கூறுவதாவது பிராமணா பிரமாவின வாயினின்றும, க்ஷத்திரியர் பிரமாவின புஜத்திலிருந்தும, வைசியர் பிரமாவின் தொடையிலிருந்தும, சூத்திரா பிரமாவின பாதத்திலிருந்தும் பிறந்தார்கள் என்று மனுதன்ம சாஸ்திரத்தில் எழுதிவைத்துக்

காட்டுகின்றனர். இந்த மனுதன்ம சாஸ்திரத்தின் காலமோ திரேதாயுகத்தது என்றும் அஞ்சாமல் எழுதிவிட்டனர். திரேதாயுகமோ 1,728,000. வருடங்களைக் கொண்டதாகும். எனவே, அத்துணை நெடியகாலத்திற்கு முன்னரே 'ஷை நாற்குலமும் உண்டாயிற்று' என்று அறியாதார் மயங்கும்படிப் பிரலாபிப்பவரானர். ஆனால் இந்த மனுதன்ம சாஸ்திரமானது இற்றைக்குச் சுமார் 1720 வருடங்களுக்கு முன்பேதான் எழுதப் பட்டதாக, ஆராய்ச்சி வல்லுநர் நன்கெடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

"Manava Darma Sastra or the laws of manu took shape about 200 A. D." [History of the Nations. page 140, By Hutchinson M. A., F. R. G. S., F. R. A S]

இங்ஙனமிருக்க அஞ்சாப் பொய்கூறும் மக்கள் தமது தலைமையைத் தாபித்துக்கொள்ளும்படியாக லட்ச கணக்கான வருடங்களைக் காட்டி ஷை நாற்சாதி யுற்பத்தி காட்டுகின்றனர்.

பின்னும் பிராமணகுலமே யுலகு என்றபடியாக, மனு 32 பிரமர்தானே, ஸ்வாயம்புவமனு சதரூபை யென்று ஆண்—பெண் இருகூறாகி உலகில் மக்களைப் பெற்றார் என்றுங் கூறுவர்.

பின்னும் மகாபாரதம் சாந்திபர்வம் தருவதாவது —பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர் என்பது முறையே வெண்மை— சிவப்பு—மஞ்சள் கறுப்பு என்ற நிறபேதத்தாலும் பிராமணர்கள் தங்கள் தொழிற் பேதத்தாலும் இவ்வாறு நான்கு குலமாய் முடிந்தது என்றவாறும்.

பின்னும் பகவத்கீதை IV அதிகாரம் தருவதாவது :— [illegible] பகவான் இந்த நாற்குலத்தை யவ்வவர்கள் குணங்கள் [illegible]த்திற்கொப்பப் படைத்தார் எனத் தருகின்றது. எப்படிப் படைத்தனரென்றால், கிருஷ்ணன் நூறு பிராமணர்களைத் தனது வாயிலிருந்தும் நூறு க்ஷத்திரியர்களைத் தனது புஜத்திலிருந்தும் நூறு வைசியர்களைத் தனது தொடையிலிருந்தும் நூறு சூத்திரர்களைத்

தனது பாதத்திலிருந்தும் படைத்தார்" என்றபடியாம். எல்லாம் நாறுதான்!

பின்னும் விரிப்பிற் பெருகும். ஆனல் Dr. Muir என்பவர் சாதியுற்பத்தியைப்பற்றிச் சமஸ்கிருத ஆராய்ச்சியாளராய் இயற்றிய தன்னூற் சாரமாய்த் தருவதாவது: ஷை சாதிபேதமானது வாயுபுராணம் எழுதப்பட்ட காலம்பரியந்தம் இவ்வித பேதமொன்றுங் காணற்கில்லை, சாதிபேத கதைகளெல்லாம் ஒருபடித்தா யெழுதப்பட்டதாகவுமில்லை ஒன்றையொன்று முட்டிக்கொள்வதாகவே யிருக்கின்றது.

"Contradictory are the Vedas, contradictory are the Shastras, contradictory are the doctrines of the holy sages"

மேற்றந்தவற்றால் வாயுபுராண காலபரியந்தம் சாதிபேத மில்லாதிருந்தது என்பதால் இந்த வாயு புராணத்தின் காலமாவ தென்னை வாயுபுராணமாவதென்னை யெனக்காண்மாயின் வாயு புராணமானது புராணங்களில் மிகப்பழமையானதாம். இதன் காலம் கி. பி. 320 கடைசியாக நேர்ந்த புராணத்தின் காலம் கி. பி. 11-ம் நூற்றாண்டு என்றார் ஆய்ந்தோர்.

"The date of the oldest of these Puranas, probably *Vayu Purana* is believed from about 320. A. D. and the latest to be of the 11th Century. Tamil Studies 280-ம் பக்கங்காண்க

இதனால் 1620 வருடங்கட்கு முன்தானே இந்தச்சாதிபேதமானது ஏற்பட்டதாகத் தெரிகிறது. இவ்வளவிலே குறுகற்காகும் சாதிபேத ஏற்பாட்டைப் பல லட்ச வருடங்களுக்கு முன்னே ஏற்பட்டதாகச் சாமிகளைக்காட்டி யதன் [illegible]பாகவே சாதுவாக யிருந்துகொண்டு சாதிபேத பிராயச்சித்தங்களை வெகு கொடூரமாகக் கற்பித்து ஏழைமக்களை வருத்து வந்திருக்கின்றார் ஆரியர். இவர்கள் நினைத்தது ஸ்மிருதி யென்றாயிற்று. ஸ்மிருதி யென்பதின் பொருளும் மனத்தால் நினைக்கப்படுவதென்றே கூறுவர் கற்பண்டிதர்கள்.

மேற்றநத காலவரம்பின்படி மனுஸ்மிருதியாக்கமும் மறை என்ற ஒரு குலத்தோற்றமும் ஒரு காலத்ததாகவே வெளியாயது. இநத மனுஸ்மிருதி ஏற்பட்டதின காரணமும [illegible]க்கப்படின் மறையென்ற பெயரை அதற்குரிய உடபொரு[illegible]படிப் பிறர் அழைப்பதற்கு இடநதராமல் அதன் சிறப்பைப [illegible]ம்படுத்தவும அவா சநததியை யொழிப்பதற்குமே ஏறபட்டதாய்த தெரியவருகிறது எங்ஙனமெனறால் தைத்திரேய பிர[illegible]ந்தருமாறு வைசியர் இருக்குவேதத்தினின்று வநதவாகள். [illegible]த்திரியா யசுர்வேதததினின்று வநதவாகள. சாமவேதததி[illegible]ன்று பிராமணாகள வநதனா. (எ—று).

இதனால் ஷை மூன்று வகுப்பினரும வேதத்திற்குரிய வேதி[illegible]கள் எனறவாறாயிற்று. எனையோா அவவாறயாநதோரனறு [illegible]லும. பினனும

The Brahmin caste is sprung from the Gods; the Sudras from the Asuras"

" பிராமணர் கடவுளினின்று பிறநதவாகள சூத்திரா அசுரரிலிருநது பிறநதவாகள." எனறவொரு கொள்கையுடை[illegible]ராகவே இநத அசுராகளை யொழிததுவிடவேண்டி இராமனாகிய தேவன அசுரனாகிய இராவணனமீது படையெடுத்ததும தங்கள் வேதமெனப்படும ஒனறிலே அசுராகளைக கொல்லும்படி [illegible] பிராாததனைகளே நிரபபிவைததுக கொண்டதும மனு தன்மநூலெனற ஓரதனமநூலை ஏற்படுததிககொணடதுமாகிய [illegible]ங்கசிகளெல்லாம தாம்வாழவும் புராதன குடிகள மாளவுமாகச செய்துக்கொணட ஸமிருதிகளாகவே விளஙகுகினறன உதாரண

மனு. 92. பிராமணன் பரிசுத்தமுள்ளவன்.

,, 93. பிராமணன் முதற்பிறநதவன அவனே வேதத்திற்குரியவன் சிருட்டிகள் எல்லாவற்றிற்கும் ஆண்டவன் அவனே.

,, 100. உலகிலுள்ள பொருள்களெல்லாம பிராமணனுக்கே உரிமையாகும.

,, 317. நெருப்பு எப்படிப் பரிசுத்தமாக விருக்கின்றதோ அதுபோலப பிராமணாகள வாசியாதவனுயிருநதாலும சரி. வாசித்தவனுயிருந்தாலும சரி. அவன வணஙகத தககவன்.

,, 318. பிராமணனைக கொலலவேண்டுமெனற எண்ணம அரசரிடததும இருததறகூடாது. அப்படியொருகால நினைப்பாராயின அதறகுச் சமமான பாபம பூதலததில வேறென்றுமேயிராது.

என்றபடிப பிராமணா பெருமையினைப பின்னும ஷை நூல 94, 95, 98, 99, 101, 379, 380, 381, சுலோகஙகளிலே விதநதோதப் பட்டிருககினறன

,, VIII பினனும ஷை நீதி கருமானுஷடான மிலலாத பிராமணனேனும அவன அரசன செயயவேணடிய நீரபபுகககளைசசெயயலாம. சூததிரன ஒருபோதுஞசெயயககூடாது.

,, XI 379. பிராமணாகளுக்கு தலை மயிரை முணடிதஞ செயவது கொலைத்தண்டமாகும் மறற வருணததாருக்கு உயிர்வதையே கொலைதணடமாகும.

,, VIII 413. சூத்திரன விலை கொடுத்து வாஙகப்பட்டிருநதாலும இலலாவிட்டாலும அவனை பிராமணன் நிரபநதப்படுததி வேலை வாஙகலாம. கடவுள சூத்திரனை பிராமணனுக்கு வேலைசெய்யும் ஒருநிமித்தமாகவே படைத்திருககிறார.

, VIII 417. பிராமணன சூத்திரனுடைய பொருளை முழுமனச சமாதானததுடன (சற்றுயினும் பாவமெண்ணுமல) கைப்பறறிக கொள்ள

லாம். ஏனெனில் அவனுக்குச் சொந்தமான தொன்று மில்லை யாதலாலும், அவன் சொத்தை அவன் எஜமான எடுத்துக் கொள்ளலாமாதலாலும்.

,, VIII 270. சூத்திரன் பிராமணனைத் திட்டினால் அவன் நாவை அறுத்தெறிய வேண்டும்.

,, VIII 271. சூத்திரா பிராமணர்களின் பேரையாவது சாதியையாவது தூஷித்தால பத்து விரல் நீளமுள்ள பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்பை அவன் வாயக்குள் செலுத்தவேண்டும்.

,, VIII 272. சூத்திரன் ((பிராமணர்களை) உயர் குலத்தானை அடிப்பதற்குக் கையையாவது தடியையாவது உயர்த்தினால் அவன் கையை வெட்டி யெறிந்துவிடவேண்டும்.

அவன் கோபத்தால் அவனை உதைத்தால அவன் காலை வெட்டி யெறிந்துவிடவேண்டும்.

பின்னும் ஷை நூல் 280, 281, 282, 413, 414, 417, 123, 129, 283, 51, 52, 126, 80, 81, 132 முதலியவற்றைக்காண்க.

இத்தகைய அக்கிரமநூலை மனுதர்ம சாஸ்திரம் என்று மக்களுக்குப் போதித்து அயாகள் பாழடைந்து போகச்செய்தார்கள்.

இது இவ்வாறு அநீதங்களைப் போதிக்கும் தீய நூலாகவிருப்பதினாலேயே Sir William Jones, Chief Justice of Bengal இந்நூலைப்பற்றி கூறுவதாவது :—

Code of Manu, "The work now presented to the European world, contains abundance of curious matter extremely interesting both to speculative lawyers and antiquaries with many beauties, which need not to be pointed out and with *blemishes*, which

cannot be *justified* or *palliated.* It is a system of *despotism* and *priestcraft*, both indeed limited by law but *artfully conspiring to give mutual support* though with mutual checks , it is filled with strange *conceit* in metaphysics and natural philosophy with *idle* superstition and with a scheme of theology most *obscurely figurative* and consequently liable to dangerous misconception ; it abounds with minute and childish formalities, with ceremonies generally *absurd* and often *ridiculous* , the *punishment are partial*, and fanciful for some crimes *dreadfully cruel* for other reprehensibly slight , &c., &c., &c.

அதாவது மனுதனம சாஸதிரமானது கொடுங்கோன்மை யுடையதாகவும பூரவ குருககளது தநதிரஙகளைக் குறிப்பதாக வும, நலலோாகளால கணடிககப் படததக்கதாகவும, வஞ்சம் மௌடீகம, நடுஙகததகக கொடூரம முதலிய தீய குணஙகளை யுடையதாகவும தணடிப்பதில பக்ஷபாதமுடையதாகவு மிருக் கின்றது. (எ—று).

இததகையது ஷ்டநூலெனறு விசால அறிவுடைய பிரிட்டிஷ் காருண்யர்களைபபோல இதுகாறும இநதியாவிலுள்ள ஆரியரில் ஒருவரேனும இநத அதன்மநூலின இழிவை வெளியிட்டாரில்லை. "ஒருகுலத்திற்கொருநீதி", கூறும இநதப் புலலிய பிராமண நூல் திராவிட தேயததிற்குச சட்டமாகுமபடியான பெருமுயற் சியெடுத்து அககாலததிய மன்னர்களை எவ்வாறோ மயககி இணங் கும்படிசசெய்து, இநத ஆரியாகளின் சூழச்சியை அறியாது கிடநத மக்களைத தமது கீழடஙகியவராகச செயதுகொண்டு அவர்களுக்குக் குருபீடமாகி அவாகளாலே எல்லாச்சுகமும் அனுபவித்து வருபவராவா இவவாரியாகள்.

இவர்கள் இந்நூலை ஏற்படுத்தியது மககளைப் பக்ஷபாதமாய் நடத்தும் ஒருநோககையுட்கொண்டேயன்றி யற்றுயில்லை.

இராமன் வந்தகாலத்திலேயே விரோதியாயினோர் இராவண சந்ததியாராய ஆதிதிராவிடர்கள். இவர்கள் அரசியல் முறைமை சைவசமயம் தமிழ்ப் பாஷை சங்கீதம நாகரீகம் முதலிய நற்குணங்களெல்லாமுடையராயிருப்பதை நோக்கி இந்த ஆதிதிராவிடர்களை ஒடுக்கி நசிப்பான, முதலாவது அரசைப்பற்றிய சரித்திரத்தை மாற்றி, இவர்களை இராக்ஷசர், அசுரர்—பறையர் என்று கூறி இவற்றை இழிபொருள் தருமாறு எழுதி வைத்தனர். இவர்கள் சைவசமயிகள் என்பவற்றை மாற்றிச் சிவபிரான் இராவணன் வதைபடும்படி நசுக்கினர் என்று ஒரு கதை எழுதிவைத்தனர். அந்தோ! இராமாயணம உத்தரகாண்டத்தில் அங்காரதாரை... ... .என்ற தொடக்கத்துச் செய்யுளிலே வருசம்புமாலி முதலோர். "என்றதில் சம்பெனும் சைவப்பெயரானது கூட்டத்தாருக்கு இருந்ததாகத் தெரிகின்றதே.

ச்கமன்றோ அவ்வரயன சந்ததியாருக்குச் சாம்புவகுலமென்று தற்காலத்திலும் பெயரா யிருக்கக் காணப்படுகின்றதே. பின்னும் சைவகணமாகிய நந்தியின் பெயரைத் தட்டுத்தமொழின் றிக்காண்பிப்பான போனறனறோ? நந்தன (திருநாளைப்போவார் நாயனார்) என்றபெயரும் இக்கூட்டத்தாருள் இருந்ததாகக் காணப்படுகின்றது. பின்னும் ஆதிசைவசமய நெறியைக் கழித்து மறைத்தவற்றுள் எஞ்சியதாகப் பிற்காலத்தில் அதாவது சகம் 1143-ம் வருடத்ததாயக் காணப்படும் சைவ சித்தாந்த முதனூலாகிய சிவஞானபோதம், இந்த ஆதிதிராவிடருக்கும் போதிக்கலாம என்றபடி சிவபிரானே கனவிற்றோன்றிக் கட்டளையிட்டதாகவும் ஒருதளாந்த கதையுங் கூறுகின்றதே.

*"அடியாராக கௌியன்சிற் றம்பலவன் கொற்றங்
குடியாருக் கெழுதியகைச் சீட்டும்—படியின்மிசைப்
பெற்றானசாம் பானுக்குப் பேதமறத் தீக்கைசெய்து
முத்தி கொடுக்க முறை." என்பதைக்காண்க.

---

*சைவசித்தாந்த வரலாறு அனவரத விநாயகம் பிள்ளை, M.A., L.T. 24-ம் பக்கங்காண்க.

சைவசித்தாந்தநூல பதினென்கினுள்திருவுந்தியாரெனும் ஒருநூ இயற்றிய, திருவியலூா. உய்யவந்த தேவரும புலையராகவே தோன்றப்படுகின்ரா. இத்தியாதியால ஆதிதிராவிடர் ஆதி சைவசமயிகள் என்பது நனகு தோற்றமாயிருந்தும், இதனை மாற்றி இவாகள சிலமிலலாதழியுமபடி ஸமிருதி கற்பித்து "பறையரைக கோயிலுககுட் சோககககூடாது." என்ற கட்டளை விதித்துககோவிலுககும புறமபினராககச செயதுவிட்டனா இதற்குசசான்ருக கோபால கிருஷணயா நநதன் கீர்த்தனையும எழுதிவிட்டாா இவரெழுதிய கீாததனைக்கு முதனூலாயுள்ள பெரியபுராணததில விளஙகும 63 நாயனமாாகளின் காலமோ கி. பி. 7-12-ம நூற்றுணடெனறே தீாமானிககபபடுகினறது. உதாரணமாக 1913வு நவமபாமீ 7உ மதராஸ் மெயில் பததிரிகை சௌத இநதியன இனஸகிரிபஷன என்று மகுடததடியில வெளியான பிரசுரததினுல கவான்மெண்ட் எபிக்ராப்ட்ஸகளுக்கு தெனனிநதியாவில 600 சிலாசாஸனஙகள கிடைததாகவும அவறறில ஆரியா குடியேறுவதறகுமுன் திராவிடா இருநத நாகரீக சிறபபு நன்கு விளங்குவதாகப் பலகூறுவதுடன 63 நாயனமாாகளில ஒருவராகிய சிறுதொண்ட பததன எனபவா கி. பி 7-ம நூறறுணடில இருநதிருககலாம எனததருகினறது. இவற்றுல நாயன்மாாகள சரிதம நன்கு புலமாகினறன. இவாகளின சரிதையை சேககிழார் பெரிய புராணமெனமெரு காவியமெழுதியகாலமானது இற்றைககுச சுமார் 850 வருடஙகளாகினறன. இதனிடையில அபபுராணததிறகு எததனையோ பொய மாற்றுககள் வந்திருககலாம. பிறகு 800 வருடமான பிறகை ஞான்று எழுதிய ஸ்ரீ கோபால கிருஷ்ணயா தமபரமபரை போதப்படி பறையருக்குச சைவசமய உரிமையினறென முடிததுககொணடார். இவ்விதமே ,ஆரியாகள் சைவபததியுடையராயிருநத ஆதிதிராவிடரைக கெடுத்துச சிவாலயததருகிலும தலைககாட்டககூடாதென ஒடுக்கிவிட்டனர். இநத ஆதிதிராவிடர் தனவயத்தனுகி

...ணம்பொருந்திய பகவனது கோயிலுக்கும் போகக் கூடாது என்று தடுத்ததுடன் இதனை ஏற்படுத்திய பிராமணர் வசிக்கும் இடத்திலும் இவர்கள் தமது காலை வைக்கக்கூடாது கிராமத்திற்கு அப்பாலேதான் வசிக்கவேண்டுமென்றும் சட்டமேற்படுத்திருந்தார் (மனு 51)

பின்னும் இந்த ஆதிதிராவிடர் நன்றாக உடைதரிக்கக்கூடாது நகைகள் தரிக்கக்கூடாது. நல்ல பாத்திரங்கள் கொண்டு சாப்பிடக்கூடாது. இவர்கள் பிணத்தின்மேல் சுற்றப்பட்டுள்ள துணிகளையே தரிக்கவேண்டும் உடைந்த பாத்திரங்களில்தான் இவர்கள் புசிக்கவேண்டும் இரும்பைத்தான் இவர்கள் நகைகளாக அணியவேண்டும். இவர்கள் ஓரிடத்திலேயே இருந்து வசியாதபடி அங்குமிங்குமாக அலைந்துதிரியவேண்டும் (மனு. 52.) இவர்களை ஆரியர் கொலை செய்தாலும் நாய்—பூனை—தவளை-ஆந்தை காகம் இவற்றைக் கொன்றதற்கே சமமான பாபமுமில்லை. (மனு. 182).

என்றபடியான சட்டங்களை விதித்து ஆதிதிராவிடர்களைப் பயமுறுத்தியதல்லாமல், இவர்கள் தாகந்தீரத்தண்ணீர் அருந்துதற்கியலாதபடி நீர்த்துறையண்டையும் ஆதிதிராவிடர் நெருங்கக் கூடாது இப்படியிருக்க இவர்கள் குளித்துச் சுத்தமாதல்தான் எப்படியோ? பின்னும் இவர்களை நசுக்கும்படியாக உபாயஞ் சூழ்ந்த சட்டங்கள் பலவிகழத்தினார்கள்

இவற்றால் அறியப்படுவதென்னையோவெனில் இவ்வளவு இவ்வாரியருக்கு அந்த ஆதிதிராவிடர்மீது பகை உண்டானதின் காரணமியாதாக விருக்கலாம் என்று நோக்குமளவில் இராவணனது சந்ததியராகி இந்தியாவின் புராதன குடிகளாக இவர்கள் இருப்பதால் இவர்களைத் தொலைக்க வேண்டுமென்ற ஓர் எண்ணமேயன்றி வேறென்னும்.?

தம்போன்ற மனிதர்களைக் குரங்குகளாக் கற்பித்துக் கதையெழுதிய ஆரியர்கள் கொள்ளுஞ் சாதிபேதத்தைப்

பாராட்டி அனேனோபோல பாவனைசெய்துகொண்டு நீதி அநீதி மெய் பொய் என்ற பகுப்புணராமல அவவாரியாகளைப்பார்க்கிலும் அதிகபேதம பாராட்டுபவராய இவவாதிதிராவிடர்களைப் பின்னும ஒடுக்கும கருததுடையராயததோனறினா இவவாரியரின் பின்பற்றிகளும..

இவவாறாக எலலோராலும பகைககப்பட்ட தனிககுடியாக இவவாதிதிராவிடர்கள ஒதுககப்பட்டபினனா "பனைமேறி விழுநதவனைக கடா ஏறி மிதிபபதுபோல" பறையன் வெட்டியான என்ற பெயாகளோடு பாதகா கயவா நீசா புலையர் சணடாளா என்று பல அநநிய பெயாகளையும இநத ஆதி திராவிடர் மேற்சூட்டிப பூட்டிவிட்டனா

"பலலவா கயவா பதகா நீசா"

என்ற பிஙகலே நிகனடு தருமாறு இபபெயாகளானவை பலலவ ராஜன சநததியாருககே உரியனவாம பலலவன இநதியாவின் வடமேறகுத திககிலிருநது தெனனிநதியாவுககு வநதவன எனறும் இவன சோழராஜனினதநதைப போன்றவனென்றும, இவனது பெயர் பழமையான தமிழ இலக்கியஙகளில காணப்படவிலலையென்றும இவன திராவிடனலலனெனறும கி பி. 7-10-ம் நூற்றாணடிற்றுன் இவன பலவநதனாக தெனனிநதியாவில அரசோசசினவனெனறும், சரிததிராசிரியாகள கூறுவா.

S. I. Inscription Vol. 11. Part 3. குறிககின்றபடி பல்லவன் கி. பி. 7-ம் நூற்றாணடிலேயே இருநததாகவும, கொள்ளைப்படு

இநதப் பல்லவன் சேர சோழ பாணடியாகளுககு விரோதியானவன். ஆதலால் இவனையவாகள் கள்ளன எனறழைக்க இப்பெயரானது அவனுடைய சநததியாருககுக கள்ளா எனறாகி அதுவே (கள்ளா) சாதிப்பெயராக வழஙகற்காயிற்று எனறுயங்தோர் கூறுவர். ஆதலால், கயவா-பாதகர்-நீசா. கள்ளா என்ற பெயர்கள் ஆதி

திராவிடர்களுக்கு விலட்சணமாயிருந்தும், இழிவென்றுணர்ந்த அக்குலத்தோர் ஒடுக்கமுற்ற பழங்குடிகளாய ஆதி திராவிடர்மீது இப்பெயர்களைச் சுமைத்து விட்டார்கள்.

பின்னும், புலையர் என்னும் மற்றொரு பெயரை ஆதி திராவிடர்களுக்கு இட்டு வழங்கலாயினர். புலை = பஞ்சமாபாதகம் என்ற பொருளுடையே ஆதி திராவிடர்களுக்கு இப்பெயர் எய்தியதோவென, உயர்ந்த சாதியோர் எனப்படுபவர் எழுதிய புராணங்களை விசாரிக்கப்புகின் அந்தப் பஞ்சமா பாதகங்களானவை தேவர் முதல் இந்து உயர்சாதி நரர் ஈறுயுள்ள எல்லோரகத்தும் இழைப்புண்டதாகவே காணப்படுகின்றது. ஆதலின் புலையர் என்றபெயர் ஆதி திராவிடர்க்கே உரிய பெயரென்பது வெற்றுரை யென்க. மற்றொரு சாரார் புலால் உணணுபவர் புலையர் எனப்பொருள் தருவர். ஆயின் உலகினுள்ள மாந்தர் எல்லோரும் ஆடு-மாடு- பன்றி-கோழி மீன் முதலிய புலால்= இறைச்சி. தின்பவராகவே காணப்படு

வேதியரான பிராமணர்களும் கி. பி. 250-ம் வருடமட்டும் மாடு, ஆடு பன்றி, மான், மீன இறைச்சிகளைத் தின்று வந்தவராகவும், அதன்பின்பு ஜைனர்களின போதத்தினால் கொலலாமையெனுந் தன்மம் உணர்ந்தவராகிப் புலாலுண்பதை விலக்கினர் தமென்றும் தெரிய வருகின்றது.) இக்காலத்திலும் பிராமணருள் சிறுபான்மையோர் புலால உணணுகின்றாரன்றோ ?

ஆகவே இந்திய பல்கோடிச் சாதித் தலைவராம் ஆரியர் முதல் மற்றெல்லா வகுப்பினரும் புலால் உண்டு புலையராயிருந்தும் மறந்திப் பயன்போலும், ஆதி திராவிடர்களைமட்டும் புலையரெனக் கூசாமற்கூறி வாளா வாழ்கின்றனர். இதனால் புலையர் என்ற பெயரும் ஆதி திராவிடர்களுக்கு அநீதமாயிடப்பட்ட பெயராமென்றறிக.

பிராமணர்கள் எப்படி ஜைனம் புத்தம், என்னு மதங்களைத் தழுவினார்களோ அங்ஙனே ஆதி திராவிடர்களும் பிற்காலத்தில் புத்தமதந் தழுவியிருந்தார்கள்.

சிவஞான சித்தியார்.

சௌத்திராந்திகன் மதமறுதலை 37-ம் பாட்டு

"தின்னுமது குற்றமிலைச் செத்ததெனும் புத்தா" என்ற புத்தா போதத்தின்படி அஹிம்சாதருமம் = கொலைசெய்யாமை யெனும் விரதம் பூண்டிருந்த சில புத்தர்கள் உயிர்துறந்த மிருகாதிகளையே உண்ணுறகாளுர்கள். பிறறைய ஞானறிலே ஆதிதிராவிடரை ஒடுக்கவேண்டும் என்றிருந்த மக்கள், இப்பழக்கத்தை ஆதிதிராவிடர் மீதே சூட்டி அனறேரைச் செத்தவற்றை யுண்ணும்படியாகவும் வற்புறுத்தா நின்றனா.

Wheeler observes that the Hindu Yogis were there nothing more than Moghul Priests.

The Moghul priests and the Vedic Aryan might have had a common ancestry. Moghuls were fond of flesh meat. They would eat the flesh of any animal even if it had died a natural death (Origin of Brahmin Page 12).

அதாவது. மோகல், ஆரியா எனப்படும் இருகுலத்தோரும் ஏகவம்சத்தவா என்றும் மோகல இனத்தவா இயற்கையாய் உயிர் துறந்த எந்த மிருகங்களையும் உணபவா என்றும் கூறியவாறு

இதனால் செத்தவற்றின் புலாலும், பலவேறினத்தவரும் உண்டிருத்தலின் ஆதி திராவிடா மட்டும் எவ்வாதாரத்தாலும் புலையா என்று பிரித்தழைத்தற் கருகராகாா

பின்னும் ஆதிதிராவிடர்களுக்கு வலங்கை முகத்தார் என்னு மற்றொரு பெயர் வழங்கற்கானதை விசாரிப்புழி அது புகழ்தரும் பெயரே யன்றி வேறலல. எங்ஙனமெனின், ஆதிதிராவிடர்கள்

அரசகுடும்பத்தைச் சார்ந்தோராதலால் அவர்கள் யானையேற்றம், குதிரையேற்றம், வேட்டை முதலிய வீரச் செயல்களில் மிகக வல்லமையுடையராவர்.

அங்ஙனே கி. பி. 11. ம நூற்றாண்டில சிறந்தவனாயிருந்த இராஜராஜ சோழனது வெற்றிககுக காரண மாயிருந்த சேனை வகுப்பில் ஆதிதிராவிடாகள் சேனையாக விளங்கியதால, இவாகளை வலங்கை முகததாரெனறும், சோழனுககு விரோதியான பல்லவ ராஜனது குடிகளான பள்ளா—பளளி—மடிகர் பேடா என்னும் வகுப்பினரைக கொணட சேனையைச சோழன இடஙகை முகத்தார எனப் பெயரிட்டானெனறும சரித்திராசிரியாகள கூறுவா

வீர தீர வனமையை எடுததுக காட்டுவதாயுளள வலஙகை முகததார் என்ற ஆதிதிராவிடாகளின பெயரானது, அனறோர் ஒடுங்கி வறிஞரான இக்காலததிலே கேட்பாரறற கீழ்ப்பெயரே யெனச் சாதிபேத பழக்கமுடையாரால வழஙகபபட்டு வருகின் றது.

பின்னும் வீரபாகு எனற பெயரோனறன இனததவர் ஆதி திராவிடரென இகழவாய் ஒருசார குட்டிககதை யொனறு கட்டி னேரே இகழ்படக் கூறுவர். இதனை விசாரிககு மளவிலும், ஆதிதிராவிடர் ஆதிதிராவிடரென்றே அறியற்பாலதன்றிப் பிறி தியாம். அருச்சுனனோடு போர்புரிந்தவனெனப் பாரதத் தில் காணப்படும ஆயுரவாகு என்றபடி, கயவாகு பராககிரமவாகு சித்திரவாகு என்ற அரசப் பெயாளவில வீரவாகு என்ற பெயரும் ஒத்திருத்தலோடு அந்த வீரவாகு என்பான் அயோததிக்கரசனு யிருந்த அரிச்சந்திரனையும் அடிமையாகக கொள்ளததகக செல்வவந் தனுப விளங்கினன் எனறும் அறியவிருப்பதால் வீரவாகு என் பான் இகழ்பட விருந்த ஒருவனென்று சொல்லற்ககன்று அவன் ...வென்று புகழ்பட விளங்கிய புரவலனென்றே ஒப்பற்காகின்றது

வாகு என்ற விகுதி புணர்ந்த பெயரின் பெரும்பாலார்
இராவணனது நாட்டாராக விருததலோடு இராவணன் நாட்டை
பறையனூா என்று சினனூள கருமுன தோனறிய இராமநாடகத்
திலும குறிததிருபபதால, ஆதிதிராவிடரை இழிததறையும் ஒரு
நோககததாலேயே வீரவாகுவை இகழ்ந்தனா எனலாம.

பினனும், இராவணன தமிழபபாஷையையும் சைவசம
யத்தையும பணடயுடையான் எனபது வலியுறுததுமாறன்றோ
வீரவாகு என்ற பெயா நிலவுகின்றது ! எஙஙனமென்றால் தமிழ்த்
தெய்வம, குறிஞசி நிலக கடவுள, கநதவேளின் திருககணமாகவு
மன்றோ வீரவாகு என்ற பெயா வழஙகப படுகிறது. இதநியாநிய
வற்றிறகு முறறும புறமபாக, சில காலததிறகு முனதோனறிய
மனுதனமநூல 52-ம சுலோகமானது வீரவாகு எனபவன் சுடலை
காப்பவன் எனறு கூறுவதெனனே !

The yakshas of Ceylon and Rakshasas of South India belongd to the Same race of people called yatudanas in the Vedas and Nagas in the latter Buddhistic and other literature. They might have been the ancestor of the Modern *Pariahs* Pallas Idaiyas Maravas and Kallas. [T. S.

அதாவது இநதிய தெனபாறகண இராக்ஷதா எனறழைக்கப
-வரின் இனத்தவரே தறபோது பறையா பளளர், இடை
யர், மறவா, களளா, எனப்படும சாதியார் என்றவாறு.

இராககதரோ தமது பிணஙகளைப் புதைககும் வழக்கமுடை
யரேயனறிச் சுடுவாரலலா. அஙஙன மிருக்கத தென்னுட்டிச்சனே
யெனுமாறுள்ள (இராககத) வீரவாகு சுடுகாட்டில இருந்து
காவல் புரிபவன் என்றது எவ்வாறு பொருதத முடையதாகும் ?

இவ்வீ

வன் என்றது அன்னோரைப் பண்டைய அரச இனததவரென்று
வலியுறுத்தற் பாலதாம் என்க. அஙஙனே தற்போதும் ஆதி

டர் தமது திருமணகாலத்தில் அரச சின்னங்களாகிய கொடி மாம் முதலிய விருதுகளுடன் குதிரை மீதேறி ஊர்வலம் வரும்; உலகுக்கு முதலாவது கடவுள், இரண்டாவது அரசன் ன்ற விசுவாசத்தின்படித் தஞ்சாவூரில் சிவன் ஊர் வலமாம் பாது பறையனும் சிவனோடு வாகன ரூடனாய் வருதலுமே போதிய சான்றாம்.) பின்னும் ஆதி திராவிடர்கள் பண்டைய தமி என்பதற்குத் திருக்குறள் அருளிய திருவள்ளுவர் கபிலர் வ யென்பவர்களே சான்றாம். இவர்கள் சைவ சமயிகளே யென்றும் முன்னரே குறித்துள்ளாம் இத்தகையாளரைச் சைவத ப் புறம்பானவரென்றும், காளி முதலிய தேவதை வணக்க முடையவர்களென்றும் கூறுவர் சிலர்.

வடவிந்தியாவாகும் வங்காளத்தில் உள்ளவர்களின் தொகை யில் முக்கால் பங்கினர் காளி வணக்கமே யுடையார் என்றும், யினாலேயே அவ்வூருக்கு (காளி-காட்) கல்கத்தா வென்ற பெயர் வழங்கற்கான தென்றும், கல்கத்தா வாசிகள் காளி யை வணங்குவதில் மிகவும் பக்தி வைராக்கிய முடையவர் ளன்றும், காளிமீதுள்ள பக்தி வைராக்கிய முதிர்ச்சியால் கொடிய நரபலியும் செய்து வந்தார்களென்றும், இந்தக் கொடிய செய்கையாம பக்தியைத் தாங்களே தக்கதன்று என்றுணர்ந்து ர்த்தி செயவதற்கில்லாமல், வீணே மடிவதைக் கண்ட காருணய ட்டிஷ் அரசாங்கத்தவர்கள் 1845-ம் வருடத்தில், ஷை நரபலி யைத் தடுக்கத் தலைவர்களை ஏற்படுத்தி 1861-ம வருடம் பரியந்தம் கவனித்துத் தடுத்து நல்வழி காட்டினர் என்றபடி, டாக்டர். டாக் துரையவர்கள் தனது "இந்து மதம்" என்ற புத்தகத் திலே வெளியிட்டுள்ளார்.

இப்படி யிருக்க பலர் ஷை வங்காள வாசிகளின் காளி வணக் கை முற்றும் மறந்து சைவ சமயாதிகாரிகளான ஆதி திராவிட ரக் காளியை வணங்குகின்றவர், சைவ சமயத்திற்குப் புறம்பான

வர்கள்; என்று தாஙகள் தஙகள் பழககப்படிப் பேசுவாரானார். அந்தகையோர்களுக்குப் பிரமாணமாகும்படி ஸ்ரீமான். கோபால கிருஷ்ண ஐயா அவர்களும் நந்தனா கீரத்தனை என்றோர் அவ்வநூல் இயற்றி யுதவி விட்டார்.

இவ்வித குரூர நெஞ்சத்தவாகள் ஆரியா என்று தெரிந்து கொண்டமையினறன்றே ஆதிதிராவிடாகள், தஙகளது சேரிக்குள் ஆரியர் புகுவரேல் அவாகள காலவைதத இடமும் கெட்டதென பானபோலும் ஆதிதிராவிட மாதாகள அவ்வாரியர்களைப் பின் தொடாந்து அவாகள் சேரியை விட்டகலுமவரையில சாணந் தெளிததுச சுததப்படுததுபவராய மூன் வருகின்றார்கள். இது 30-வருடஙகளுககுமுன் யான் திரிசசிராப்பள்ளியில் கண்ட காட்சியாம.

இது நிற்க "கள்ளன மறவன கனததேோ ரகம்படியான், மெள்ளமெள்ள வெள்ளாளன்." எனறவணணம் ஆரியரல்லாதார் தாஙகள நாளுககு நாள வெவ்வேறு சாதிகளெனப் பிரிந்துகொண்டாாகள. உதாரணமாக கள்ளரெனப்படுவோர் தேவர்களென்றும, பள்ளியெனப படுவோா வன்னியர்களென்றும் கம்மாளர் எனப்படுவோா விஸவ பிரம வமிசத்தவரென்றும் இவ்வாறு ஆதிதிராவிடருககு வேறாக அநேக சாதிகள முளைததுககொண்டே வருகினறன. பின்னும சாமாவென்பது பிராமணருககும் வர்மாவென்பது க்ஷத்திரியருககும குப்தாவென்பது வைசியருக்கும், தாசரெனபது சூததிரருககும் உளள குடுமப சாதி பெயர்களென அவை யொருபால வழங்கப்பட்டு வருகினறன, தசசன் தட்டான் கணககன் என்றபடித தொழிலைப்பற்றி அநேக சாதி பெயர்கள் தோனிப்புண்டு வருகின்றன. விரிப்பிற் பெருகும்.

• இநதியாவின் ஜனதெதாகையானது 30 கோடியென்று கணிப்பா சாஸ்திரிகள். இநதியாவின தேவா தொகையோ 33 கோடியென்று கணிப்பர் இந்து ஞானிகள். ஆக இநதுவான ஒருவற்

ஒரு தேவனுக வகுத்துககாணினும மிகுதியான 3 கோடி தேவர்
நககு மக்களிலலாமற போகினறது. அதுபோலத் தென்னிந்தி
பரவில் தோன்றியுள்ள சாதி வகுப்பின் விபரீதங்களைக காணப்
பின் ஒவ்வொருவரும ஒவ்வொரு ஜாதியார என்று சொல்லும்படி
ரகவும் அலலது ஒவவொருவராக தனிததுக காணப்படுபவ
நன் சிலருக்கு மட்டும் உயாவு நோககி மூனறே அலலது
டோவாகக கூட்டுச சாதிபெயாகளுஞ சோததுக கணித்
தும்படியாகவும சாதிப்பெயர்கள பயிராகிப்பரவி வருகினறன

ஆயின ஆதிதிராவிடா எனற பெயா மேற்றநதபடிப புதுப்
பெயரானறேவெனின அற்றனறு. அறியாததனமையால சீரிய
ராவிட தேயததைப்பாழடையச செயவதாயுள்ள புல்லிய சாதி
பதம் பிதறலுரைகளுக்குச் சமாதானம புகன்று தேசசிறப்பைத
ங்குவதாய உணமை புகலவநத பழம் பெயரே ஆதிதிராவிடா
என்ற பெயா எனலாம்

'இராமாயண வுள்ளுறை பொருளும, தெனனிந்திய சாதி
றாறும்'' எனும் நூல 34. 35. ம பககங் குறிககுமாறு.

"திராவிடருள் அடங்கிய வேளாளா—மறவர்—இடையர்
ம்மாளர் முதலிய சாதிகள பல செயற்கைச சாதிகளாயும, ஒரே
பறவைகச்சாதிகளாயு மிருக்கின்றனர். பிராமணரிற் சிலா, மறவ
சிலர். இடையரிற் சிலர், கம்மாளரிற் சிலர் மறறைய தென்
ரிந்திய சாதிகள் ஒவ்வொன்றிலுஞ சிலா ஆகிய இவாகளை ஒரேவ
கையாகச் சவரஞ செய்வித்து ஒரேவிதமான உடையுடுப்பித்து
ஒரேசாத் திரட்டினுல் அவர்களுள் இன்னா இன்னசாதியென்று
பிரித்தால வல்லாரே பகுத்தறிய மாட்டாாகள்.

சிகிரோவர் கருநிறத்தவர். சீனர் மஞ்சள் நிறத்தவர். அமெ
ரிக்கர் இநதியரென்றசாதிகள் இவ்விருசாதியினின்றும் பிரித்துக்
காட்டும் உருவபேததேதோடு செம்பு நிறமுடையவர். இம்மூன்று

சாதி மனிதரையும முன சொன்னபடி ஒரேவகையாகச் சவரு செயவிதது உடை யுடுவிததலே யனறி எலலாருக்கும் ஒரே வரு ணம பூசிவிட்டாலும இவாகளை வெகு லகுவாக இனனின்ன சாதி யெனறு பகுததறியக கூடும''.—என்றா ஷை நூலின் அறிஞர் ஷெ நூல இயறகைசசாதி செயறகைசசாதி யென்று மற்றொரு கிளாசசியையும தூணடி விட்டது அவவணணமே நநநாடு போற் றும் சாதிவாததைத் தோகது மிடதது பாாபபாா-பறையா என்று இரணடு வகையாரே இயறகைச சாதிபோலும எணடு வரைதற்குரி ராவர். குடியேறிகளெனறும பழஙகுடிகளெனறும பகுததறியுமன விலும் பாாபபாா-பறையா எனபவரே இயறகைசசாதியெனும பாற் படுவா

பணடைய மககளெனபானபோலும "ப" என்ற எழுதது முதறகொணட பறையா எனபபடுவதூஉம், குடி புக்காா என்பான் போலும. பகாததிறகு இரணடாவதான "பா." எனற எழுத்து முதறகொணட பாாபபனா எனபபடுவதூஉம சிாதூகருமளவில் பறையா, பாாப்பாா ஆகிய இவவிருவரே இயறகைச சாதியெனப் படுவா. இவவிருவருள விருநதின ரொபபகுடிபுகுநத ஆரியா நீங்க, திராவிடதேய சுயாதீனாான ஆதிதிராவிடாகள செயற்கைச்சாதி யெனற சொலலுககு எடுணேயும பொருநதுறாாகாமல் பூரவ இயறகைச சாதியோரே எனபபெறறது.

38-ம பககததில காடடியபடித தெனனிநதியாவின முழுப் பாஙகரும் இராவணனது இராஜியமாகவிருநதது

[South of Vindhia mountains, the whole peninsula including Ceylon was the dominion of Ravana Vibishnan Buddhi]

என்பதோடு 37-ம பககததில குறித்துள்ளபடி பிரளயத்தி னல் இலஙகையெனும இராசசியம தீவு, எனற அளவுற்றது ; என் பதையாதாரமாயக கொணடு அநதபபிரளயம எப்போதுண்டாயி ருக்கலாம்.என்று விசாரிக்கபபுகின, கடைசிபபிரளய மானது இந்

இறக்கு 9000 வருடங்களுக்கு முன்பு உண்டாயிற்று என புரோபசர் எலிலட் துரையவாகள் தருகின்றபடியினுல் ஷை 9000 வருடங்களுக்கு முன்பிருநத குடிகளேயாய விளஙகுவா தாமே ஆதிதிராவிடர். ஆதலால அனறோ இயற்கைசசாதியோரே யெனறு பின்னும் வலியுறுததுவாம், ஷை இராவணன நிமித்த முதிதத பகைமையடியே அவனது இனததவரான ஆதிதிராவிடாகளை வறுமையிலும் பிணியிலும கவலையிலும பிணிபபுணணச்செயது ஒடுககும் முறையாகவே பழஙகுடிகளைத தாழ்குலமெனத தபபறை சாற்றறலாயினுரெனலாம.

"காணுதாற் காட்டுவான் தானகாணுன் காணுதான் கணடானுந தான்கணடவாறு" எனற பழந்தமிழ் நாவலா கூறிய வணணம் முயற் கொமபுககதை போலும புராணஙகளும = பழஙகதைகளும், ஸ்மிருதி = மனதால நினைக்கப படுபவை, யாகும நீதிகளும பற்பல எழுதிககொணடு சாதி வியாபாரததில தலைதூககி நிற்க முநதினர் இநதுககள்.

Among no other nation was it ever observed with such strictness or enforced by such severe penalties as among the Hindus. From birth to the funeral pile, it directs every movement. The Hindu by day and night at home or abroad in waking, sleeping eating, drinking in all the systen of the society in which he moves, and in the events determining his entire life is always under its pervading and over mastering influenee." [Sherring's Hindu Tribes and Castes

அதாவது இந்தியாவின் சாதிபேதமானது, இந்தியர் தெருட்டியில் இருநது சுடுகாடு போகும்பரியந்தமுள்ள வழக்காறு எப்பாதும் ஒருவனைத தாழ்ததியாட்கொள்ளும் முறைமையுடையதாயிருக்கிறது என்றபடியாம்.

The Queen of England Can raise any of her subject to peerage but she cannot alter the Caste of a Hindu.

The highest nobleman in England may enter the Cottage of the humblest person in England and sit with him at table; not so in India." [John. Murdoch.]

அதாவது இங்கிலாந்து தேசத்திலுள்ள அரசி தனது குடிகளில் எவரையும் உயர் பதவிக்குக் கொண்டுவரக்கூடும் ஆனல் இந்து ஒருவனுடைய சாதியை மாற்ற அந்த அரசியாலேயுங் கூடாது. இங்கிலாந்திலுள்ள மிகப் பெரிய பிரபுவானவன் அவ்வூரில் மிகத் தாழ்ந்துள்ள ஒரு குடியானவனது குடிசைக்குள் நுழைந்து அவனோடு பேதமின்றிச் சமபோசனஞ் செய்வான் ஆனல் இந்து பிரபுக்களிடத்தில் அவ்வித சுகுணங்கிடையா. என்றவாறு.

ஆரிய வர்க்கமான சாதிகட்டுகள் ஆதி சத்துருக்களாகிய வட தேசத்து ஆரியரால் அத்தியந்த சாதுரியமான சூழ்ச்சியோடு ஆக்கப்பட்டுக் கைகால்களைக் கட்டலினும் அதிகக் கேடு பயப்பதாக ஆன்மாக்களுக்கு இடப்பட்டிருக்கிற விலங்குகள் என்றும் . . . . கலகாலபதமான கொள்கை என்றும் கூறுவர் [ஸ்ரீமான். P. சுந்தரம் பிள்ளை. MA. யவர்கள். இவற்றால் இந்துக்களின் சாதி பேதவாதங்களும் ஒழுக்கங்களும் சத்துருத் தன்மையையே காரணமாகக் கொண்டுள்ளதென நன்கு புலமாகின்றதன்றோ ? இத்தகைய பகைமை சாதிகளும் சாதிபேதத்தையும் இதற்றெழுந்த கொடிய மனுதாம சாத்திரத்தையும் சாதிபேதிகள் வார்த்தைபோர்லும் ஆண்டு பயின்று வந்தமையாற்றானே, ஆதிதிராவிடர்கள் தம்து உரிய நிலங்களையும் பொருள்களையும் இழந்தவர்களாகி வறிஞரானர் எனலாம். தற்காலத்திலும ஆதிதிராவிடர்களின் மனோக்கட்டுகளும் இந்துக்களின் ஏமாற்ற வஞ்சகத்திற் சிக்குண்டு இழப்புண்டு போகின்றன.

ஆயினும் இவர்கள் புராதன குடிகள் என்பதற்குச் சான்றாக பாதும் இந்திய ஜனதொகையில் ஐந்திலொரு பங்கினராக ம்பியிருக்கின்றனர். இவர்கள் அரசவமிசத்தவர் என்பதற்குச் சான்றாகப் பரம்பரையடியே தீரவீரசேனை சமூகங்களில் சுபேதார் பஹதூர், சுபேதாரமேஜா, ஜமேதார் அவுல்தார் எனப்படுமோர் கௌரவ உததியோகத்தவராய்ப் பெருமபாலோர் விளங்குகின்றனர்; இவர்கள் பழந்தமிழ்க குடிகளா என்பதற்குச் சான்றாக, நாவலர் பாவலா அவதானியாா எனறு பணடைநாள் தொட்டு இது காறும நன்றே விளங்குனறனா; இவர்களா புராதன சைவசமயிகள் என்பதற்குச சான்றாகத தற்காலையிலும கண்கூடாயக கணடறிவதற் கிலககாய உதகமணடலததிலே சிவாகாரமாய ஸ்ரீமத.ஏகாம்பர சுவாமிகள. ஸ்ரீமத. ஓம்பிரகாச சுவாமிகள் ஸ்ரீமதி. இரத்தின அம்மையார் சென்னையில் ஸ்ரீமத. பாலதேசிக நாயனர். பிருங காசலம் மாஙகுள கிராமத்தில சமாதிகொணடுள்ள ஸ்ரீலஸ்ரீ. சிவலிங்கநாயனா. சென்னைச் சேததுபேடு, சிவப்பிரகாச தேசிக சுவாமிகளமுதலிய சைவாசிரியாகள்பலர் நிலவுகின்றனா, இவர்கள் காருண்ய பிரிட்டிஷ் ஆளுகையாரின் சாதிபேதமற்ற செஙகோல் கொடையினுககுச் சான்றுவாாபோலும, ஆங்கிலேயரின் பலதுறை பட்டவேலைக கூடஙகளில் உததியோகததவராயும, தமது புராதன வேளாணமை யுடைமைதோனற பலா வேளாளாகளாகவும், சோதிட வாகடகலா பண்டிதர்களாகவும் இலஙகுகின்றனர். பின்னும் சாதிபேதம் பாராட்டும் ஆரியரல்லாதவாகள், பேதஞ்செயவோராகிய ஆரியரிடத்தில் வேலையாட்களாக விருந்து அல்லல்பட்டு அயர்ந்து நிற்பதைப் போலாகாமல், இவ்வாதிதிராவிடர்கள் இந்தியாவைப் பரிபாலிக்கும் பிரிட்டிஷ் மெய்ஞ்ஞான கவர்னர் (ஆளுபவர்) நியாயதுரந்தரா சேனைத்தலைவா. சாஸ்திரிகள். சன்தனவர்த்தகராயுள்ள ஐரோப்பியரிடத்தில், அறிவூசான்ற சமைப்பாக சாஸ்திரம், ஐரோப்பிய கணிதலிகிதம், குதிரையேற்றம் முதலிய பயிற்சிகளைத தேர்ந்து அவற்றிற்கென நல்யோக்யதாம்

பத்திரங்கள் பெற்று வெ. ஐரோப்பியரின் விலையேறப்பெற்ற பொருள்களுக்கு உத்தரவாத முடையராம் அலுவல்களில் அமர்ந்து தமது ஒரே இனத்தவரிடம் பழகும பாவனைபோல் அவ்வளவு நெருங்கிய அன்பு விசுவாசம கீழ்படிதலுடையராகவும அவரோடிருந்து விளங்குகின்றனர்.

பஞ்சபாண்டவர்கள் விராடபுரத் தரசனிடம் அவனது அரண்மனை வேலையாட்களாக இருந்து தினஞ்கள் கழித்தனர். நளசக்கிரவாத்தியும சாரதிவேலை செய்தனர். அதுபோல ஆதிதிராவிடர்கள் அக்காலைய கொடுங்கோன் மன்னரின் பணபைத தெரிகது ஊமையன்கண்ட கனவைபபோல தங்நிலைமையை நோக்கி வருந்தி நின்றனர் என்ற்போலும், எல்லாம வல்ல இறைவனது பெருங்கருணை திரண்ட தொப்பச் சாதிபேதம் பாராட்டாத பிரிட்டிஷ் அரசு இந்தியாவுக்கு வாய்த்தது. ஆதிதிராவிடர்களின் நிலைமையை அருகிலிருந்து கண்ட வெ. ஐரோப்பிய கணத்தினர் தாங்கள் இந்தியாவினின்று தமது சுயதேசம் சென்று, ஆதி திராவிடரின விலகியிருந்தும், தாஙகள் தமது கண்ணுற்கண்ட இந்தியாவின் சாதிபேத கொடுமைகளை மறத்தற்காகாதவராகிப பரோபகார சிந்தையால கிறிஸ்து மதசபையினரைஅனுப்பினர் போலும்; வந்த வெ. மிஷனெரிகளால அநேக பாடசாலைகளும நற்போதங்களும் நாளுக்குநாள் விருத்தியாக அவை ஆதிதிராவிடர்களுக்கு

இந்தியாவில் அநேக நூற்றாண்டுகளாக சுதேசிகளென விருந்து வாழ்ந்து வருபவரோ, ஆதி திராவிடர்களை அவரது பிறவிக்கும் மாறாக யாதென்றோ! எண்ணுமோர் புல்லிய எண்ணமும் உத்தேசமும் உடையவர்களாகி அவர்களைததாழ்த்துமோர அறிவே பெரிதும் உடையராய் இருப்பவரானர்.

சுயநலப் பிரியரான சாதிபேதம பாராட்டும் முன்னோர்களின் சந்ததியாராய பிற்றைய காலததிலே தோன்றினவர்களும் தங்

மூதாதையரின் சூழ்ச்சிகளை இனைய தென்றுணராமல் தாழ் ரய் நடத்தீற்கானதை யுணாந்து அவரது அறியாமையையகற்றும் வண்ணம், கபிலாகவல்ஞானவெட்டி முதலிய நூலாசிரியர்கள் அறிவுசுடர் அருளியுள்ளபடி 50 வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்த பெரியாருள், பாலவாகட திரட்டு., என்ற நன்னூலாற்றிய வலல காளத்திக்கர் ஸ்ரீமான் அயோத்திதாச பண்டிதா அவர்களும (45) ஆணடுகளுககுமுன் சுகிர்தவசனி யென்ற பததிரிகை நடாத்தி வநத ஸ்ரீமான் நாராயணசாமிப் பிள்ளையவர்களும் மற்றும பலரும் ஆதி திராவிடா எனப்படும் பழஙகுடிகளைப் பஞ்சமா பறையா எனறுதீய பொருளடியே அழைதது வரும் பழககததைக் கணடிதது வநதனர். சென்னைக காசிமேடு. ஷட்டாவதானம. லைாககண். வேலாயுத புலவர், ஸ்ரீமான். அரஙகையதாசப பணடிதர் முதலிய கற்றோாகள் பலர் கூடி "ஆதி திராவிடர் மகாஜனசபை" என்னொரு பெருஙகழகததைக கடநத 1890-ம் ஆணடில் ஆரம்பித்து 1892-ம் ஆணடில் 1860-ம் ஞூத்திய XXI-ம சட்டத்தின் படி ஆளுகையாரின் முததிரையுறச செயவிததனா. ஷை ஆதி திராவிட மகாஜன சபைக்குத் தனது நீடிய ஆயுளபரியநதம் சபாநாயகமாய விளஙக நோநது கொணடாா பெருநதகையாளர் ஸ்ரீமான். ஷாப்பு P. V. சுப்பிரமணியம் பிள்ளையவாகள. 1890-ம ஞூ எப்ரல் மீ. 8 நதிகதிய மகா விகடதூதன் பத்திரிகையைக காணக.

இவ்வாறு தோன்றிய ஆதி திராவிட மகாஜன சபையின் கருத்தின் படியே, ஆதி திராவிடர்களை அழைக்கப்படும் பெயர் பலவற்றுள், பறையன என்ற வொரு பெயரைக கொணடு விவாதிக்கும் படியாக ஸ்ரீமான். இரட்டைமலை ஸ்ரீநிவாசம் அவர்கள் "பறையன்" என்னொரு பததிரிகை நடாததி அக்கால் சென்னைக் கவர்னராயிருநத லார்ட் வென்லாக் பிரபுவிடம, ஆதி திராவிடர்களுக்கு உண்டாயுள்ள குறைகளை யெல்லாம் எடுத்துக் காட்டி நன்மையுண்டாக்க விளங்கினர்.

ஸ்ரீமான். T. ஜான் இரத்தினம் அவர்கள் "திராவிடபாண்டியன்" பத்திரிகை நடாத்தித தென்னிந்திய பழங்குடிகளின் வரலாறுகளை விளங்கக் கூறி வந்தனர். ஸ்ரீமான். வே. இரத்ன முருகேச பண்டிதர் அவர்கள் ஸ்ரீமான், வேலூர்-து. முனிசாமிப்பண்டிதர் அவர்கள் "ஆன்றோர் மித்திரன்" எனும் பெயரிய பத்திரிகையொன்று நடாத்திச் சாதிபேத தவறுகளை எடுத்தோதி வந்தனர். சதாவதானம். ஸ்ரீமான். பூஞ்சோலை முத்துவீர நாவலரவர்கள் "பூலோகவியாசன்" எனும் பத்திரிகை யொன்று நடாத்தி ஆதி திராவிடர் முன்னேற்றத்தை யவாவி நின்றனர்.

ஆதி திராவிடர்கள் புராதன மக்கள் என்றும்; தமிழர்களென்றும்; வஞ்ச நெஞ்ச பிராமணர்களது சூழ்ச்சியால் பழந்தமிழர் சரிதங்களும் அவரது செல்வங்களும் நாளுக்கு நாள் மறைவுண்டு போக அன்னோர் தாழ்த்தப்பட்டாரென்றும், ஆன்றகலவி கேள்வி பெருக்கினால "தமிழன்"- எனவொரு பத்திரிகை நடாத்தி இரவும் பகலும் பழங்குடிகளாகிய ஆதி திராவிடர்களின் முன்னேற்றத்தையே கருதினவராகப் பிரகாசித்திருந்தார் ஸ்ரீலஸ்ரீ. க. அயோத்திதாச பண்டித பெருமான் அவர்கள்.

ஏயாதி உழைப்பில் வளர்ந்துவந்த ஆதி திராவிட மகாஜன சபையானது மூன்று வருடங்களுக்குமுன், டாக்டர் T. M. நாயர். சர். P. தியாகராய செட்டியார் ஆகிய பெருந்தகையாளரது இராஜிய கிளர்ச்சி, வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் என்ற அமைப்பின்கண் வன்மையுடன் நின்று தோன்றற்காயிற்று.

அக்காலையில் ஆதி திராவிட மகாஜன சபையின் நாயகராகிய ஸ்ரீமான். ஷாப்பு, P, V. சுப்பிரமணியம் பிள்ளை யவர்களின் தலைமையின்கீழ், ஷை மகா சபைக்குக் கௌரவ காரியதரிசியாய் பரோபகார திடமனதுடன எழுந்தார் ஸ்ரீமான். M. C. இராஜா அவர்கள்,

கல்வி கேள்வி நிறைந்த பண்டிதர்களாகிய ஸ்ரீமான்கள் T. ஜான், இரத்தினம் அவர்கள். "இல்லற வொழுக்கம்" எனும் நூலாசிரியர் ஸ்ரீமான். ம. க. சின்னதம்பி பிள்ளையவர்கள் சைவ பிரசாரகர் ஸ்ரீலஸ்ரீ. கி.ஊ.பா.கங்காதர நாவலர் அவர்கள். ஸ்ரீலஸ்ரீ. சகஜானந்த சுவாமிகள். வித்வான். மதுரவாசகம் பிள்ளையவர்கள் வேதாந்த விதவசிரோமணி, களத்தூர் முனிசாமிப் பிள்ளையவர்கள் ஸ்ரீலஸ்ரீ. அத்வைதானந்த சுவாமிகள். செந்தமிழ் நறவந் துளிகரும் பன்னூலாசிரியன், மகாவித்துவசாகரம் வீ ஏ. முனிசாமிப் பிள்ளை யவர்கள் ஸ்ரீமான். மா. தேசிகானந்த சுவாமிகள். ஸ்ரீமான். திரு. பழனிசாமிப் பிள்ளையவர்கள். ஸ்ரீமான் பெ. மா. வெங்கடபதிநாவலர் அவர்கள் ஸ்ரீமான். R. இராஜகோபால். ஸ்ரீமான் M. C D. வரத ராஜலு அவர்கள். அஷ்டாவதானம். கங்காதர பாலதேசிகர். நரசிங்க புரம் ஸ்ரீமான். பொ. இரத்தினப் பிள்ளை யவர்கள். ஸ்ரீமான். ஐ. பாலகுருசிவம். அவர்கள். திரிசிரபுரம் ஆ. பெருமாள் பிள்ளை யவர் கள் பின்னும் பல நல்லிசைப் புலவர்கள் எல்லோரும் கிராமங்க டோறும் சென்று ஆங்காங்கு ஆதி திராவிட சபையின் நலத்தை எடுத்தோதி வந்தனர்.

இந்தியாவின் சீர்திருத்த விஷயமாக 1917-ம் வரு. சென்னைக்கு விஜயஞ் செய்தருளிய H. E. Lord Chemsford, Right Honourable Mr. E. S. Montagu ஆகிய பிரபுக்களிடம் ஆதி திராவிடர் எனும் பெயரைப்பற்றியும் ஆதி திராவிடர்களின் முன் னேற்றப் பற்றியும் அவசிய பத்திரமொன்று விடுக்க சென்னை விக்டோரியா பொதுக்கூட்டத்தில், திருமயிலை. திவ்ய கவி. இராகவதாசர் அவர்களின் தலைமையின்கீழ் ஆதிதிராவிடர் களின் பெருங்கூட்டமொன்று நிறைவேற்றி மேற்படி பத்திரத்தில், ஸ்ரீமான். P. V. சுப்பிரமணியம்

பிள்ளை	ஸ்ரீமான். T. ஓங்காரம்
,, V. முக்குந்துபிள்ளை	,, M. சண்முகம் பிள்ளை
,, M. C. இராஜா	,, ஸ்ரீமதி. திருப்புகழ்

அ

ஸ்ரீமான். K. முனிசாமிப் பிள்ளை ஸ்ரீமான் V. G. வாசு
தேவ பிள்ளை

,, V. இராஜரத்தினம் பிள்ளை ,, V. G. வேணுகோபால
பிள்ளை

ஆகிய இவர்கள் தங்களது கையொப்பஞ் சார்த்தி இந்திய மந்திரியாகிய மாண்டேகு பிரபுவிடம் சமர்ப்பித்தனர்.

அதன் பிறகு ஆதிதிராவிடர்களின் முன்னேற்றத்திற்கு அறிகுறியாக சென்னை கவர்னர் H. E. Lord Willingdon பிரபு ஷை ஆதிதிராவிடர் மகாஜனசபையின் காரியதரிசியாகிய ஸ்ரீமான் M. C. இராஜாவை ஆதிதிராவிடர்களின் பிரதிநிதியாக சட்டசபையில் அமர்த்தினர். ஸ்ரீமான் M. C. இராஜா அவர்கள் பிரதிநிதியாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட அந்நாள் தொட்டுத் தான் தனது கடமையைப் பூர்த்தியாய்ச் செய்துமுடிக்க வேண்டுமென்ற விரதமே பூண்டவராய்க் கைம்மாறொன்றுங் கருதாமலும் பிறரால் உண்டாகும் பல கஷ்டங்களைப் பொருள் பண்ணாமலும், ஷை சபைக்காக உழைத்து வருவதோடு ஆதிதிராவிடர் எனும் பெயரை ஆளுகையாரின் புத்தகங்களிலே பதிவுசெய்விக்க வேண்டுமென்று திடமனதுடன் முயன்றதின் பலனாக நிகழும் 1922-ம் ஸ்ரீ. ஜனவரி மீ 20-ம் தேதியன்று நடந்த சென்னை சட்டசபையில் ஸ்ரீமான், M. C. இராஜா M. L. C. அவர்கள் ஆதிதிராவிடர் எனும் பெயரைப் பிரேரேபிக்க ராவ். பஹதூர் ஸ்ரீமான். T. நமபெருமாள் செட்டியார் அவர்கள் அதனை ஆமோதிக்க, ஆனரெரி மாஜிஸ்ட்டிரேட்டும் ஆதிதிராவிடர்களின் பிரதி நிதியாகிய ஸ்ரீமான். M. C. மதுரைப்பிள்ளை M. L. C. அவர்கள் மிக்க நயம்படும் இதமொழிகளால் ஆதிதிராவிடர் என்ற பெயரை ஷை சட்டசபை பெருங்கழகத்தில் ஆதரித்துப் பேச ஆதிதிராவிடர் என்ற பெயர் ஆளுகையாரால் மங்களகரமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

முடிவுரை.

துகாறும் குறிததவற்றின் திராவிடமெனப் படுவது பல்
வறிடஙகட்கும் பெயராயிருப்பதினுலே ஆதி திராவிடரென்ற ஒரு
யர் ஓரிடததிற்குரியதா யிருததல் வேண்டும் என்றும், அந்த
தி திராவிடம் என்பதே தென்னிந்தியா வென்றும் , திராவிடம்
ப்படுவது தமிழ எனுஞசொலலின் திரிபு எனறபடிததிராவிடா
ளை நோககுமளவில பழநதமிழராயத தோன்றுபவரைப் பிரித்
தாற்றும் பாவனையெனவே ஆதி திராவிடர் என்றும், மனுதன்ம
நூல் தரும ஜாதிகளெலலாம் பிற்கால ஏற்பாடுகளென்றும் இநதச்
சாதிபேத ஏற்பாட்டில உட்படாது சுயாதீன மாயுள்ள ஒரு வகுப்
பாரே ஆதி திராவிடரென்றும் இந்தியா சரித்திரப் பழமையடியாய்
அனேனர் இராவணுதியாச வினததவரென்றும் ஆதலால் இவர்கள்
இநதியாவுள் குடிபுகுநத ஆரியராதியோருக்குக் கைத்த விரோதிகளா,
தப் பாவிககப பட்டாரென்றும், அவ்வித பகைமை காரணத்தா
லேயே ஒடுககப பட்டாரென்றும் ஆதி திராவிடர்களின் தவத்தின்
பயனுக வநதது காருண்ய பிரிட்டிஷ ஆளுகையென்றும், ஆளுகை
யாரின் ஒரு துணையும் திடமுமே உறுதியாய் நம்பியுள்ளது ஆதி
திராவிட மகாஜன சபையென்றும் இப்புத்தகததில் தோன்ற முடி-
வுற்றதாகும்

கருணையங்கடவுள் செங்கோலைக் காப்பாராக.

PRINTED AT THE
NOBLE PRESS,
TRIPLICANE, MADRAS.

இப்புத்தகத்தை அச்சிற் பதிப்பிக்கப் பொருளுதவிபுரிந்த கனவான்களின் பெயர்கள்

அயனபுரம். கிராமம் ஸ்ரீமான் பச்சையப்ப நாயகர் அவர்கள்.

பூவிருந்தவல்லி ஜரோட் கோழம்பேடு கிராமம் ஸ்ரீமான். R. தாமலிங்கம் பிள்ளையவர்கள்

பெரம்பூர் ஸ்ரீ வேணுகோபால சுவாமி சந்நிதியங்கம் திருமயிலை நிவாசகர் ஸ்ரீமான் சோ. குப்புசாமிதாஸ் அவர்கள்.

திரு ... கோயிலில் அழகிய மணவாள இராமானுஜ ஏகாங்கி ஸ்வாமிகள் மடத்து சம்பந்தராகிய ஸ்ரீமான் அ. வே. முராரி ராமானுஜதாஸ் அவர்கள்

அ வீ இரா கோவில் ஸ்ரீமான் அருளாள பெருமாள் இராமானுஜதாஸ் அவர்கள்

சென்னை வேப்பேரி "கிரீன் வில்லா" அருணாசல பண்டாரம் தெரு ஸ்ரீமான் M C கோபால பிள்ளையவர்கள்.

சென்னை "கன பௌட்டாயில்" அடுத்த பொன்னையபன் தெரு ஸ்ரீமான் பி ராஜகோபால அவர்கள்.

சென்னை ராயபுரம் ராமநாயக்கன் தெரு ஸ்ரீமான். பொ ஆ முனிசாமிப் பிள்ளையவர்கள், Fitter, (P W P.)

காசிமேடு கொடிமரத்தெரு ஸ்ரீமான் T பெருமாள் பிள்ளையவர்கள்

அகரம் திமமுசாமித் தெரு திருப்பாணாழ்வார் திருச்சபைத் தலைவர் ஸ்ரீமான். நா வ. ராகவதாஸ் அவர்கள்

சைதை தாலூகா போரூர் மெம்பரும், அகரம் சோமராம செட்டித் தெரு வாசகருமாகிய ஸ்ரீமான் அ லட்சுமண பிள்ளையவர்கள்

சென்னை மண்ணடி மலையப்பன் தெரு ஸ்ரீமான் அ. சிவலிங்கம் பிள்ளையவர்கள்

பெரம்பூர் ஆறுமுக முதலித் தெரு ஸ்ரீமான் பா கோவிந்தராஜலு அவர்கள்

சென்னை வியாசர்பாடி சிவஞானசுந்தர சிதவிலாச பக்தஜன சபையின் காரியதரிசி ஸ்ரீமான் அ. பெரியதம்பி பிள்ளையவர்கள்.

ஆயிரம்தீபங்கள் அஜ்மல் முல்க் தெரு ஸ்ரீமான் C. பொன்னுசாமிப் பிள்ளையவர்கள்

காசிமேடு கொடிமரத் தெரு ஸ்ரீமான் சி மா பொன்னம்பலம் பிள்ளையவர்கள்

பெரம்பூர் ஸ்ரீமான். R அரங்கநாதன் பிள்ளையவர்கள்.

பூவிருந்தவல்லி ஜரோட் திருமங்கலம் கிராமம் ஸ்ரீமான். வே. மன்னார் பிள்ளையவர்கள்.